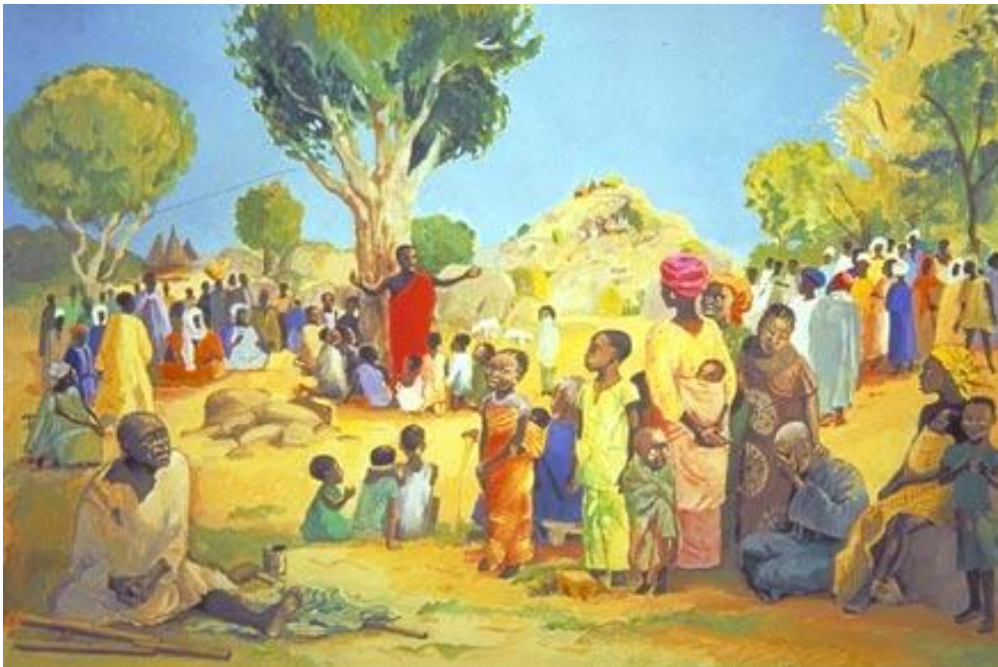

EGW

Notities

2014-3

De lessen van Jezus

**Supplement bij de volwassen les in de
Sabbatschool
jul-aug-sep 2014**

Inhoud:

3^e kwartaal 2014 – De lessen van Christus

les	sabbat	onderwerp	blz.
1.	5 juli	Onze liefhebbende hemelse Vader	3
2.	12 juli	De Zoon.....	9
3.	19 juli	De Heilige Geest	15
4.	26 juli	Verlossing	21
5.	2 augustus	Hoe gered te worden	28
6.	9 augustus	Groeien in Christus.....	34
7.	16 augustus	Leven als Christus.....	40
8.	23 augustus	De Gemeente	47
9.	30 augustus	Onze zending	53
10.	6 september	De wet van God	59
11.	13 september	De sabbat	65
12.	20 september	Dood en Opstanding	72
13.	27 september	De Wederkomst van Jezus	78

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Onze liefhebbende hemelse Vader

Sabbatmiddag 28 juni

Christus wees ons op God als onze hemelse Vader. Wij moeten Hem vragen wat wij nodig hebben, net zoals een kind zijn aardse vader vraagt wat het nodig heeft. Jezus zegt: "Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?" Als aangenomen kinderen van God is het ons recht om Hem te vragen om de dingen die we nodig hebben. Zou iedereen maar de waarde inzien van de erkenning van onze relatie en trouw aan Hem die wij onze Vader noemen. Voordat wij ons dagelijks werk beginnen zouden wij God moeten naderen om te spreken met Degene die wij liefhebben en eerbiedigen en Hem niet alleen voor onszelf, maar ook voor anderen om hulp moeten vragen. Hij verheugt Zich wanneer wij bij Hem komen in het volste vertrouwen en vragen om genade om te overwinnen. Hij zal niet als een beledigde Rechter voor ons zijn, maar als een liefhebbende, genadevolle Vader. —*Signs of the Times*, October 28, 1903

Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus' naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met de aanmatigende vrijmoedigheid alsof Hij onze gelijke is. Er zijn mensen die de grote en almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen die zich in Zijn huis gedragen zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aardse vorst. Zij moeten eraan denken dat ze in de tegenwoordigheid zijn van Hem, die door serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken. God moet grotelijks geëerd worden; allen die werkelijk een besef hebben van Zijn tegenwoordigheid, zullen zich nederig voor Hem buigen. *PP blz. 220*

Zondag 29 juni: Onze Vader in de Hemel

Alle vaderlijke liefde die door de generaties heen is doorgegeven via het menselijke hart, alle bronnen van tederheid die in de ziel van mensen zijn ontsprongen, zijn slechts een rimpeling op de onmetelijke oceaan, vergeleken met de oneindige en onuitputtelijke liefde van God. De tong kan het niet tot uitdrukking brengen, de pen kan het niet beschrijven. U kunt het iedere dag van uw leven overpeinzen, en u kunt de Schriften nauwgezet onderzoeken; u kunt alle kracht en capaciteit die God u gegeven heeft aanspreken in een poging de liefde en het medelijden van de hemelse Vader te bevatten, maar daar voorbij ligt toch nog een oneindigheid. U kunt die liefde eeuwenlang bestuderen, maar u kunt nooit volledig de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte van de liefde van God bevatten, die Zijn Zoon gaf om voor de wereld te sterven. De eeuwigheid is zelfs niet toereikend om deze liefde volledig te onthullen. Als wij de Bijbel bestuderen en mediteren over het leven van Christus en het verlossingsplan, zullen deze grote thema's zich meer en meer voor ons ontvouwen. Wij zullen ons gaan realiseren welke zegen Paulus voor de gemeente vroeg, toen hij bad: "Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem

recht te kennen: verlichte ogen uws verstands, zodat gij weet, welke hoop Zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is Zijner erfenis bij de heiligen, en hoe overweldigend groot Zijn kracht is aan ons die geloven." *Get. Voor de Gemeente deel 5 blz. 601, 602*

Wij moeten deze les van bijzonder vertrouwen in onze Verlosser persoonlijk leren. Wij moeten onze hemelse Vader vertrouwen net zoals een kind zijn aardse ouders vertrouwt, en geloven dat Hij in alles voor onze bestwil werkt, en dat iedere roep om hulp in de worsteling en iedere inspanning tegenover de vijand van onze ziel de oren bereikt van God en dat Hij ons iedere keer hulp zal geven wanneer we die nodig hebben. Hij zal ons over elke verzoeking heen helpen als wij Hem aanroepen in geloof. Welnu dat is de les die wij moeten leren. Ik kan mijn Verlosser vertrouwen, Hij redt mij vandaag, en terwijl ik worstel om de verzoeken van de vijand te overwinnen zal Hij mij genade schenken om te overwinnen. —*In Heavenly Places*, p. 118.

Wanneer wij het goddelijke karakter bezien in het licht van het kruis, zien we genade, zorgzame liefde en vergeving verbonden met billijkheid en recht. Wij zien in het midden van de troon Eén die in Zijn handen en voeten en in Zijn zijde de tekenen draagt van het lijden dat Hij heeft doorstaan om de mens met God te verzoenen. Wij zien een eeuwige Vader die een ontoegankelijk licht bewoont, en die nu door de verdiensten van Zijn Zoon ons tot Zich neemt. De wolk van wraak die slechts ellende en vertwijfeling dreigde te brengen, openbaarde in het weerkaatsende licht van het kruis het handschrift van God: Leef, zondaar, leef! Boetvaardige, gelovige zielen, leef! Ik heb de losprijs voor u betaald.- *JR blz. 247*

Hoewel de godsdienstige leiders beweerden de ware en levende God te kennen en te aanbidden, gaven zij een volkomen verkeerde voorstelling van Hem, en het karakter van God, zoals het werd voorgesteld door Zijn Zoon, was een ongekend onderwerp, een nieuwe gave aan de wereld. Christus deed er alles aan om de misvattingen van Satan weg te vagen, opdat het vertrouwen van de mensen in de liefde van God zou worden hersteld. Hij leerde de mensen om de Hoogste Heerser van het universum bij een nieuwe naam te noemen – "Onze Vader". Deze naam toont Zijn ware relatie tot ons en wanneer dat oprecht uitgesproken wordt door mensen, is het muziek in de oren van God. Christus brengt ons bij de troon van God door een nieuwe en levende weg, om Hem aan ons voor te stellen in Zijn vaderlijke liefde. —*Review and Herald*, September 11, 1894.

De eniggeboren Zoon van God moest de mensen onderwijzen over de goedheid, genade en barmhartigheid van Gods karakter. Hij leerde de mensen om God te zien als de bron van alle vaderlijke liefde die door de generaties heen is doorgegeven via het menselijke hart. Het medeleven, het medelijden en de liefde die door ouders aan hun kinderen wordt getoond, zijn niets vergeleken met de tederheid en het medeleven van het hart van Oneidige Liefde. De liefde van God werkt voortdurend voor het geluk en de redding van Zijn volk. De Here stuurde Zijn Zoon naar de wereld, opdat zij door geloof in Hem, God zouden zien in Christus en de oneindige Vader zouden naderen in Zijn Zoon. Wij mogen de Vader naderen door de Here onze gerechtigheid. - *Review and Herald*, September 11, 1894.

Maandag 30 juni: Geopenbaard door de Zoon

Christus kwam naar deze wereld om de Vader te openbaren. Welke bekoorlijkheden Hij ook bezat, Hij openbaarde alleen die, welke in het karakter van God aanwezig zijn. Zijn woorden openbaarden de goedheid, genade en liefde van de Vader. In elk van Zijn woorden kunnen wij de manifestatie van de eigenschappen van de Vader zien.

In Christus woonde al de volheid van de Godheid. Maar de enige manier waarop Hij de mensen kon bereiken, was het bedekken van Zijn heerlijkheid door het kleed van menselijkheid...

Satan had lang gewerkt om de ware indruk van God uit te wissen en Hem voor te stellen als een God zonder liefde. Dat is het karakter van Satan. Hij is verstoken van genade en medelijden. Aanmatigend en wraakzuchtig vindt hij vreugde in de ellende die hij de mensheid aandoet. Hij trachtte de God des hemels te bekleden met deze eigenschappen.

Christus kwam om deze onjuiste indrukken weg te nemen. Hij kwam om de mensen te verzekeren dat zij niet hoefden te vrezen om God te naderen in Zijn grootsheid en majesteit. Hij streefde er voortdurend naar om de aandacht van Zijn toehoorders op God te richten. Hij hield hen de grootheid van Gods liefde voor, zeggende dat Hij zoveel zorg voor Zijn kinderen had dat zelfs de haren op hun hoofd waren geteld. Er valt geen musje op de grond zonder dat de hemelse Vader dat opmerkt. Hij leeft mee met al de schepselen die Hij heeft gemaakt, en als het hart aan Hem wordt overgegeven en in overeenstemming wordt gebracht door Zijn kracht, zal het antwoorden met gezang en dankzegging. —*Signs of the Times*, January 20, 1898.

God wordt ons in Christus geopenbaard. Onze Verlosser is het beeld van de onzichtbare God. wij kunnen zó dicht bij de hemel zijn. "Wie Mij heeft gezien heeft de Vader gezien," zei Christus. — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 70.

Jezus voerde het gezag van God uit, Zijn bevelen en besluiten werden ondersteund door de Oppermacht van de eeuwige troon. De heerlijkheid van de Vader was geopenbaard in de Zoon, Christus liet het karakter van de Vader zien. Hij was zo volmaakt verbonden met God, zo volkomen ingesloten in Zijn omringende licht, dat wie de Zoon had gezien, de Vader had gezien. Zijn stem was als de stem van God. Let op het gebed van Christus voor Zijn kruisiging: "En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was." Johannes 17: 5. En verder zegt Hij: "Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is." Johannes 14: 11. "Niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren." Mattheüs 11: 27. "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien." Johannes 14: 9. —*Review and Herald*, January 7, 1890.

Wie is Christus? Hij is de eniggeboren Zoon van de levende God. Hij is voor de Vader als een woord dat een gedachte uitdrukt – als een gedachte die hoorbaar is gemaakt. Christus is het woord van God. Christus zei tegen Filippus: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien." Zijn woorden waren de echo van de woorden van God. Christus was het beeld van God, de afstraling van zijn heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen.

God had Zichzelf in Zijn Zoon geopenbaard als een persoonlijk Wezen. Jezus, de uitstraling van de heerlijkheid van de Vader "en de afdruk van Zijn wezen." (Hebr. 1: 3) was op aarde in de gestalte van een mens. Hij kwam naar de wereld als een persoonlijke Verlosser. En als een persoonlijke Verlosser ging Hij naar de hemel. Als een persoonlijke Verlosser pleit Hij in de hemelse gewesten. Voor de troon van God dient "Iemand als de Zoon des mensen" ten behoeve van ons. —*Sons and Daughters of God*, p. 21.

Dinsdag 1 juli: De Liefde van onze Hemelse Vader

Wanneer wij naar geschikte woorden zoeken om de liefde van God te beschrijven, merken we dat woorden te flauw, te zwak, te ver beneden het onderwerp zijn en we leggen onze pen neer en zeggen: "Nee, het kan niet worden beschreven." We kunnen alleen doen wat de geliefde discipel deed en zeggen: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." 1 Johannes 3: 1. In een poging om enige beschrijving te geven van Zijn liefde, voelen wij ons als kleine kinderen die hun eerste woordjes stamelen. In stilte mogen wij aanbidden, want stilte is in deze zaak de enige welsprekendheid. De beschrijving van deze liefde gaat alle taal te boven. —*Testimonies*, vol. 4, p. 43.

In de genadevolle zegeningen die onze hemelse Vader ons heeft gegeven mogen wij ontelbare bewijzen van Zijn liefde, die oneindig is, zien en een teder medeleven dat uitstijgt boven de verlangende liefde van een moeder voor haar afgedwaald kind. Wanneer we het goddelijke karakter bestuderen in het licht van het kruis, zien we genade, tederheid en vergeving gemengd met billijkheid en rechtvaardigheid. In de taal van Johannes roepen wij uit: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." 1 Johannes 3: 1. Wij zien in het midden van de troon Iemand die in handen en voeten en zijde de littekens draagt van het lijden dat verdragen is om de mens met God en God met de mens te verzoenen. Ongeëvenaarde genade laat ons een Vader zien, eeuwig, wonend in een ontoegankelijk licht, Die ons toch aanneemt door de verdiensten van Zijn Zoon. De wolk van wraak die slechts ellende en vertwijfeling dreigde te brengen, openbaarde in het van het kruis weerkaatsende licht het handschrift van God: Leef, zondaar, leef! Boetvaardige, gelovige zielen, leef! Ik heb de losprijs voor u betaald. —*Testimonies*, vol. 4, pp. 461, 462.

De liefde van de Vader voor een gevallen mensheid is niet te bevatten, onbeschrijfelijk, zonder weerga. Deze liefde bracht Hem ertoe dat Hij erin toestemde dat Zijn eniggeboren Zoon zou worden gegeven om te sterven, zodat opstandige mensen in overeenstemming konden worden gebracht met de regering van de Hemel en konden worden gered van de straf van hun overtreding. De Zoon van God daalde af van Zijn koninklijke troon en werd voor ons arm, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Hij werd een "Man van smarten", opdat wij deel zouden krijgen aan eeuwige vreugde. "Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden." God stond toe dat Zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, van een wereld van onbeschrijflijke heerlijkheid kwam naar een wereld bedorven en aangetast door zonde, overschaduwde met de schaduw van de dood en de vloek. Hij stond Hem toe

de boezem van Zijn liefde te verlaten en de aanbidding van engelen, om schande, belediging, vernedering, haat en dood te ondergaan. En Jezus verdroeg al dit onnoemelijke leed, opdat wij veranderd zouden worden naar Zijn goddelijke beeld en zonen van God zouden worden. Johannes roept uit: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." 1 Johannes 3: 1. Is er geen reactie van dankbaarheid in uw hart? Bent u niet vol aanbidding wanneer u nadenkt over het thema van verlossing? — *Review and Herald*, February 28, 1888.

Woensdag 2 juli: De medelijdende ontferming van onze hemelse Vader

Bij het zien van de heiligheid en heerlijkheid van de God van het universum zijn wij met schrik vervuld, want wij weten dat zijn gerechtigheid niet toe zal staan dat de schuldigen worden vrijgesproken. Maar wij hoeven niet in angst te blijven, want Christus kwam naar de wereld om het karakter van God te openbaren, om aan ons Zijn vaderlijke liefde voor Zijn geadopteerde kinderen duidelijk te maken. Wij moeten het karakter van God niet alleen beoordelen aan de hand van de verbazingwekkende werken van de natuur, maar aan de hand van het eenvoudige, lieflijke leven van Jezus, die Jehova voorstelde als meer genadevol, meer medelevend en tederder dan onze aardse ouders. Jezus stelde de Vader voor als Iemand aan wie wij ons vertrouwen kunnen schenken en onze behoeften vertellen. Wanneer wij in angst zijn voor God, en overweldigd worden met de gedachte aan Zijn heerlijkheid en majesteit, wijst de Vader ons op Christus als Zijn vertegenwoordiger. Wat u in Jezus geopenbaard ziet aan tederheid, medeleven en liefde is een weerspiegeling van de eigenschappen van de Vader. Het kruis van Golgotha openbaart aan de mensen de liefde van God. Christus stelt de Heerser van het universum voor als een God van liefde. Door de mond van de profeet zegt Hij: "Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid." Jeremiah 31: 3.

Wij hebben toegang tot God door de verdiensten van de naam van Christus en God nodigt ons uit om onze beproevingen en verzoeken bij Hem te brengen, want Hij begrijpt ze allemaal. Hij wil niet dat wij onze zorgen uitstorten voor menselijke oren. Door het bloed van Christus mogen wij naderen tot de troon der genade en hulp vinden ter gelegener tijd. Wij mogen met volle zekerheid komen, zeggende: "Mijn aanvaarding is in de Geliefde." "Want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader." "In wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem." Zoals een aardse ouder zijn kind aanmoedigt om te allen tijde naar hem toe te komen, zo moedigt de Here ons aan om onze noden en verslagenheid, onze dankbaarheid en liefde aan Hem voor te leggen. Elke belofte staat vast. Jezus is onze Borg en Middelaar en heeft ieder hulpmiddel tot onze beschikking gesteld, opdat wij een volmaakt karakter mogen hebben. Het bloed van Christus is in eeuwig blijvende werkzaamheid onze enige hoop, want alleen door Zijn verdiensten hebben wij vergeving en vrede. Wanneer de werkzaamheid van het bloed van Christus tot werkelijkheid wordt voor de ziel door geloof in Christus, zal de gelovige zijn licht laten stralen in goede werken, en in het voortbrengen van vruchten tot gerechtigheid. — *The Youth's Instructor*, September 22, 1892.

Ook al hebben mensen zwaar gezondigd, toch zijn ze niet verlaten. De Hand die de wereld draagt, draagt en versterkt de zwakste en zondigste mensen. De grote Meester Kunstenaar, wiens bekwaamheid oneindig veel groter is dan die van enig

menselijk wezen, die aan de lelie in het veld haar fijne en prachtige tinten geeft en die zorgt voor de kleine mus, zorgt ook voor Zijn kinderen.

De zorg die de Hemel geeft aan ieder voorwerp is evenredig aan de plaats die dit voorwerp inneemt in de schaal van de schepping. Als aan de bloem een schoonheid is gegeven die boven de heerlijkheid van Salomo uitgaat, wat kan dan de waarde zijn die God op Zijn gekochte erfdeel plaatst? Christus wijst ons op de zorg die besteed wordt aan de dingen die in een dag verwelken, om ons te laten zien hoeveel meer liefde God moet hebben voor de wezens die naar Zijn beeld zijn geschapen. Hij wil dat iedere geest deze kostbare waarheid begrijpt. Hij opent voor ons het boek van de voorzienigheid en vraagt ons te zien op de namen die daarin zijn opgeschreven. In dit boek heeft iedere persoon een bladzijde, waarop de gebeurtenissen van zijn leven zijn geschreven. En deze namen zijn geen moment uit de gedachten van God. Werkelijk wonderbaarlijk is Gods liefde en zorg voor de wezens die Hij heeft geschapen. —*Signs of the Times*, October 10, 1900.

Donderdag 3 juli: De Vader, de Zoon en de Heilige Geest

Wanneer de christen het plechtige ritueel van de doop ondergaat, plaatsen de drie hoogste machten van het universum – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – Hun goedkeuring op deze handeling, Hun woord gevende dat Zij Hun kracht zullen aanwenden voor hem terwijl hij ernaar streeft God te eren. Hij wordt begraven in de gelijkheid van Christus' dood en wordt opgewekt in de gelijkheid van Zijn opstanding... De drie grote hemelse machten geven Hun woord dat zij de christen zullen voorzien van alle hulp die hij nodig heeft. De Geest verandert het hart van steen in een hart van vlees. En door deel te hebben aan het Woord van God, verkrijgen christenen een ervaring die overeenkomstig het goddelijke is. Wanneer Christus in het hart woont door het geloof, is de christen een tempel van God. Christus woont niet in het hart van de zondaar, maar in het hart van degene die open staat voor de invloed van de hemel. —*Signs of the Times*, August 16, 1905.

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest, oneindige en alwetende machten, nemen hen aan die werkelijk een verbondsrelatie met God aangaan. Zij zijn bij iedere doop aanwezig, om de kandidaten te ontvangen die de wereld hebben afgewezen en Christus hebben aangenomen in de tempel van de ziel. Deze kandidaten zijn deel geworden van het gezin van God en hun namen zijn opgeschreven in het boek des levens van het Lam. —Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1075.

Onze heiligmaking is het werk van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Het is de vervulling van het verbond dat God met diegenen gemaakt heeft die zich met Hem, met Zijn Zoon en met Zijn Geest hebben verbonden in heilige gemeenschap. Bent u opnieuw geboren? Bent u een nieuw wezen in Christus Jezus? Werk dan samen met de drie grote machten van de hemel die voor u werken. Dit doende zult u aan de wereld de beginselen van gerechtigheid bekendmaken. —*Signs of the Times*, June 19, 1901.

Zij die de derde engelboodschap verkondigen, moeten heel de wapenrusting Gods dragen, opdat zij moedig op hun post blijven staan, tegenover kwaadsprekerij en leugens, de goede strijd des geloofs strijdend, weerstand biedend aan de vijand

met het woord: "Er staat geschreven". Bewaar uzelf daar waar de drie grote machten van de hemel, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest uw kracht kunnen zijn. Deze machten werken samen met degene die zichzelf zonder terughoudendheid aan God overgeeft. De kracht van de hemel staat ter beschikking van Gods gelovigen. De mens die God als zijn vertrouwen heeft, is omgeven door een ondoordringbare muur. — *The Southern Watchman*, February 23, 1904.

Vrijdag, 4 juli: Voor verdere studie

Testimonies, vol. 8, "A Personal God," pp. 263–278.

2. De Zoon

Sabbatmiddag 5 juli

Het lijden en de dood van Christus hebben het leven in en door Hem op een eeuwige basis van zekerheid geplaatst. Hij nam de menselijke natuur aan. Hij werd vlees net als wij. Hij was vaak hongerig, dorstig en vermoeid. Hij werd ondersteund door voedsel en verfrist door slaap. Hij had natuurlijke genegenheid, want wij zien Hem wenen in medeleven met het verdriet van anderen en jammeren over de vergelding die over Jeruzalem zou komen vanwege haar onbekeerlijkheid. Terwijl Hij in deze wereld was, leefde Christus een leven van volkomen menselijkheid opdat Hij als vertegenwoordiger van de mensheid zou kunnen staan. Hij werd verzocht in alles net als wij, opdat Hij in staat zou zijn hen te hulp te komen die verzocht worden. Als de Vorst des Levens in menselijk vlees, trad Hij de vorst der duisternis tegemoet en toen Hij over de grond ging waar Adam was gevallen, doorstond Hij iedere toets die Adam niet doorstond. Hij bood het hoofd aan en overkwam iedere verzoeking die tegen de gevallen mensen gebracht kon worden.

Indien Hij niet volledig mens was geweest, zou Christus onze plaatsvervanger niet kunnen zijn. Hij zou niet die volmaaktheid van karakter hebben uitgewerkt in Zijn mens-zijn, welke het voorrecht is van iedereen om te bereiken. Hij was het licht en het leven van de wereld. Hij kwam naar deze aarde om ten behoeve van de mensen te werken, zodat zij niet langer onder de macht van satanische invloeden zouden zijn. Maar terwijl Hij de menselijke natuur droeg, was Hij afhankelijk van de Almachtige voor Zijn leven. In Zijn menselijkheid, legde Hij beslag op de goddelijkheid van God en dit is het voorrecht van ieder mens. Christus deed niets wat de menselijke natuur niet kan doen als het deelgenoot wordt van de goddelijke natuur. — *Signs of the Times*, June 17, 1897.

Zondag 6 juli: De Zoon des mensen

Satan had Adams zonde aangehaald als bewijs dat Gods wet onrechtvaardig was en niet gehoorzaamd kon worden. Als mens moest Christus het falen van Adam weer goed maken. Toen Adam echter door de verzoeker werd benaderd, was er geen enkele zonde op hem. Hij bezat volkomen kracht van lichaam en geest. Hij was omringd door de schoonheid van het paradijs en had dagelijks omgang met hemelse wezens. Heel anders was het met Jezus, toen Hij de woestijn inging om aan Satan weerstand te bieden. Het mensdom was vierduizend jaar lang in lichaamskracht, in verstandelijke vermogens en zedelijke waarde achteruitgegaan en Christus had de

zwakheden van de ontaarde mensheid op Zich genomen. Alleen op deze wijze kon Hij de mens verlossen uit de diepten van zijn degeneratie. —*JdWdE 86*

Het is waar dat Christus eens over Zichzelf zei: "De overste der wereld komt en heeft aan Mij niets." Joh. 14: 30. Satan vindt in de menselijke harten iets waar hij vaste voet vindt, er wordt een of ander zondig verlangen gekoesterd, waardoor zijn verzoeken hun kracht doen gelden. Maar hij kon niets vinden in de Zoon van God waardoor hij in staat zou zijn om de overwinning te behalen. Jezus gaf niet toe aan zonde. Zelfs niet door een gedachte kon Hij in de macht van Satans verzoeken worden gebracht. Toch is er over Christus geschreven dat Hij op alle punten verzocht is net zoals wij. Velen denken dat het vanwege de natuur van Christus onmogelijk was dat Satans verzoeken Hem zouden verzwakken of overwinnen. Dan zou Christus niet in de positie van Adam kunnen zijn geplaatst, om over de grond te gaan waar Adam struikelde en viel, dan zou Hij niet de overwinning hebben behaald die Adam niet behaalde. Tenzij Hij in een positie werd geplaatst die net zo moeilijk was als die waarin Adam was, kon Hij Adams falen niet goedmaken. Als de mens op enige manier een moeilijker strijd te verdragen heeft dan Christus, dan is Christus niet in staat hen te helpen wanneer zij verzocht worden. Christus nam de menselijkheid op Zich met alle lasten. Hij nam de natuur van de mens met de mogelijkheid van het toegeven aan verzoeking, en Hij vertrouwde op goddelijke kracht om Hem te bewaren. —*General Conference Bulletin*, February 25, 1895.

De Zoon van God leefde een volmaakt leven van gehoorzaamheid in deze wereld. Wij moeten altijd de waarheid van de menselijkheid van Christus in gedachten houden. Toen Christus onze plaatsvervanger en borg werd, was dat als een mens. Hij kwam als een man en bewees de gehoorzaamheid van de menselijke natuur aan de enige ware God. Hij kwam niet om ons te laten zien wat God kon doen, maar wat God deed en wat de mens, wanneer hij deelheeft aan de goddelijke natuur, kan doen. Het was de menselijke natuur van Christus die de verzoeken in de woestijn verdroeg, niet Zijn goddelijke natuur. In Zijn menselijke natuur verdroeg Hij de tegenspraak van zondaars tegen Zichzelf. Hij leefde een volmaakt menselijk leven. Jezus is alles voor ons en Hij zegt tegen u: "Zonder Mij kunt u niets doen." —*Manuscript Releases*, vol. 14, p. 334.

Maandag 7 juli: De Zoon van God

De natuur van Christus was een combinatie van het goddelijke en het menselijke. Terwijl Hij al de eigenschappen van God had, vertegenwoordigde Hij ook de uitmuntendheid van menselijkheid en toonde dat allen die in Christus geloven als hun persoonlijke Zaligmaker een karakter zullen vervolmaken naar de gelijkenis van Christus en geschikt worden om medewerkers te worden met God. Door voorschrift en voorbeeld heft Hij hen op die verdorven zijn, want door de verdiensten van Christus is de mens de zoon van God geworden. Zijn leven is zoals het leven van Christus, zijn werk is als het werk van Christus en hij zal niet falen noch ontmoedigd worden, omdat hij bezielde is met de Geest en de kracht van Jezus Christus. Christus is de Zoon van God in daad, en in waarheid, en in liefde, en Hij is de vertegenwoordiger van de Vader en ook van het menselijke geslacht. Zijn arm bracht redding. Hij nam de menselijkheid op Zich, Hij was been van ons gebeente en vlees van ons vlees en onderwierp Zich aan alle verzoeken waarmee de mens zou

worden verzocht. Hij liet in de grote strijd met Satan zien dat Hij volkomen in staat was om de schandvlek te verwijderen en de ontarding van zonde buiten te sluiten die Satan op het menselijke geslacht had geplaatst. Door het aannemen van de menselijkheid en die samen te voegen met goddelijkheid, was Hij in staat aan iedere eis van Gods wet te voldoen en iedere tegenwerping te overwinnen die Satan naar voren had gebracht als staande in de weg van de gehoorzaamheid van de mens aan Gods geboden. —*Manuscript Releases*, vol. 11, p. 344.

Toen Christus na Zijn doop neerknielde op de oever van de Jordaan, was er een helder licht dat neerdaalde als een duif van gepolijst goud en Hem verlichtte en uit de hemel werd een stem gehoord zeggende: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb." Mattheüs 3: 17. Wij lezen over deze woorden heen, maar beseffen hun betekenis niet. Het lijkt alsof wij hun waarde voor ons niet begrijpen. Zij zeggen tegen u dat u aangenomen bent in de Geliefde. Christus omvat met Zijn lange menselijke arm het gevallen geslacht, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm de troon van de Almachtige vasthoudt, en zo de aarde met de hemel verenigt en gevallen, sterfelijke mensen met de Oneindige God. En deze aarde die gescheiden was van de hemel, is opnieuw herenigd met de hemel. Er is een manier van communicatie met de hemel geopend door Jezus Christus, opdat de mens, die was gevallen, opnieuw in de gunst van God wordt gebracht. Hier ging Jezus de woestijn in en de beproeving is voor Hem honderd keer zwaarder dan voor Adam en Eva in de hof van Eden. En zal Hij de verzoeking doorstaan? — *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 231.

In Christus werd het menselijke en het goddelijke verenigd. Zijn zending was om God met de mens en de mens met God te verzoenen. Het was Zijn werk om het eindige met het oneindige te verenigen. Dit was de enige manier waarop de gevallen mens verheven kon worden door de verdiensten van het bloed van Christus, om deelhebbers te worden van de goddelijke natuur. Door de menselijke natuur op Zich te nemen werd Christus geschikt om de aard van de menselijke beproevingen te begrijpen en alle verzoeken waarmee hij te maken heeft. —Pamphlet: *Redemption: or the First Advent of Christ With His Life and Ministry*, p. 33.

Dinsdag 8 juli: De goddelijke natuur van Christus deel 1

[Johannes 10:24-30 aangehaald]

Met welke vastberadenheid en kracht sprak Christus deze woorden. De Joden hadden nooit eerder zulke woorden van menselijke lippen gehoord, en er ging een overtuigende invloed vanuit, want het leek alsof goddelijkheid door menselijkheid heen scheen toen Jezus zei: "Ik en Mijn Vader zijn één." De woorden van Christus waren vol diepe betekenis toen Hij de bewering uitte dat Hij en de Vader één van wezen waren, dezelfde eigenschappen hebben. De Joden begrepen zijn bedoeling, er was geen reden waarom zij het niet zouden begrijpen en zij namen stenen op om Hem te stenigen. Jezus keek hen kalm en onverschrokken aan en zei: "Ik heb u vele goede werken doen zien vanwege mijn Vader; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen?"

De Majesteit des hemels stond kalm en zelfverzekerd als een God voor zijn vijanden. Hun dreigende gezichten, hun handen vol stenen, maakten geen indruk op Hem. Hij wist dat onzichtbare machten, legioenen engelen, rondom Hem waren en

dat zij op een woord van Zijn lippen de menigte met ontsteltenis zouden slaan als ze ook maar zouden proberen een enkele steen naar Hem te werpen. Hij stond onverschrokken voor hen. Waarom vlogen de stenen niet naar het mikpunt? Dat was omdat goddelijkheid scheen door de menselijkheid en zij een openbaring kregen en overtuigd werden dat dit geen gewone beweringen waren. Hun handen ontspanden zich en de stenen vielen op de grond. Zijn woorden hadden zijn goddelijkheid doen gelden, maar nu getuigde Zijn persoonlijke tegenwoordigheid, het licht in Zijn ogen, de majesteit van Zijn houding, van het feit dat Hij de geliefde Zoon van God was.

Als de Farizeeën Zijn woorden verkeerd hadden begrepen, dan zou Hij hun verkeerde indruk hebben terechtgewezen. Hij had hen kunnen vertellen dat Hij geen godslasteraar was, ook al had Hij Zichzelf de Zoon van God genoemd en dat zijn woorden niet noodzakelijkerwijs moesten betekenen dat Hij Zichzelf met goddelijke voorrechten had bekleed en Zichzelf gelijk had gesteld aan de Vader. Maar Hij zei niets van dien aard. De indruk die zij kregen was precies de indruk die Hij wilde maken. .—*Signs of the Times*, November 27, 1893.

Het gevolg van dit geweldige wonder (het genezen van de verlamde die door het dak was neergelaten) op het volk was alsof de Hemel was opengegaan en de heerlijkheden had geopenbaard van een betere wereld. Terwijl de man die genezen was door de menigte ging, God prijzende bij iedere huppelende stap, en zijn last dragend alsof het een veertje was, deinsden de mensen terug om hem ruimte te geven en met verbazing keken zij naar hem en fluisterden tegen elkaar, zeggende "wij hebben vandaag vreemde dingen gezien." De Farizeeën waren met stomheid geslagen van verbazing en overdonderd door de nederlaag. Zij zagen dat er geen mogelijkheid was om de menigte op te hitsen met hun vooroordeel en jaloezie. Het wonderbaarlijke werk dat gedaan was voor de man, die zij in hun arrogantie hadden overgegeven aan de dood en de toorn van God, had zo'n indruk gemaakt op de geesten van de mensen dat de invloed van deze leiders van de Joden tijdelijk werd vergeten. Zij zagen dat Christus een macht bezat, en het als zijn eigen voorrecht beschouwde, wat zij dachten dat alleen God toebehoorde. De vriendelijke waardigheid van Zijn manieren, samen met zijn wonderbaarlijke werken, waren zo'n duidelijke tegenstelling met hun eigen trotse en eigengerechtigde houding dat zij verward en beschaamd, de aanwezigheid herkenden van een Hoger Wezen, maar het niet beleden.

Als de Schriftgeleerden en Farizeeërs eerlijk waren geweest tegenover God dan zouden zij toegegeven hebben aan het afdoende bewijs waarvan zij getuigen waren dat Jezus de Beloofde van Israël was. Maar zij waren vastbesloten dat niets hen van dit feit zou overtuigen. Zij waren in hoogmoedige en vastbesloten tegenstand tegen deze nederige en zachtmoedige Leraar, die uit de werkplaats in Nazareth kwam, maar door Zijn wonderbaarlijke werken hun waardigheid en positie dreigde te vernietigen. Dus gaven zij in geen enkel opzicht hun haat en kwaadaardigheid op, maar gingen heen om nieuwe plannen te bedenken voor het veroordelen en tot zwijgen brengen van de Zoon van God. .—*Signs of the Times*, October 16, 1879.

Woensdag 9 juli: De Goddelijke natuur van Christus deel 2

Het werk van de hemel houdt nooit een moment op, en mensen zouden nooit moeten ophouden goed te doen. Het sabbatsgebod verbiedt werk op de geheiligde rustdag van de Here. Het werk waarmee wij ons brood verdienen moet ophouden,

geen werk voor werelds plezier of winst is geoorloofd op de dag des Heren, maar het werk van Christus in het genezen van zieken eerde de heilige sabbatdag. Jezus beweerde gelijke rechten met God te hebben door een werk te doen wat even heilig en van hetzelfde karakter was als waarmee Zijn Vader in de Hemel bezig was. Maar de Farizeeërs werden nog woedender, omdat Hij niet alleen, volgens hun begrip de wet had gebroken, maar aan deze overtreding een gruwelijke zonde had toegevoegd door van Zichzelf te zeggen dat Hij gelijk was aan God. Alleen de tussenkomst van het volk weerhield de joodse gezagsdragers ervan om hem daar op dat moment te doden. "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo. Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert. Want gelijk de Vader de doden opwekt en doet leven, zo doet ook de Zoon leven, wie Hij wil." Johannes 5: 19-21.

Hier verhief Jezus Zichzelf tot Zijn ware positie voor de joden, en verklaarde van Zichzelf dat Hij de Zoon van God was. Toen onderwees Hij hen in beminnelijke en waardige woorden over de sabbat. Hij zei hen dat de rustdag die Jehova had geheiligd en apart had gezet voor een speciaal doel, nadat Hij het scheppingswerk had voltooid, niet bedoeld was als een periode van nutteloos nietsdoen. Net zoals God ophield met Zijn werk van schepping en op die dag rustte en die zegende, zo moesten de mensen de werkzaamheden van hun dagelijkse leven laten liggen en die heilige uren wijden aan gezonde rust, aanbidding en heilige handelingen.

De leiders van het volk konden geen antwoord geven op deze verheven waarheden die tot hun geweten doordrongen. Zij hadden geen argumenten waarmee zij ze tegemoet konden treden, zij konden alleen verwijzen naar hun gewoonten en tradities en die leken zwak en geestloos vergeleken met de sterke argumenten die Jezus had gehaald uit het werk van God en de onafgebroken rondgang in de natuur. Als zij enig verlangen hadden gevoeld naar licht, dan zouden hun harten overtuigd zijn geweest dat Jezus de waarheid sprak. Maar zij hadden de punten die Hij maakte over de sabbat ontweken en probeerden woede tegen Hem op te wekken, omdat Hij Zichzelf gelijk had gemaakt aan God. De woede van de leiders kende geen grenzen en zij werden met moeite ervan weerhouden om Jezus te grijpen en ter dood te brengen. .—Pamphlet: *Redemption: or the Miracles of Christ, the Mighty One*, pp. 27–29.

Ook al gaf Jezus het bewijs van Zijn goddelijke kracht, toch werd het Hem niet toegestaan Zijn lessen te onderwijzen zonder onderbreking. De leiders probeerden Hem belachelijk te maken voor het volk. Zij stonden Hem niet toe Zijn gedachten en leer op een samenhangende manier te brengen, maar ook al werd Hij vaak onderbroken, toch scheen er licht in de geest van honderden mensen en toen de leiders de woorden van Jezus hoorden, die bekleed waren met kracht en de mensen geboeid hielden, waren zij boos en zeiden: "Zeggen wij niet terecht, dat Gij een Samaritaan zijt en bezeten zijt?" Jezus beantwoordde deze aantijgingen met rustige waardigheid, terwijl Hij onbevreesd en overtuigend beweerde dat de rechten van het verbond in Hem waren en niet ontvangen werden door Abraham. Hij zei: "Eer Abraham was, ben Ik." De woede van de joden kende geen grenzen en zij wilden hem stenigen, maar engelen van God, onzichtbaar voor mensen, namen Hem vlug mee uit de samscholing. .—*Signs of the Times*, May 26, 1890.

Donderdag 10 juli: De zending van Christus

Alleen Christus was in staat de Godheid te vertegenwoordigen. Hij alleen, die vanaf het begin bij de Vader was geweest, Hij die de afdruk van het wezen van de onzichtbare God was, was toereikend om dit werk te volbrengen. Geen enkele mondelinge beschrijving kon God aan de wereld openbaren. Door een leven van reinheid, door een leven van volmaakt vertrouwen en onderwerping aan de wil van God, door een leven van vernedering waar zelfs de hoogste seraf in de hemel voor zou terugdeinzen, moest God Zelf geopenbaard worden aan de mensheid. Om dit te doen bekleedde onze Heiland Zijn goddelijkheid met menselijkheid. Hij gebruikte de menselijke vermogens, want alleen door die te gebruiken kon Hij door de mensheid begrepen worden. Alleen menselijkheid kon menselijkheid bereiken. Hij leefde het karakter van God door het menselijke lichaam dat God voor Hem had bereid (Heb. 10:5). Hij zegende de wereld door in het menselijke vlees het leven van God te leven, op die manier toonde Hij dat Hij de macht had om menselijkheid met goddelijkheid te verenigen. —*Review and Herald*, June 25, 1895.

Christus verliet de hemelen en kwam naar onze wereld om het karakter van Zijn Vader te openbaren en zo de mensheid te helpen terug te keren naar hun loyaliteit voor God. De mens droeg het beeld van Satan en Christus kwam om hen morele kracht en bekwaamheid te geven. Hij kwam als een hulpeloos kindje en droeg de menselijkheid die wij dragen. "Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen." Hij kon niet komen in de gedaante van een engel, want Hij kon alleen een volmaakt voorbeeld voor ons zijn als Hij de mens als mens tegemoet kwam, en door Zijn verbondenheid met God getuigde, dat Hij op geen andere wijze de goddelijke kracht kreeg, dan zoals die ook aan ons gegeven wordt. Hij kwam in nederigheid, zodat de nederigsten op aarde zich niet zouden kunnen verontschuldigen op grond van hun armoede en onwetendheid en zouden zeggen: Op grond van dit alles kan ik niet aan Gods wet gehoorzaam zijn. Christus bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, zodat menselijkheid met menselijkheid in aanraking zou komen; opdat Hij met de mensheid kon leven en alle verzoeken en beproevingen van de mens zou kunnen dragen. Hij werd in alle dingen verzocht gelijk als wij, doch zonder te zondigen. In Zijn menselijkheid begreep Hij alle verzoeken waaraan de mens is blootgesteld. —Ellen G. White *Comments, SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 925.

Opdat het hemelse universum de voorwaarden van het verbond van verlossing zou zien droeg Christus de straf ten behoeve van het menselijke geslacht. De troon van Gerechtigheid moet voor altijd en eeuwig veilig gesteld worden, ook al zouden alle mensen uitgeroeid worden en een andere schepping deze aarde bevolken. Door het offer dat Christus zou brengen zou alle twijfel voor altijd weggenomen worden en het mensdom zou worden gered als ze tot hun trouw zouden terug keren. Alleen Christus kon de eer van Gods regering herstellen. Het kruis van Golgotha zou gezien worden door ongevallen werelden, door het hemelse universum, door satanische machten, door gevallen mensen en iedere mond zou zwijgen. Door het brengen van Zijn oneindige offer zou Christus de wet verheffen en eren. Hij zou het verheven karakter van Gods regering bekendmaken, welke op geen enkele manier veranderd kon worden om de mens in zijn zondige toestand tegemoet te komen. —*Signs of the Times*, July 12, 1899.

Christus was de Majesteit des hemels en de Aanvoerder van het hemelse leger. Maar Hij legde Zijn kroon af en ontdeed Zich van Zijn koninklijke kleet, om de menselijke natuur op Zich te nemen, opdat menselijkheid menselijkheid zou raken. Als de Verlosser van de wereld ging Hij door al de ervaringen waardoor wij ook moeten gaan. Hij is aan de mensen gelijk geworden. Hij vernederde Zichzelf om het grootste werk te doen dat voor de mensheid gedaan kon worden. Een straal van gerechtigheid uit de hemel scheen te midden van de morele duisternis van deze aarde om ieder mens die in de wereld komt, te verlichten.

Christus leed in plaats van de mens, Hij gaf Zijn leven voor het leven van de wereld. Een ieder die berouw heeft en zich tot Hem bekeert, is Zijn erfdeel. Zijn dood bewees dat Gods regering zonder gebrek is. Satans aanklacht over tegenstrijdige eigenschappen van gerechtigheid en genade waren voor altijd beantwoord en boven alle twijfel. Iedere stem in de hemel en buiten de hemel zal ooit getuigen van de gerechtigheid, genade en liefde van God.—*Signs of the Times*, July 12, 1899.

Vrijdag 11 juli: Voor verdere studie

Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 5, "Divine-Human Saviour," pp. 1126–1128.

3. De Heilige Geest

Sabbatmiddag 12 Juli

Toen Christus aan Zijn discipelen de belofte van de Heilige Geest schonk, naderde Hij het einde van Zijn aardse bediening. Hij stond in de schaduw van het kruis, in de volle bewustheid van de last der zonde, die op Hem als de Zondedragers zou rusten. Voor Hij Zichzelf als offerande overgaf, onderrichte Hij Zijn discipelen over een volstrekt noodzakelijke en volmaakte gave, die Hij Zijn volgelingen zou schenken – de gave, die onbegrensde hulpbronnen van Zijn genade binnen hun bereik zou brengen. Hij zeide: "Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn." (Joh 14: 16, 17). De Heiland doelde op de tijd dat de Heilige Geest zou komen om als Zijn Vertegenwoordiger een machtig werk te doen. Het kwaad dat gedurende eeuwen steeds omvangrijker was geworden, zou door de goddelijke macht van de Heilige Geest worden weerstaan. —*Van Jeruzalem tot Rome*, p. 35

Zondag 13 juli: De vertegenwoordiger van Christus

Voordat Hij Zichzelf als het offerlam opofferde, verlangde Christus de belangrijkste en volmaaktste gave aan Zijn volgelingen te geven, een gave die de grenzeloze bronnen van genade binnen hun bereik zou brengen. "Ik zal de Vader bidden," zei Hij "en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u." (Joh 14: 16-18).

Voor deze tijd was de Geest reeds in de wereld. Vanaf het begin van het verlossingswerk werkte de Geest aan de harten van de mensen. Maar toen Jezus op aarde was, verlangden de discipelen geen andere Helper.

De Heilige Geest is de vertegenwoordiger van Christus, ontdaan van de menselijke persoonlijkheid en onafhankelijk daarvan. Beperkt door zijn menselijkheid, kon Christus niet overal persoonlijk aanwezig zijn. Het was daarom in hun belang dat Hij naar de Vader ging en de Heilige Geest zou sturen als zijn opvolger op aarde. Zo zou niemand het voordeel hebben dat Jezus hem nader zou zijn vanwege de locatie of het persoonlijk contact met Hem. Door de Geest zou de Heiland toegang hebben tot alle mensen. Op deze wijze zou Hij dichterbij hen zijn dan als Hij niet naar de hemel opgevaren was.

De Trooster wordt genoemd "de Geest der Waarheid." Zijn werk is de waarheid aan te tonen en te verdedigen. Hij komt eerst in het hart als de Geest der Waarheid en doet zo het werk als Trooster. Er is troost en vrede in de waarheid; maar er kan geen ware vrede en troost gevonden worden in valsheid. Door valse theorieën en tradities verkrijgt de satan macht over 's mensen geest. Door de mens bezig te houden met valse standaarden, misvormt hij het karakter. Door middel van de Bijbel spreekt de Heilige Geest tot de geest van mensen en drukt de waarheid in het hart. Zo komt dwaling aan het licht en wordt die uit de geest gebannen. Het is door de Geest der waarheid die werkt door het Woord van God, dat Christus zijn uitverkoren volk aan zich bindt.

Door de discipelen het werk van de Heilige Geest uit te leggen, probeerde Jezus hen te inspireren met de vreugde en de hoop die in Zijn eigen hart was. Hij verheugde zich vanwege de overvloedige hulp waarin Hij had voorzien voor Zijn gemeente. De Heilige Geest is de grootste van alle gaven die Hij van de Vader kon vragen voor de verheffing van Zijn volk. De Geest zou worden gegeven als een herstellende kracht en zonder de Geest zou het offer van Christus niets uitwerken. De macht van het kwaad is eeuwen lang versterkt geworden en de onderwerping van de mens aan deze satanische slavernij is onvoorstelbaar. De zonde kan weerstaan en overwonnen worden enkel door de machtige werking van de derde persoon van de Godheid; deze zou niet met matige kracht komen, maar in de volheid van goddelijke macht. Het is de Geest die kracht geeft aan de verdiensten die de Verlosser van de wereld heeft bewerkstelligd. Het is de Geest die het hart rein maakt. Door de Geest krijgt de gelovige deel aan de goddelijke natuur. Christus heeft zijn Geest gegeven als een goddelijke kracht om alle aangeboren en ontwikkelde neigingen tot het kwaad te overwinnen en om Zijn eigen karakter op Zijn gemeente te drukken. — *Review and Herald 19 november 1908*

Maandag 14 juli: De Heilige Geest is een Persoon

De Heilige Geest is een Persoon, want Hij getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. Wanneer dit getuigenis is gegeven, draagt het een eigen bewijs met zich mee. Op deze momenten geloven wij en zijn wij er zeker van dat wij kinderen van God zijn.

De Heilige Geest is een persoonlijkheid, anders kon Hij geen getuigenis uitdragen aan onze geest dat wij kinderen van God zijn. Hij moet ook een goddelijke persoon zijn, anders zou Hij de geheimen die in God verborgen zijn, niet kunnen onderzoeken.

“Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan de mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods.” (1Kor 2:11) —*Evangelism, pp. 616,617*

God neemt de mensen zoals ze zijn en vormt hen voor Zijn dienst indien ze zich aan Hem willen overgeven. De Geest van God die in de ziel ontvangen wordt, zal al haar talenten versterken. Onder de leiding van de Heilige Geest ontwikkelt de mens die aan God gewijd is, zich zonder voorbehoud harmonieus en ontvangt de kracht om de eisen van God te begrijpen en te vervullen. Het zwakke, weifelende karakter wordt veranderd in een sterke standvastigheid. Voortdurende toewijding bewerkstelligt zulk een nauwe band tussen Jezus en Zijn discipelen, dat de christen Hem gelijk wordt in gedachten en karakter. Door de gemeenschap met Christus zal hij helderder en ruimere ideeën verkrijgen. Zijn onderscheidingsvermogen zal scherper worden, zijn oordeel evenwichtiger. Hij die Christus verlangt te dienen, wordt zo versterkt door de levengevende kracht van de Zon der Gerechtigheid, dat hij in staat is veel vrucht voort te brengen tot heerlijkheid van God.

Christus heeft beloofd dat de Heilige Geest bij diegenen zal blijven die strijden om de zonde te overwinnen; Hij zal de goddelijke macht tonen door de mens met bovennatuurlijke kracht te overladen en Hij zal de onwetenden de mysteries van het koninkrijk van God bekendmaken. Wat zou het ons baten dat de eniggeboren Zoon van God Zichzelf vernederd heeft, de verzoeken van de sluwe vijand verdragen heeft, gestorven is als de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, als de Geest ons niet was gegeven als een constant werkende en herstellende kracht om de verdiensten van de Verlosser der wereld in het leven van de mens succesvol te maken?

De Heilige Geest stelde de discipelen in staat de Heer alleen te verhogen; Hij begeleidde de pennen van de heilige geschiedkundigen dat zij de woorden en de werken van Christus konden opschrijven en aan de wereld bekend konden maken. De Geest is tegenwoordig voortdurend aan het werk om de aandacht van de mensen te vestigen op het grote offer dat aan het kruis te Calvarie is gebracht, om de wereld te laten zien hoe groot de liefde van God voor de mensen is en de overtuigde ziel de beloften van God in de Bijbel bekend te maken.

Het is de Geest die maakt dat het licht van de Zon der Gerechtigheid gaat schijnen in de duistere zielen; die maakt dat 's mensen hart in hun binnenste brandt wanneer men bewust wordt gemaakt van de eeuwige waarheden; het is de Geest die de grote standaard der gerechtigheid aan de mens bekendmaakt en het karakter verandert door de mens af te trekken van de dingen die tijdelijk en vergankelijk zijn en de aandacht vestigt op het eeuwig erfdeel. De Geest herschept, verfijnt en heiligt de mensen en maakt hen geschikt om lid te worden van het hemelse gezin, kinderen van de hemelse koning. —*Gospel Workers, pp. 285-287*

Dinsdag 15 juli : De Heilige Geest is een goddelijke macht.

De Trooster, die Christus beloofde te zenden na Zijn hemelvaart, welke is de Geest Die kwam in de volheid van de goddelijkheid, maakt manifest wat de kracht is van de goddelijke genade aan allen die Christus hebben aangenomen en in Hem hebben geloofd als hun persoonlijke Zaligmaker. Er zijn drie levende personen in het hemels trio; in naam van deze drie grote machten – de Vader, de Zoon en de Heilige

Geest- worden zij die Christus in geloof aannemen, gedoopt en deze machten zullen samenwerken met de gehoorzame mensen. — *In Heavenly Places p. 336*

De heerlijkheid van het evangelie is gebaseerd op het principe dat de gevallen mens hersteld wordt naar het goddelijke beeld. De Godheid was met medelijden bewogen voor het gevallen ras en de Vader, de Zoon en de Heilige Geest gaven zichzelf om het plan van verlossing uit te werken. — *Review and Herald, 2 mei 1912.*

Jezus zei: "Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt en gij zult mijn getuigen zijn." De samenwerking van de Heilige Geest en het getuigenis van de levende getuige is het middel waardoor de wereld gewaarschuwd moet worden. De werker voor God is het kanaal waardoor de hemelse boodschap wordt gestuurd en de Heilige Geest geeft goddelijke autoriteit aan het woord der waarheid. — *Review and Herald, 4 april 1893*

Wij moeten ernstig bidden voor de uitstorting van de Heilige Geest, even ernstig als de discipelen dat deden op de Pinksterdag. Als toen de noodzaak er voor was, des te meer vandaag. Alle vormen van valse leerstellingen, ketterijen en bedrog, misleiden de mens vandaag en zonder de hulp van de Heilige Geest zullen onze pogingen om de waarheid te brengen tevergeefs zijn.

We leven in de tijd waarin de kracht van de Heilige Geest aanwezig is; Die probeert Zich onder de mensen te verspreiden om zo Zijn invloed op de wereld te hebben. Als iemand drinkt van het Water des Levens zal het worden als "stromen van levend water die uit zijn binnenste zullen vloeien" (Joh 7:38).

Het afwijzen van de Heilige Geest door Wiens kracht wij de machten van het kwaad moeten overwinnen, wordt als de grootste zonde gekenmerkt; want hierdoor worden wij afgescheiden van de bron van kracht, van Christus en de gemeenschap met Hem....

De strijd tussen goed en kwaad is in hevigheid niet afgenomen als die er was in de dagen van de Heiland.

Het pad naar de hemel is niet meer geplaveid als toen. We moeten alle zonden wegdoen. Elke lievelingszonde die ons godsdienstig leven belemmert, moet weggedaan worden. Het rechteroog of de rechterhand moet worden opgeofferd als die ons in de weg staan. Zijn wij bereid onze eigen wijsheid op te geven en het hemels koninkrijk als een kind te ontvangen? Zijn we bereid onze eigen rechtvaardigheid aan de kant te zetten? Zijn we bereid de goedkeuring van mensen op te geven? De prijs voor het eeuwig leven is onschatbaar. Willen wij de hulp van de Heilige Geest aanvaarden, met Hem samenwerken en offers brengen die in overeenstemming zijn met de waarde van het doel dat we nastreven?

Het hart van de mens kan de woning worden van de Heilige Geest. Dat de vrede van Jezus, die alle verstand te boven gaat uw deel mag zijn en de veranderende kracht van zijn genade werkzaam in uw leven zodat u geschikt gemaakt wordt voor de woning in de hemel. — *Our high Calling p 155.*

Woensdag 16 juli: Het Werk van de Heilige Geest

De werking van de Heilige Geest is duidelijk aangegeven in Christus' woorden: "En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel"(Joh 16;8). Het is de Heilige Geest, die van zonde overtuigt. Indien de

zondaar aan de bezielende invloed van de Geest gehoor geeft, zal hij tot berouw worden geleid, en ertoe worden gebracht om de belangrijkheid van het gehoorzaam zijn aan de goddelijke eisen te zien.

Aan de berouwvolle zondaar, die hongert en dorst naar gerechtigheid, openbaart de Heilige Geest het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt. "Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen" zei Jezus. "Die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb" (Joh 16:14; 14:26).

De Geest is gegeven als een herscheppende macht, om het door de dood van onze Verlosser teweeg gebrachte heil doeltreffend te maken. De Geest tracht voortdurend de aandacht der mensen te vestigen op het grote offer, dat aan het kruis op Golgotha werd gebracht, om aan de wereld Gods liefde te openbaren en voor de overtuigde ziel de kostbaarheden der Schriften te ontvouwen.

Na van zonde te hebben overtuigd en aan het verstand de maatstaf der gerechtigheid te hebben geopenbaard, neemt de Heilige Geest de liefde voor de wereldse dingen weg, en vervult Hij de ziel met een verlangen naar heiligheid. "Hij zal de weg wijzen tot de volle waarheid" verkondigt de Heiland (Joh 16:13). Wanneer de mensen bereid zijn zich te laten omvormen, zal een heiligmaking van het gehele wezen tot stand komen. De Geest zal de dingen van God nemen en die in de ziel prenten. Door Zijn kracht zal de weg des levens zo duidelijk worden dat niemand dienaangaande behoeft te dwalen.

Vanaf het begin heeft God door Zijn Heilige Geest via menselijke werktuigen gewerkt voor de voltooiing van Zijn doel ten bate van de gevallen mensheid. Dit werd geopenbaard in het leven van de aartsvaders. Ook aan de gemeente in de woestijn, ten tijde van Mozes, gaf God Zijn "goede Geest, om hen te onderrichten" (Neh. 9:20). En in de dagen der apostelen werkte Hij op machtige wijze voor Zijn gemeente door middel van de Heilige Geest, Dezelfde kracht die de aartsvaders ondersteunde, die Kaleb en Jozua geloof en moed gaf, en die het werk van de apostolische gemeente doeltreffend maakte, heeft in alle daaropvolgende eeuwen Gods gelovige kinderen bijgestaan. Het was door de kracht van de Heilige Geest dat gedurende de donkere middeleeuwen de Waldenzer christenen de weg tot de hervorming hielpen voorbereiden. Het was dezelfde kracht die de inspanning van de nobele mannen en vrouwen die de weg baanden voor de totstandkoming van nieuwe zendingsvelden en voor de vertaling van de Bijbel in de talen en dialecten van alle naties en volkeren, met succes bekroonde

En heden ten dage gebruikt God nog steeds Zijn gemeente om Zijn doelstelling op aarde bekend te maken. Thans gaan de herauten van het kruis van stad tot stad en van land tot land, de weg voorbereidend voor de tweede komst van Christus. Het vaandel van Gods wet wordt hooggehouden. De Geest van de Almachtige werkt aan de harten der mensen, en degenen die aan Zijn invloed gevolg geven, worden getuigen voor God en Zijn waarheid. In vele plaatsen kan men toegewijde mannen en vrouwen zien, die aan anderen het licht mededelen dat hun de weg tot verlossing door Christus heeft duidelijk gemaakt. En naar gelang zij voortgaan het licht te laten schijnen, zoals ook diegenen deden die op de dag van Pinksteren met de Geest werden gedoopt, zullen zij steeds meer van de kracht van de Geest ontvangen. Op deze wijze zal de aarde met de heerlijkheid Gods worden verlicht. — *Van Jeruzalem tot Rome, p. 38, 39*

Donderdag 17 juli: Begiftigd door de Heilige Geest

Tijdens de joodse bedeling kon de invloed van Gods Geest op een markante wijze gezien worden, maar niet in zijn volheid. Eeuwen lang werden gebeden opgezonden voor de vervulling van Gods belofte om zijn Geest te zenden en geen van deze ernstige verzoeken zijn vergeten geweest.

Jezus gaf aan dat Hij bij zijn opvaren naar de hemel gaven zou doen neerkomen op diegenen die in Hem geloofd hebben. Wat kon Hij geven dat waardig genoeg en van zo'n betekenis was voor Zijn opgaan naar de hemelse troon? Deze moet Zijn grootheid en Zijn majesteit waardig zijn. Hij zou Zijn vertegenwoordiger zenden, de derde Persoon van de Godheid. Er is geen gave groter dan deze. Hij zou met de Heilige Geest alles geven dat hen kon bekeren, verlichten en heiligen – dat zou Zijn geschenk zijn. En het kwam met een volheid van kracht, die eeuwen lang was tegengehouden, maar nu op de gemeente werd uitgestort.

Gelovigen werden opnieuw bekeerd. Zondaars zochten samen met christenen naar de parel van grote waarde..... Iedere christen zag in zijn broeder een openbaring van goddelijke gelijkheid van goedertierenheid en liefde. Een gemeenschappelijk belang overheerste. En ieder was in volkomen eenstemmigheid met elkaar. Het enige streven van de gelovigen was het beeld en het karakter van Christus zo goed mogelijk te weerspiegelen en te arbeiden voor de uitbreiding van Zijn koninkrijk. De Heilige Geest werd gezonden als de meest waardevolle gave die een mens kon ontvangen. —*My life Today p 36*

Het was na belijdenis en verzaking van zonden, door ernstig gebed en het toewijden van zichzelf aan God, dat de eerste discipelen voorbereid werden voor de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Hetzelfde werk, alleen in grotere mate moet nu worden gedaan. Toen moest het menselijk instrument alleen maar vragen om de zegen en wachten op de Heer die het werk in hem zou volmaken. God zelf is aan dit werk begonnen en Hij zal het ook afronden en de mens volmaken in Jezus Christus. Maar de genade die onder de vroege regen gegeven wordt, moet niet verwaarloosd worden. Alleen diegenen die leven naar het licht dat hen gegeven is, zullen groter licht ontvangen. Tenzij wij dagelijks groeien in christelijke deugd, zullen wij de werking van de Heilige Geest tijdens de late regen niet onderscheiden. Het mag worden uitgestort in de harten van de mensen om ons heen, maar wij zullen het niet opmerken of ontvangen. —*Testimonies to Ministers pp 506, 507*

Aan ons vandaag, wordt evenals aan de eerste discipelen de belofte van de Geest gegeven. God wil mannen en vrouwen vandaag met kracht van omhoog bezielen zoals Hij dat deed voor diegenen die op de Pinksterdag de woorden van redding hoorden. Nu is zijn genade en Zijn Geest beschikbaar voor een ieder die dat wenst en Hem op Zijn woord wil nemen.

Let op dat nadat de discipelen tot volmaakte eenheid gekomen waren, toen er geen strijd meer onder hen was om de eerste plaats dat de Geest werd uitgestort. Zij waren eensgezind. Alle verschillen waren weggedaan. Het getuigenis dat men na de uitstorting van de Geest over hen had, was een van eenheid. Let op de woorden: "En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was een van hart en ziel" Handelingen 4:32. De Geest van Hem die stierf zodat zondaars mochten leven, bezielde de gehele gemeente van gelovigen.

De discipelen zochten geen zegen voor zichzelf. Ze gingen gebukt onder de last van zielen. Het evangelie moest verkondigd worden tot aan de einden der aarde en zij steunden op de te schenken kracht, die beloofd was door Jezus. Toen werd de Heilige Geest uitgestort en werden er duizenden op een dag bekeerd.

Zo kan het nu ook zijn. Laten de christenen alle onenigheid wegdoen en zichzelf aan God overgeven voor de redding van zielen. Laten zij in geloof vragen naar de beloofde zegen en die zal hun deel worden. De uitstorting van de Heilige Geest in de dagen van de apostelen was de 'vroegere regen' en het resultaat was overweldigend. Maar de late regen zal nog glorieuzer zijn. Welke belofte is er aan ons gegeven, wij die leven in de laatste dagen? "Keert terug naar de burcht, gij gevangenen, die hoop moogt koesteren; nog heden verkondig Ik: dubbel zal Ik u vergelding doen." "Vraagt van de Here regen, ten tijde van de late regen. De Here maakt de bliksemschichten; een stortregen zal Hij hun geen, voor iedereen gewas op het veld" Zacharia 9:12; 10:1

Christus beloofde dat de goddelijke macht van de Geest bij Zijn volgelingen zou zijn tot het einde. Maar de belofte is niet gewaardeerd als het zou moeten; daarom is de vervulling hiervan niet ervaren zoals dat zou moeten. Aan de belofte van de Heilige Geest wordt niet genoeg aandacht gegeven en het resultaat is, wat verwacht mag worden: geestelijke dorheid Kleinzielige zaken houden de aandacht in beslag en de goddelijke macht die noodzakelijk is voor de groei en vooruitgang van de gemeente, en die alle andere zegeningen in zich draagt, is niet aanwezig, ofschoon deze macht ons in zijn oneindige volheid is aangeboden. — *Testimonies, vol 8 pp 20,21*

Vrijdag 18 juli : Voor verdere studie

Van Jeruzalem tot Rome "De gave van de Geest" pp. 35 - 41; *Testimonies* , vol 8, "The Power Promised" pp 19 -23.

4. Verlossing

Sabbatmiddag 19 juli

De kerk en de wereld worden opgeroepen om een liefde te aanschouwen en te bewonderen, die zo uitgedrukt is dat het het menselijk verstand te boven gaat en die zelfs de engelen van de hemel verwondert. Deze liefde is zo diep, zo breed en zo hoog dat de geïnspireerde apostel, geen taal vond om het te beschrijven en de kerk en de wereld oproept om het te aanschouwen – om het tot het thema van overdenking en bewondering te maken. — *Testimonies*, vol. 4, p. 293.

Satan heeft God voorgesteld als zelfzuchtig en onderdrukkend, als iemand die alles vraagt en niets teruggeeft, als iemand die een dienst eist van Zijn schepselen voor Zijn eigen eer en zelf geen offer brengt hen ten goede. Maar de gave van Christus openbaart het Vaders hart. Het getuigt dat de gedachten van God tegenover ons zijn "gedachten van vrede en niet van het onheil" (Jer. 29;11). Het verklaart dat terwijl God de zonde haat als de dood, Zijn liefde voor de zondaar sterker is dan de dood. Nadat Hij onze redding ter hand genomen heeft, zal Hij niets sparen wat nodig is, hoe dierbaar ook, om Zijn werk af te maken. Geen waarheid dat essentieel is voor onze redding wordt weerhouden, geen wonder van genade wordt genegeerd, geen

goddelijke gezant staat werkloos terzijde. Gunst wordt gestapeld op gunst, gave op gave. De gehele schatkamer van de hemel is open voor hen die Hij zoekt te redden. Nadat Hij de rijkdommen van het universum bijeengebracht heeft en de schatten van oneindige kracht bloot heeft gelegd, geeft Hij hen allen in de handen van Christus en zegt: Dit alles is voor de mens. Gebruik deze gaven om hem ervan te overtuigen dat er op aarde en in de hemel geen groter liefde is dan de Mijne. Zijn grootste vreugde zal gevonden worden in het liefhebben van Mij.

Bij het kruis van Calvarie, stonden liefde en zelfzucht oog in oog. Hier was hun kroongetuigenis. Christus heeft geleefd om slechts te troosten en te zegenen en door Hem te doden heeft Satan aangetoond hoe groot zijn kwaadaardige haat tegen God is. Hij heeft duidelijk gemaakt dat de echte reden van zijn opstand is om God te onttronen en Hem te vernietigen door wie de liefde van God tot uiting gekomen is. — *The Desire of Ages*, p. 58.

Zondag 20 juli, Verlossing is een gave van God

Al de vaderlijke liefde die neergekomen is van generatie op generatie door het kanaal van menselijke harten, alle bronnen van tederheid die geopend zijn voor de zielen van mensen, zijn slechts een kleine rimpeling in de grote oceaan vergeleken met de oneindige, onuitputtelijke liefde van God. Tongen kunnen het niet uiten; pen kan het niet beschrijven. U kunt er elke dag van uw leven over mediteren; u kunt ijverig de Schrift onderzoeken om het te begrijpen; u mag elke kracht en mogelijkheid aangrijpen die God u gegeven heeft, in een poging om de liefde en het medelijden van de hemelse Vader te begrijpen, en toch ligt er nog een uitgestrektheid erachter. U mag de liefde voor eeuwen bestuderen en toch kunt u niet ten volle begrijpen wat de lengte en breedte, de diepte en hoogte is van de liefde van God in het geven van Zijn Zoon om voor de wereld te sterven. De eeuwigheid zal het niet ten volle kunnen openbaren. En toch, als we de Bijbel bestuderen en mediteren over het leven van Christus en het plan van verlossing, zullen deze grote thema's meer en meer voor ons verstand geopend worden. En wij zullen de zegen begrijpen die Paulus voor de gemeente in Efeze wenst als hij zegt: "opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht" (Efe. 1:17-19). — *Testimonies*, vol. 5, p. 740.

Jezus, de grote Gezagvoerder van de hemel, heeft de koninklijke hoven verlaten om naar een wereld te komen die verwond en getekend is door de vloek. Hij heeft onze natuur op Zich genomen, opdat Hij met Zijn menselijke arm het menselijk ras mag omvatten, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm de Alomtegenwoordige kan vastgrijpen en zo de eindige mens met de oneindige God kan verbinden. Onze Heiland kwam naar de wereld om de mens te laten zien hoe hij zou leven om eeuwig leven te verzekeren. Onze hemelse Vader heeft een oneindig offer gebracht in het geven van Zoon om te sterven voor de gevallen mens. De prijs die betaald is voor onze verlossing moet ons een verheven blik geven op wat wij kunnen worden door Christus.

Als Johannes de hoogte, de diepte en de breedte van de Vaders liefde tegenover het hardnekkig ras aanschouwt, is hij vervuld van verwondering en eerbied. Hij kan geen geschikte taal vinden om deze liefde uit te drukken, maar hij roept de wereld op om ernaar te kijken: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1 Joh. 3:1). Wat een waarde wordt hier op de mens geplaatst! Door de overtreding zijn de zonen van mensen onderdanen van Satan geworden. Door het oneindige offer van Christus, en het geloof in Zijn naam, zijn de zonen van Adam zonen van God geworden. Door de menselijke natuur aan te nemen heeft Christus de mensheid verhoogd. De gevallen mensen wordt een ander proces gegund en worden daar geplaatst waar zij, door de verbinding met Christus, mogen leren, zich verbeteren en zichzelf verheffen, opdat zij inderdaad waardig mogen zijn voor de naam zonen van God.

Zulk een liefde is zonder weerga. Jezus verlangt dat zij die voor de prijs van Zijn eigen leven zijn gekocht, volkomen gebruik zullen maken van de talenten die Hij hen gegeven heeft. Zij moeten toenemen in kennis van de goddelijke wil en voortdurend toenemen in intelligentie en moraal, totdat zij de volmaaktheid van karakter zullen bereiken die maar slechts een weinig lager is dan die van de engelen. — *Testimonies*, vol. 4, p. 563.

Maandag 21 juli, Verlossing – Gods initiatief

Het werd geleerd door de joden dat voordat de gunst van God kon worden aangeboden aan de zondaar, hij eerst berouw moest hebben. In hun visie was berouw een werk dat de mens uit zichzelf moest bereiken, om de gunst van de hemel te verdienen. En het was deze gedachte die de Farizeeërs ertoe bracht in verbazing en boosheid uit te roepen: "Deze ontvangt zondaars" (Luk 15:2). Naar hun idee zouden alleen zij toegestaan mogen worden Hem te mogen naderen, die berouw voor hun zonden hadden getoond. Maar Jezus leerde dat verlossing niet komt doordat wij God zoeken, maar omdat God naar ons zoekt. Berouw wordt geboren in het hart door het aanschouwen van de liefde van Christus, die Zijn leven gegeven heeft om de zondaar te redden. Het is de goedheid van God, geopenbaard in Christus, dat het hart zacht maakt. Het is de deugd die van Jezus uitgaat, die het doel van de ziel om zich van de zonde af te keren, inspireert. We hebben geen berouw opdat God van ons houdt, maar God openbaart Zijn liefde voor ons opdat wij berouw kunnen tonen. Berouw is dus niet de basis van Gods liefde voor ons, maar is de vrucht van die liefde. — *General Conference Bulletin*, December 1, 1895.

De gelijkenis van het verloren schaap moet gekoesterd worden als een motto in elke huisgezin. De goddelijke Herder laat de negenennegentig achter en gaat erop uit in de wildernis om dat ene verloren schaap te zoeken. Er zijn struikgewassen, moerassen en kloven in de rotsen en de Herder weet dat als het schaap zich in een van deze plaatsen bevindt, een vriendelijke hand hem moet helpen. Als Hij het geblaas van veraf hoort trotseert Hij elke moeilijkheid om het verloren schaap te redden. Wanneer Hij het dier ontdekt, begroet Hij het niet met verwijten. Hij is alleen blij dat Hij het levend teruggevonden heeft. Met een ferme, maar tedere hand spreidt hij de takken of tilt Hij het uit de modder. Teder tilt Hij het op Zijn schouders en draagt het terug naar de kooi. De reine, zondeloze Verlosser draagt de zondige en het onreine.

De Herder draagt het bevuilde schaap, maar zo kostbaar is Zijn last dat Hij van vreugde zingt: "ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was" (Lukas 15:6). Laat iedereen van u bedenken dat u persoonlijk op de schouders van Christus gedragen bent. Laat niemand zich als een baas gedragen, een zelfgerechtigde, bekritiserende geest vertonen, want niet één schaap zou de kooi binnen kunnen komen als de Herder niet de moeitevolle zoektocht in de woestijn had ondernomen. Het feit dat een schaap verloren was, was genoeg om de sympathie van de Herder op te wekken en Hem op weg deed gaan.

Deze stip van een wereld was het toneel van de menswording en lijden van de Zoon van God. Christus is niet naar de niet-gevallen werelden gegaan, maar Hij kwam naar deze wereld, gewond en beschadigd met de vloek. Het vooruitzicht was niet gunstig, maar erg ontmoedigend. Toch zal Hij "niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht" (Jes. 42:4). We moeten in gedachten houden hoe blij de Herder was bij het terugvinden van het verlorene. Hij roept Zijn burenen toe: "Verblijdt u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was." En de hele hemel echode deze uitroep van vreugde. De Vader zelf is uitzinnig van vreugde over de verlostte. Wat een heilige extase van vreugde komt tot uitdrukking in deze gelijkenis! Het is uw voorrecht om die vreugde uit te delen. — *Review and Herald*, January 19, 1911.

Dinsdag 22 juli, De vereiste dood

Christus stierf om een zelfzuchtige wereld te redden van de zekere gevolgen van zelfzucht. Hij heeft Zijn hart geopend in liefde en medelijden en sympathie voor de hele wereld. Hij nodigt gevallen wezens uit om tot Hem te komen en volledige en vrije vergeving te ontvangen. Zijn karakter staat voor het hemelse universum als vrij van elk spoor van zelfzucht. Hij heeft een volkomen offer gebracht om mannen en vrouwen die goedheid te brengen die in Zijn eigen hart is. Hij heeft Zijn Heilige Geest gestuurd om de gedachten en het hart te bereiken en de mens te leiden naar het liefhebben van zijn medemens zoals Christus hem liefheeft.

Oneindige goedheid deelt al haar geven uit voor de redding van zielen van de zonde, opdat de mens een kan zijn met God. God roept menselijke werkers op om met Hem samen te werken in het uitvoeren van Zijn grote doel. De Heer heeft aan Zijn volk het voorrecht gegeven van het vooruitbrengen van het werk dat Hij deed toen Hij hier was. Hij roept ons op om met Hem samen te werken in het herstellen en redden van onze medemens. Christus verlangt ernaar, om door de volheid van Zijn kracht, Zijn Kerk zo te sterken dat de hele wereld omvat wordt met de atmosfeer van genade.

God wil hen die de waarheid hebben geaccepteerd en zichzelf hebben geïdentificeerd met Zijn uitverkoren volk, uitgekozen en kostbaar, om zich met Christus te verenigen in Zijn werk van het trekken van mannen en vrouwen, en kinderen naar het kruis van Calvarie. Aanschouwt de Man die zei: "Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen" (Joh. 10:11). Hij verrees uit de dood en over het gehuurde graf van Jozef heeft Hij verkondigd: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven" (Joh. 11:25).

Het kruis leert de les van zelfopoffering. Als mensen door het geloof de koninklijke Lijder zien, komt de overtuiging tot hen dat het zekere resultaat van de zonde de dood is. Laat de gelovige ziel staan naast het kruis van Calvarie en met een

hart dat opzwellt van dankbare genade uitroepen: "Zie het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt!" Zie Hem! Zeg het met hart en ziel en stem. Spoor de zondaar aan om te kijken. Wanneer zijn blik aangetrokken wordt en verwonderd is door zulk een neerbuigendheid, zal hij dichterbij komen en van de Heiland de les leren die allen moeten leren – de les van zachtmoedigheid en nederigheid. De gelovige ziel ziet Jezus zoals Hij is en te aanschouwen is te veranderen naar Zijn beeld. De ervaring van hen die echt bekeerd zijn, getuigt dat God de Leidsman van eeuwige verlossing is en dat de genade van Christus wijsheid en kracht is.

Christus houdt van het menselijke ras en in elke daad van Zijn leven heeft Hij deze liefde tot uitdrukking gebracht. Hij roept de mens op om van elkaar te houden zoals Hij van hen houdt. Zijn reddende kracht en liefde zijn altijd het thema van hen, die in God geloven. Vlak voor Zijn hemelvaart, gaf Hij Zijn discipelen de opdracht: "Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb"(Mat 28:19). —*Review and Herald*, January 7, 1902.

[Christus] wandelde door niemand herkend en door niemand beleden door Zijn schepselen, op een paar uitzonderingen na. De atmosfeer was verdorven door zonde en vloeken, in plaats van een lied van lofprijzing. Zijn lot was armoede en vernedering. Terwijl Hij heen en weer ging op Zijn zendingsreizen van genade om de zieken te genezen, de teneergedrukten te verheffen was er zelden een eenzame stam die Hem gezegend noemde en de groten der natie liepen Hem minachtend voorbij. In tegenstelling tot de rijkdommen der heerlijkheid, de weelde van lofprijzing die door de tongen van onsterfelijken werd geuit, de miljoenen rijke stemmen in het universum van God die liederen van aanbidding zongen. Maar Hij heeft Zichzelf vernederd en heeft de sterfelijkheid op Zich genomen. Als een lid van het menselijke gezin, was Hij sterfelijk, maar als een God was Hij de bron van leven voor de wereld. Hij kon in Zijn goddelijke persoon, de toenaderingen van de dood altijd weerstaan en weigerde onder zijn heerschappij te komen. Maar Hij heeft vrijwillig Zijn leven afgelegd, opdat Hij daardoor leven zou geven en onsterfelijkheid aan het licht zou brengen. Hij droeg de zonden van de wereld en verdroeg de straf, die als een berg over Zijn goddelijke ziel heen rolde. Hij gaf Zijn leven op als een offer, opdat de mens niet eeuwig zou sterven. Hij stierf, niet omdat Hij gedwongen was te sterven, maar uit Zijn eigen vrije wil. Dit was nederigheid. De hele schat van de hemel is uitgestort in die ene gave om de gevallen mens te redden. Hij bracht in Zijn menselijke natuur al de leven gevende energie die menselijke wezens nodig zouden hebben en moeten accepteren. —Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 5, pp. 1126, 1127.

Woensdag 23 juli, Vrij van de zonde

Christus heeft beloofd de Trooster te zenden, wiens werk het is om het koninkrijk van God in de ziel op te richten. Wanneer zulke uitbundige voorzieningen van genade, barmhartigheid en vrede zijn getroffen, waarom doen menselijke wezens alsof zij de waarheid zien als een juk van slavernij? Het is omdat het hart nooit gezien en geproefd is dat de Here goed is. De waarheid van het woord van God wordt door sommigen als boeien gezien. Maar het is juist de waarheid die mensen vrij maakt. Als de waarheid inderdaad vrij zal maken, zult u inderdaad vrij zijn. De waarheid scheidt de mens van zijn zonden, van zijn overgeërfde en gecultiveerde

neigingen tot kwaad doen. De ziel die de liefde van Christus koestert is volledige vrijheid, licht en vreugde. In zulk een ziel zijn er geen verdeelde gedachten. De gehele mens verlangt naar God. Hij gaat niet naar mensen om zijn plicht te weten te komen, maar naar Christus de bron van alle wijsheid. Hij doorzoekt het woord van God om daarin de standaard te vinden die hij zal bereiken.

Kunnen we ooit een zekerdere gids vinden van Jezus? Ware godsdienst bestaat uit het onder de leiding van de Heilige zijn in gedachten, woorden en daden. Hij die de Weg, de Waarheid en het Leven is, neemt de nederige, oprechte en zoeker die Hem zoekt met geheel het hart aan en zegt: Volg Mij. Hij leidt hem op het smalle pad naar heiligheid en de hemel. Christus heeft dit pad zelf voor ons geopend tegen een grote prijs voor Hemzelf en we worden niet aan ons lot overgelaten in de duisternis om te struikelen op onze weg. Jezus is aan onze rechterhand, en verkondigt: Ik ben de Weg en allen die besluiten de Heer te volgen, zullen langs dat koninklijke pad geleid worden, dat neergelegd is voor de verlost van de Heer om daarop te wandelen. —*Review and Herald*, February 28, 1899.

De Here God strekt door Christus de hele dag Zijn hand uitnodigend uit naar de nooddriftige. Hij zal allen aanvaarden. Hij verwelkomt allen. Hij wijst niemand af. Het is Zijn heerlijkheid om de grootste zondaar te vergeven. Hij zal de buit aan de sterke ontnemen en zal de gevangen vrijlaten. Hij zal de tak uit het vuur rukken. Hij zal de gouden keten van Zijn barmhartigheid neerlaten naar de grootste diepten van menselijke ellende en schuld en de verloren ziel die verontreinigd is door de zonde opheffen. Maar de mens moet komen en samenwerken in het werk van verlossing van zijn ziel door zelf elke gelegenheid te baat te nemen die God hem geeft. De Heer dwingt niemand. Het smetteloze bruidskleed van de gerechtigheid van Christus is gereed om de zondaar daarmee te kleden, maar als hij het weigert moet hij verloren gaan.

Het verslag van het verleden kan uitgewist worden met Zijn [Christus'] bloed, de bladzijde kan weer schoon en rein worden gemaakt. "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol"(Jes. 1:18) ...

De woorden die vallen van de lippen van Jezus: "uw zonden zijn u vergeven" (Mat. 9:2), zijn alles waard voor ons. Hij zei: Ik heb uw zonden gedragen in mijn eigen lichaam op het kruis van Calvarie. Hij ziet uw verdriet. Zijn hand legt Hij op het hoofd van elke verbroken ziel en Jezus wordt onze Advocaat bij de Vader en onze Heiland. Het nederige, verbroken hart zal veel doen voor vergeving en pardon. — *That I May Know Him*, p. 235.

We mogen aanspraak maken op de gezegende zekerheid: "Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk" (Jes 44:22). Uw zonden "die vele zijn, zijn u vergeven." O, hoe kostbaar, hoe verkwikkend is het zonlicht van Gods liefde! De zondaar mag naar zijn door zonde bevleete leven kijken en zeggen: "Wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene" (Rom 8:34). Wanneer zonde overheerst, is de genade nog overvloediger aanwezig." Christus, de Hersteller, plant een nieuw principe van leven in de ziel en die plant groeit en brengt vrucht voort. De genade van Christus reinigt terwijl het vergeving schenkt en de mens geschikt maakt voor een heilige hemel. We moeten groeien in genade en in de

kennis van onze Here Jezus Christus, totdat we de volle wasdom van mannen en vrouwen in Christus bereiken. —*Review and Herald*, July 14, 1891.

Donderdag 24 juli, Christus geeft ons eeuwig leven

Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. 11 Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus. 2 Petrus 1:10,11

Hier wordt ons een levensverzekering aangeboden die ons verzekert voor het eeuwige leven in het koninkrijk van God. Ik vraag u deze woorden van de apostel Petrus te bestuderen. Er is een begrip en intelligentie in elke zin. Door de Levengever aan te grijpen die Zijn leven voor ons gaf, ontvangen we het eeuwige leven ...

Christus Jezus is de enige rechter over de geschiktheid van de mens om het eeuwige leven te ontvangen. De poorten van de heilige stad zullen opengaan voor hen die nederige, zachtmoedige en onderdanige volgelingen van Hem zijn geweest, en de lessen van Hem hebben geleerd en van Hem hun levensverzekeringsspolis hebben ontvangen: de gevormde karakters naar het goddelijk voorbeeld. —*My Life Today*, p. 339.

Als de mens door het geloof een wordt met Christus, kan hij het eeuwige leven winnen. God houdt van hen die zijn verlost door Christus, zoals Hij van Zijn Zoon houdt. Wat een gedachte! Kan God de zondaar liefhebben zoals Hij van Zijn Zoon houdt? Ja. Christus heeft het gezegd en Hij meent echt wat Hij zegt. Kijk naar Hem en leef. Allen die God gehoorzamen, zijn omvat in het gebed welke Jezus bad tot Zijn Vader: "Ik heb hun uw naam bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen" (Joh. 17:26). Wonderlijke waarheid, te moeilijk voor de mensheid om te begrijpen! —*Selected Messages*, bk. 1, p. 300.

Dat wat de mensheid zegent is geestelijk leven. Hij die in harmonie met God leeft, zal voortdurend afhankelijk van Hem zijn voor kracht. "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Mat. 5:48). Het zou ons levenswerk moeten zijn om voortdurend vooruit te reiken naar de volmaaktheid van het christelijke karakter, altijd streven naar de gelijkvormigheid aan de wil van God. De inspanningen die hier begonnen, zullen doorgaan in de eeuwigheid. De vooruitgang die hier gemaakt wordt, zal van ons zijn wanneer we het toekomstige leven zullen ingaan.

Zij die deelhebbers zijn aan de zachtmoedigheid van Christus, Zijn reinheid en liefde, zullen vreugde vinden in God en zullen licht een blijheid verspreiden aan allen rondom hen. De gedachte dat Christus gestorven is om de gave van eeuwig leven voor ons te verkrijgen, is genoeg om onze harten op te roepen om oprecht te zijn en uitbundig in dankbaarheid en van onze lippen zal de meest enthousiaste lofprijzing komen. Wie wil, zal in de kracht van Christus akkoord gaan met de voorwaarden en zal aanspraak maken op deze beloften met al hun weelde van zegen. En aldus uitbundig voorzien uit de schatkamer van God, mag hij op de reis van het leven "waardig wandelen, Hem in alles te behagen" (Kol 1:10), door een goddelijk voorbeeld een zegen zijn voor zijn medemens en een eer voor zijn Schepper. Terwijl onze Heiland Zijn volgelingen zou beschermen met zelfvertrouwen door hen eraan te

herinneren "zonder Mij kunt gij niets doen" heeft Hij voor onze aanmoediging de hoffelijke genade daaraan toegevoegd: "Wie in Mij blijft, ... draagt veel vrucht" (Joh. 15:5). —*Review and Herald*, September 20, 1881.

Vrijdag 25 juli, Voor verdere studie

Steps to Christ, "The Sinner's Need of Christ," pp. 17–22; *Selected Messages*, "The Subject Presented in 1883," pp. 350–354.

5. Hoe gered te worden

Sabbatmiddag, 26 juli

Het is zonde die het vermogen van de ziel meegesleurd en verlaagd heeft, maar door geloof in Jezus Christus als onze Verlosser kunnen we hersteld worden tot heiligheid en waarheid. Allen die van Christus willen leren, moeten leeggemaakt worden van menselijke wijsheid. De ziel moet van alle ijdelheid en trots gereinigd worden, ontruimd van alle vooringenomenheid, en Christus moet op de troon van het hart gezet worden. De voortdurende strijd in de ziel die voortkomt uit egoïsme en zelfvoorziening moet berispt worden; nederigheid en zachtmoedigheid moeten de plaats innemen van onze natuurlijke zelfwaardering. Het doet mij mateloos pijn als ik mannen en vrouwen zie die de naam van Christus belijden, en toch niet de Geest van Christus openbaren; want ik weet dat zij in noodlottig zelfbedrog leven. Velen zijn tevreden met alleen een schijn van geloof, en zij hebben geen proefondervindelijke kennis van Christus' deugdzaamheid, geen noodzakelijk contact met Jezus. Zij luisteren naar de meest bestudeerde presentatie van waarheid, maar maken geen gebruik van die waarheid voor hun eigen zielen, omdat zij bekleed zijn met een gewaad van eigengerechtigheid. Elke heilzame indruk wordt afgeslagen met de gedachte dat zij christenen zijn, en dat de nauwkeurige, doordringende smeekbeden niet voor hen bedoeld zijn. De ernstigste boodschappen van de grote Leraar door zijn afgevaardigde dienaren gaan aan hen verloren, omdat zij de noodzaak niet zien voor welke waarschuwing of smeekbede dan ook. Zij zijn niet tot het punt van besef gekomen dat zij ziek zijn en een dokter nodig hebben. Christus zei: "Zij die gezond zijn hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn." (Mattheus 9:12). Ernstige overtuiging van zonde zal personen leiden voor het woord van God te beven, en hun wegen, hun ideeën, en hun wil aan God over te geven. Ik beef als ik zie hoe velen zich volmaakt tevreden voelen. Zij zullen toegeven dat zij weinig ervaringen in geestelijke zaken hebben, en als de mogelijkheid gegeven wordt een ervaring te krijgen, zullen zij niet naderen, omdat zij hun noden niet voelen, en zo is het kringetje rond, want zij zoeken geen Goddelijke verlichting met waar berouw. —*Signs of the Times*, December 25, 1893.

Zondag 25 juli: Erken uw noden

Het grote gevaar met mensen die belijden de hedendaagse waarheid te geloven, is dat zij recht menen te hebben op Gods zegeningen, omdat zij dit of dat offer hebben gebracht, dit of dat goede werk voor de Heer hebben gedaan. Denkt u werkelijk dat, omdat u besloten heeft Gods Sabbat te houden, God een verplichting voor u heeft, en dat u Zijn zegen verdient? Is het offer dat u gebracht hebt van voldoende verdienste om recht te hebben op Gods rijke gaven? Als u enig besef hebt

van het werk dat Christus voor u volbracht heeft, zult u zien dat er geen verdienste in uzelf of in uw werk is. U zult uw verloren toestand inzien en arm van geest worden. Er is maar een ding dat armen van geest kunnen doen, en dat is voortdurend op Jezus te kijken, in Hem te geloven, die de Vader gezonden heeft. — *Signs of the Times*, May 9, 1892.

De meest hopeloze, de meest ongeneeslijke van alle zonden is trots, zelfgenoegzaamheid. Deze zonde staat in de weg van alle vooruitgang, alle groei in genade. Het heeft de ondergang van duizenden en duizenden zielen veroorzaakt. Een man kan een groot zondaar zijn, maar als hij beseft dat hij tegen God gezondigd heeft; als hij berouw heeft, zijn zonde belijdt en zich inspant het verleden te herstellen, zal hij vergeving ontvangen. God verklaart: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen" (Johannes 6:37). Zijn belofte aan de berouwvolle ziel is: "Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18).

Maar als een mens zo vervuld is van zelfgenoegzaamheid zodat hij zijn fouten niet kan zien, hoe kan hij van zonde gereinigd worden? "Zij die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig." Hoe kan een mens beter worden als hij denkt dat zijn wegen volmaakt zijn? Zelfgenoegzaamheid was de ondergang van de joodse leiders. Zij kwamen niet tot Christus, omdat zij dachten dat zij geen Verlosser nodig hadden. Zij weigerden toe te geven dat zij zonden koesterden, die berouw nodig hadden en opgegeven moesten worden.

Vele, vele christenen hebben een gebrek aan kracht, omdat zij zelfgenoegzaam zijn, omdat zij niet de noodzaak van een inwonende Christus voelen. Zij lijden een groot verlies en de wereld, die hun getuigenis nodig heeft, lijdt ook groot verlies. Rustend in de duisternis van dwaling, heeft de wereld het licht nodig welke zij die belijden God lief te hebben en te dienen, behoorden te weerspiegelen. Maar velen die als getuigen van de Verlosser doorgaan, verhogen zichzelf. Jezus wordt geborgen in een arme, zelfzuchtige mensheid. De wereld ziet niet het zuivere, heilige voorbeeld dat een helder en stralend licht zou moeten zijn te midden van zijn duisternis.

Sommigen voelen dat zij in hun christelijke ervaring niets meer nodig hebben, dat zij "rijk zijn en zich verrijkt hebben." Als zij zichzelf maar konden zien zoals God ze ziet, dan zouden zij erkennen dat zij "ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt zijn." Aan hen zegt de Ware Getuige: "Ik raad U aan van Mij goud te kopen, dat in het vuur gelouterd is" --het goud van geloof en liefde—"opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen", het kleed van Christus' gerechtigheid" opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt" (Openbaring 3:17,18). —*Signs of the Times*, April 9, 1902.

Maandag, 28 juli: Berouw

Het is een vergissing te denken dat u tot berouw moet komen voordat u tot Jezus kan komen. Kom tot Jezus precies zoals u bent, en overpeins Zijn liefde tot uw harde hart gebroken is. "Een gebroken en een berouwvol hart, veracht Gij, o Heere niet." We zullen zien, dat tenzij de zondaar berouw heeft van zijn zonde, hij niet vergeven kan worden; maar hoewel dit waarheid is, laat hem niet uitstellen tot Christus te komen totdat hij zichzelf tot een bepaalde graad van opwinden gevoel heeft gewerkt, totdat hij denkt dat zijn droefheid diep genoeg is vergeving te

verdienen. Laat de zondaar komen precies zoals hij is, en de liefde die hem gegeven is overdenken, zo onwaardig als hij is; en het eerste wat hij weet, is zich realiseren dat Christus' liefde elke hinderpaal heeft afgebroken, en dat hij berouw uitoefent waar hij zich niet voor hoeft te schamen. De zondaar moet tot Christus gaan, zodat hij in staat gesteld wordt berouw te hebben. Het is de verdienste die van Christus uitgaat, die de doeleinden van het hart versterkt zich van zonde af te keren en trouw te blijven aan wat waarheid is. Het is de verdienste van Christus dat berouw zuiver en oprecht maakt. Het is geconstateerd dat degene die door Christus vergeven is, door Hem eerst berouwvol wordt maakt. Petrus verklaart: "Hem heeft God door Zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken" (Handelingen 5:31).

Wanneer de zondaar Christus aan het kruis verheven ziet, stervende zodat hij niet zal omkomen, maar eeuwig leven hebben, beseft hij iets van de enormiteit van zonde, en verlangt hij naar vergeving van al zijn overtredingen en naar de gunst van God. Als de Heilige Geest indruk maakt op zijn verstand, bid hij zeer ernstig en gelooft dat hij zal ontvangen, als hij dat vraagt. Hij legt de belofte voor: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden" (1 Johannes 1:9) Hij verheugt zich in de vergevende liefde van God en zijn oprechtheid in de dienst van God, de werkelijkheid van zijn bekering, wordt geopenbaard door de kracht van zijn inspanning om al Gods geboden te gehoorzamen. De ziel die de Heer heeft gevonden, zal afstand doen van elk slecht werk, zal ophouden kwaad te doen en leren het goede te doen, omdat Christus van binnen gevormd is, de hoop van glorie. —*Review and Herald*, September 3, 1901.

Berouw en vergeving zijn Gods geschenken door Christus. Het is door de invloed van de Heilige Geest dat we van zonden overtuigd worden en onze behoefte aan vergeving voelen. Niets dan diep berouw wordt vergeven; maar het is de genade van God die het hart boetvaardig maakt. Hij is bekend met al onze zwakheden en gebreken, en Hij zal ons helpen.

Sommigen, die door berouw en belijdenis tot God komen, en zelfs geloven dat hun zonden zijn vergeven, blijven in gebreke, om op de beloftes van God aanspraak te maken zoals zij zouden moeten. Zij zien niet dat Jezus de eeuwige aanwezige Verlosser is en zij zijn niet bereid om Hem het behouden van hun zielen toe te vertrouwen; zich op Hem te verlaten om het werk van genade wat Hij in hun harten begonnen is, te volmaken. Terwijl zij denken dat zij zich aan God hebben overgegeven, is er een heel groot zelfvertrouwen. Zij zijn nauwgezette zielen die deels op God en deels op zichzelf vertrouwen. Zij kijken niet op God om door Zijn kracht behouden te worden, maar zijn afhankelijk van waakzaamheid tegen verleidingen en de vervulling van bepaalde plichten om door Hem geaccepteerd te worden. Er zijn geen overwinningen in dit soort geloof. Zulke personen zwoegen zonder doel; hun zielen zijn in voortdurende slavernij en zij vinden geen rust totdat hun lasten aan de voeten van Jezus gelegd zijn.

Er is noodzaak van voortdurende waakzaamheid en van ernstige, liefhebbende godsvrucht, maar deze zullen op natuurlijke wijze komen als de ziel door de macht van God door het geloof wordt behouden. We kunnen niets doen, absoluut niets, om onszelf voor Goddelijke genade aan te bevelen. We moeten in het geheel niet op onszelf vertrouwen of op onze goede werken; maar wanneer we als dwalende,

zondige wezens tot Christus komen, zullen we rust vinden in Zijn liefde. God zal ieder aannemen die in volledig vertrouwen tot Hem komt in de verdienste van een gekruisigde Verlosser. Liefde springt op in het hart. Er zal geen gevoel van geestvervoering zijn, maar er is een blijvend, vredig vertrouwen. Elke last is licht; want het juk welke Christus oplegt, is makkelijk. Plicht wordt een genoegen en offer een plezier. Dat pad dat voordien met duisternis omhuld was, wordt helder door de stralen van de Zon der Gerechtigheid. Dit is wandelen in het licht zoals Christus in het licht wandelt. —*Faith and Works*, pp. 38, 39.

Dinsdag 29 juli: Geloof in Jezus

Een klein geloof in Christus, wat Hem aanneemt als niet meer dan de Verlosser van de wereld, kan nooit genezing van de ziel brengen. Het geloof dat tot redding is, is niet slechts een verstandelijke instemming met de waarheid. Hij die op volkomen kennis wacht voordat hij geloof zal uitoefenen, kan geen zegen van God ontvangen. Het is niet genoeg om over Christus te geloven, we moeten in Hem geloven. Het enige geloof dat ons tot voordeel zal strekken, is dat welke Hem omarmt als een persoonlijke Verlosser; welke Zijn verdiensten aan onszelf toebedeeld. Velen houden geloof voor een mening. Reddend geloof is een overeenkomst door welke hen, die Christus ontvangen, zich verheugen in een verbondsrelatie met God. Oprecht geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename in kracht, een goed "van vertrouwen" geloof, door welke de ziel een overwinnende kracht krijgt. De wens der eeuwen. —*The Desire of Ages*, p. 347.

Geloof, reddend geloof. . . . is een daad van de ziel door welke de gehele mens wordt overgegeven onder de hoede en controle van Jezus Christus. Hij blijft in Christus en door geloof blijft Christus in de ziel als allerhoogste. De gelovige vertrouwt zijn ziel en lichaam toe aan God, en mag met zekerheid zeggen: Christus is in staat dat wat ik Hem heb toevertrouwd, te bewaren tot aan die tijd. Allen die dit zullen doen, zullen voor het eeuwige leven gered worden. Er zal een verzekering zijn dat de ziel in het bloed van Christus gewassen is, met Zijn gerechtigheid bekleed en kostbaar in Christus' oog.

Onthoud dat de uitoefening van geloof de enige manier is om dat in stand te houden. Zou u altijd in een bepaalde houding zitten, zonder beweging, dan zouden uw spieren krachteloos worden en uw ledematen zouden de kracht tot bewegen verliezen. Hetzelfde is waar over uw geestelijke ervaringen. U moet geloof hebben in de beloften van God. . . . Geloof zal zichzelf volmaken in uitoefening en activiteit. —*In Heavenly Places*, p. 104.

Het is belangrijk dat we duidelijk de natuur van geloof begrijpen. Er zijn velen die geloven dat Christus de Verlosser van de wereld is, dat het evangelie waar is en het plan van redding openbaart, toch bezitten zij geen reddend geloof. Zij zijn verstandelijk overtuigd van de waarheid, maar dat is niet genoeg. Om gerechtvaardigd te worden, moet de zondaar dat geloof hebben dat de verdiensten van Christus aan zijn eigen ziel toe-eigent. We lezen dat de duivelen "Geloven, en sidderen," maar hun geloof brengt hen geen rechtvaardigmaking, zo zal het geloof van hem, die enkel en alleen verstandelijk instemt met de Bijbel hem voordeel van redding brengen. Deze overtuiging schiet tekort om het noodzakelijke punt te bereiken, want de waarheid neemt het hart niet in beslag of verandert het karakter.

In oprecht, reddend geloof, is vertrouwen in God, door de overtuiging van het grote verzoenende offer, gedaan door de Zoon van God op Golgotha. In Christus ziet de gerechtvaardigde gelovige zijn enige hoop en bevrijder. Overtuiging kan zonder hoop bestaan, maar vertrouwen, uit hoop geboren, kan niet zonder geloof bestaan. Elke zondaar die tot kennis van de reddende kracht van Christus is gebracht, zal deze waarheid in grotere mate openbaren als hij vooruitkomt door ervaring. —*Signs of the Times*, November 3, 1890.

Woensdag, 30 juli: Het bruiloftskleed

Degenen op de zijwegen en heggen, kwamen als antwoord op de oproep van de boodschapper. De dienaren verzamelden zoveel bijeen als ze vonden, zowel slecht als goed, en de bruiloft werd voorzien van gasten. Zo zijn diegenen die naar het evangeliefeest komen een gemengd gezelschap. Sommigen zijn ware gelovigen; anderen hebben geen bruiloftskleed aan. Sommigen die Christus nooit hebben aangedaan, zullen de uitnodiging aannemen en schijnbaar hun plaats als gelovigen innemen. Maar het werk van scheiding is aan geen enkel menselijk wezen gegeven. Toch is de kerk het werk opgelegd voor de uitvoering van de Bijbelse regel met betrekking tot wanordelijke leden.

Diegene die naar het feest kwamen, waren er niet geschikt voor in hun alledaagse kleding en daarom werd gepaste kleding voor hen verzorgd. Dus voordat we klaar zijn voor de maaltijd die Christus heeft voorbereid, moeten we het kleed aandoen dat Hij heeft verzorgd: het kleed van gerechtigheid.

De man die zonder het bruiloftskleed naar het feest kwam, vertegenwoordigde diegenen die Gods wet onteren. Christus gaf Zijn leven om het voor God mogelijk te maken zonden te vergeven. Ontering van de wet maakte dat Adam Eden verloor. De ongehoorzame kan nooit binnengaan door de poorten van de heilige stad. Zij kunnen nooit recht hebben tot de boom des levens. De Here heeft elke voorziening gemaakt dat het voor geen ziel nodig is Hem te onteren. Hij heeft het bruiloftskleed verzorgd, en het is voor elk volstrekt noodzakelijk met dit kleed bekleed te zijn. Degene die denken dat zij volmaakt zijn zonder Christus' gerechtigheid, zullen aan het einde zien dat zij hun zielen hebben verloren. Geloof is volmaakt gemaakt door werken. Diegene die geen verandering in karakter maken, hoewel ze aanspraak maken op het voorrecht christenen genoemd te worden, hebben het bruiloftskleed niet aan. Zij denken dat zij van zichzelf goed genoeg zijn, deugdzaam genoeg. Zonder geloof in Christus, steunen zij op hun eigen verdiensten. Zij hebben nooit waar berouw van zonde gevoeld. Daarom, als Christus komt om de gasten te onderzoeken, zal het bevel gegeven worden: "Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem uit in de buitenste duisternis" (Mattheus 22:13).

"Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren" (Mattheus 22:14). Dit is een ware verklaring van de beslissende uitslag. De mens ligt God zeer nauw aan het hart en allen zijn voor dit feest uitgenodigd. Maar sommigen komen zonder het bruiloftskleed. Zij hebben Christus' gerechtigheid niet aangenomen. Zij hebben hun zonden niet beleden en geen vrede met God gemaakt. Zij hebben Zijn vrije vergeving niet ontvangen.

Christus moet voor elke ziel alles en in alles zijn. Diegenen die in hun eigen kracht het mysterie van de schepping van mensen, het mysterie van verlossing, het mysterie van eeuwigheid proberen op te lossen, zullen voor een raadsel staan. Maar degenen die het kleed aandoen dat voor hen tegen oneindige prijs verzorgd is,

vinden een overvloedige toegang tot het rijke feest van geestelijke zegeningen. Door dit kleed te ontvangen, zullen zij erkennen dat door het schenken God hen een groot gunstbewijs verleent. En als zij de gerechtigheid van de Verlosser ontvangen, plaatst God zijn stempel op hen. —*Review and Herald*, May 8, 1900.

Geen enkel werk dat de zondaar kan doen is doeltreffend om zijn ziel te redden. Gehoorzaamheid was altijd aan de Schepper verschuldigd, want Hij bekleedde mensen met eigenschappen voor Zijn dienst. God vereist altijd goede werken van mensen, maar goede werken kunnen niet baten om redding te verdienen. Het is voor mensen onmogelijk zichzelf te redden. Hij kan zichzelf misleiden ten aanzien van deze zaak, maar hij kan zichzelf niet redden. Alleen Christus' gerechtigheid kan voor zijn redding baten, en dit is Gods geschenk. Dit is het bruiloftskleed voor u bereid, waarin u welkom geheten gast mag zijn op het bruiloftsmaal van het Lam. Laat geloof zich zonder uitstel vasthouden aan Christus, en u zult een nieuwe schepping in Jezus zijn, een licht voor de wereld. —*Review and Herald*, December 20, 1892.

Donderdag, 31 juli: Volg Jezus

Degene die overwinnaars willen zijn, moeten de kosten van zaligheid overwegen en berekenen. Sterke, menselijke hartstochten moeten beheerst worden; de onafhankelijke zal in gevangenschap naar Christus gebracht moeten worden. De christen moet beseffen dat hij niet van zichzelf is. Hij zal verzoeken hebben te weerstaan en strijd moeten leveren tegen zijn eigen neigingen; want de Heer zal geen halfslachtige dienst aannemen. Huichelarij is een gruwel voor Hem. De volgeling van Christus moet door geloof wandelen, als ziende Hem die onzichtbaar is. Christus zal zijn dierbaarste schat zijn, zijn alles in alles. —*Review and Herald*, June 16, 1896.

Aan ons, zowel als aan de discipelen heeft Christus het werk gegeven om de waarheid aan de wereld uit te dragen. Maar voordat aan deze grote en agressieve oorlog, waarvan eeuwige resultaten afhankelijk zijn deelgenomen kan worden, nodigt Christus allen uit om de kosten te berekenen. Hij verzekert hen dat als zij met onverdeelde harten aan het werk vasthouden, zij zichzelf als lichtdragers aan de wereld geven; als zij zich vasthouden aan Zijn kracht, zullen zij vrede met Hem maken en bovennatuurlijke bijstand verkrijgen, die hen in staat zal stellen de daden van de Almachtige te doen. Als zij in geloof in God voorwaarts gaan, zullen zij niet tekort schieten of ontmoedigd raken, maar zullen zij de verzekering van onfeilbaar succes hebben. —*Review and Herald*, March 15, 1898.

Onze Heer is bekend met de strijd van Zijn volk in deze laatste dagen, met de satanische vertegenwoordigers die zich verbinden met slechte mensen die hun grote redding veronachtzamen en weigeren. Met de grootste eenvoud en openhartigheid schermt onze Redder, de machtige Generaal van de hemelse legers, de harde strijd die zij zullen ervaren, niet voor hen af. Hij zal de gevaren aanwijzen, Hij toont ons het gevechtsplan en het harde en gevaarlijke werk wat gedaan moet worden en dan verheft Hij Zijn stem om alvorens de strijd in te gaan, de kosten te berekenen, terwijl Hij op hetzelfde moment allen bemoedigt de wapens van hun strijd op te nemen, en te verwachten dat de Heer der Heerscharen de legers zal samenstellen om ten strijde te trekken om waarheid en rechtvaardigheid te verdedigen. De menselijke zwakheid

zal bovennatuurlijke kracht en hulp vinden, in elke harde strijd om de daden van de Almachtige te doen, en volharding in geloof en volmaakt vertrouwen in God zal succes verzekeren.

Hoewel de grote legermacht van de boze tegen hen opgesteld is, beveelt Hij hen dapper en sterk te zijn en dapper te vechten, omdat ze een hemel te winnen hebben en zij meer dan een engel in hun troepen hebben: de machtige Generaal der strijdkrachten leidt de legerscharen van de Hemel. Zoals in de situatie bij de inname van Jericho, niet een van de legers van Israël kon opscheppen dat door de uitoefening van hun eindige sterkte de muren van de stad omvielen, maar dat de Kapitein van het leger van de Heer de strijd in alle eenvoud had gepland, dat de Heer alleen de heerlijkheid toekomt en de mens zichzelf niet mag verheffen. God heeft ons alle kracht beloofd, "Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal" (Hand. 2:39). —Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 2, pp. 995, 996.

Vrijdag 1 augustus, Voor verdere studie

Steps to Christ, "Repentance," pp. 23–32.

6. Groeien in Christus

Sabbatmiddag, 2 augustus

De wedergeboorte leek mysterieus voor Nicodemus. Hij vraagt: "Hoe kunnen deze dingen geschieden?" Jezus zei hem niet te twijfelen, en gebruikte de wind als een illustratie voor wat Hij bedoelde. De wind wordt gehoord tussen de takken van de bomen en het suizen van de bladeren en de bloemen, maar toch is het onzichtbaar en niemand weet waar het vandaan komt en waar het naartoe gaat. Zo is het met de ervaring van de wedergeboorte in de Geest. De gedachten zijn een onzichtbaar instrument van God om tastbare resultaten tot stand te brengen. De invloed ervan is krachtig en het bestuurt de handelingen van mensen en als het gereinigd is van al het kwaad, is het een motiverende kracht ten goede. De vernieuwende Geest van God die bezit neemt van de gedachten, verandert het leven. Slechte gedachten worden weggedaan, slechte daden worden afgezworen, liefde, vrede en nederigheid nemen de plaats in van de woede, jaloezies en strijd. Die kracht die door mensen niet gezien kan worden, creëert een nieuwe schepping naar het beeld van God.

De geleerde Nicodemus had over de toepasselijke profetieën gelezen, maar zijn gedachten waren omsluiert en nu pas begon hij te begrijpen wat hun ware betekenis was en te begrijpen dat zelfs als een mens eerbaar in eigen ogen is, hij de wedergeboorte door Jezus Christus moet ervaren, als de enige voorwaarde waarop hij gered kan worden en de zekerheid kan ontvangen het Koninkrijk van God binnen te gaan.

Jezus was zeer beslist, dat tenzij iemand opnieuw geboren is, hij het Koninkrijk van God, welke door Christus in de wereld is gekomen, niet kan waarnemen. Rigide nauwgezetheid in het gehoorzamen van de wet zou geen enkel mens de toegang geven tot het Koninkrijk van de hemel.

Er moet een wedergeboorte zijn, een nieuwe gedachte waardoor de Geest van God werkt, welke het leven reinigt en het karakter veredelt. Deze verbinding met

God maakt de mens geschikt voor het heerlijke Koninkrijk van de hemel. Geen enkele menselijke ontdekking kan ooit het medicijn vinden voor een ziel dat zondigt. Alleen door berouw en verootmoediging, een onderwerping aan de goddelijke vereisten, kan het werk van genade worden uitgevoerd. Ongerechtigheid, waarmee de zondaar zolang God heeft beledigd en waarin hij verkeerd heeft gehandeld, is zo afstotelijk voor God, dat alleen een berouw dat even groot is als het karakter van de zonde, een verdriet in de ziel kan veroorzaken dat ondragelijk is. — *Signs of the Times*, November 15, 1883.

Zondag 3 augustus: Wedergeboren worden

Nicodemus was ongelovig. Hij kon deze leer over bekering niet in overeenstemming brengen met wat hij begreep over wat religie inhield. Hij kon voor zichzelf niet een bevredigende verklaring geven van wat bekering inhield. Maar Jezus liet hem zien, door een gelijkenis, dat het niet verklaard kon worden met zijn minutieuze methoden. Jezus maakte hem ervan bewust dat hij de wind niet kon zien, maar toch kon waarnemen wat de wind bewerkte. Hij zou misschien nooit in staat zijn om het proces van bekering te verklaren, maar hij zou wel de resultaten ervan kunnen waarnemen. Hij hoorde het geluid van de wind die waaide waar het heen wilde, en hij kon de resultaten ervan zien. De kracht die aan het werk was kon niet worden gezien, mensen konden niet vertellen waar het vandaan kwam of waar het heenging. Zij konden niet definiëren door welke wet het werd beheerst, maar ze konden wel zien wat het resultaat ervan was. De menselijke rede van de meest geleerde mensen kunnen de handelingen van de heilige Geest in de gedachten en in de karakters van mensen niet verklaren, maar ze kunnen de effecten ervan zien in de levens en de handelingen. De Heilige Geest is een vrij werkende, onafhankelijk instrument. De God des hemels gebruikt zijn Geest zoals het Hem goedgevindt en de menselijke gedachten en de menselijke oordelen en menselijke methoden kunnen er geen grenzen aan stellen, of voorschrijven door welk kanaal het zal werken. Net zomin zoals zij tegen de wind zouden kunnen zeggen: "ik gebied je in een bepaalde richting te waaien en je zo te gedragen op zulk een manier." Ofschoon wij de Heilige Geest van God niet kunnen zien, kunnen we weten dat mensen die dood waren in hun overtredingen en zonde, overtuigd zijn geraakt en zich hebben bekeerd onder invloed van de Geest. De gedachteloze en afgedwaalde en werden serieus. De geharde hebben hun zonden beleden en de ongelovigen werden gelovig. De gokker, de dronkaard, de wetteloze, werden standvastig en sober en rein. De belerende en tegendraadse werden zachtmoedig en christelijk. Wanneer we deze verandering in het karakter zien, mogen we er zeker van zijn dat de veranderende kracht van God de gehele mens heeft veranderd. We zien niet alleen de Heilige Geest, maar we zien ook het bewijs van het werk dat Hij doet op het veranderd karakter van hen die gehard waren en die verstokte zondaars waren. Zoals de wind haar kracht uitgeoefend op de bladerrijke bomen en hen doet omvallen, zo kan de Heilige Geest werken op de harten van mensen en de eindige mens kan het werk van God niet beschrijven. De Geest van God wordt op verschillende manieren gemanifesteerd in verschillende mensen. De een zal onder de invloed van Zijn kracht beven voor het woord van God. Zijn overtuigingen zullen zo diep gaan dat een orkaan en tumult van gevoel in zijn hart zal lijken te woeden; zijn hele wezen zal zich onder de overtuigende kracht van de waarheid uitstrekken. Wanneer de Heer spreekt van vergeving tot de berouwvolle ziel is hij vol verwondering, vol van liefde voor God, vol

van oprechtheid en energie en de leven gevende Geest welke hij heeft ontvangen kan niet onderdrukt worden.

Anderen worden op een meer gematigde wijze tot Christus gebracht. "De wind blaast, waarin hij wil, en hij hoort zijn geluid, maar hij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heen gaat; zo is een ieder, die uit de geest geboren is (Johannes 3:8). U kunt de kracht die aan het werk is niet zien, maar u kunt de effecten ervan wel zien.

Het geeft niet hoe de wedergeboorte wordt bereikt, zolang het hart maar wordt vernieuwd. Wanneer het gebed in oprechtheid wordt gebracht: "Scheep in mij een rein hart, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest," zal de stem van de Heer antwoorden: "een nieuw hart zal ik u geven en een nieuwe geest in je binnenste; het hart van steen zal ik uit je lichaam verwijderen en ik zal u een hart van vlees geven. Mijn geest zal ik in uw binnenste geven en maken, dat hij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt" (Ezech 36:26,27). Het vernieuwde hart zal geen planten van zelfzucht kweken. Trots zal worden gezien als de zonde die het is en zal uitgebannen worden. Het is niet een taak van het menselijke klei om fouten te vinden in het proces van de pottenbakker, maar om zich over te geven omgevormd te worden op elke manier die hij verkiest. Elke ziel moet zich onderwerpen aan de Heer voordat het tot een vat van eer gemaakt kan worden om gevuld te worden met de vernieuwende heiligende genade van Christus. - *Review and Herald, may 5, 1896.*

Maandag 4 augustus: Het nieuwe leven in Christus

Terwijl de wind zelf onzichtbaar is, produceert het effecten die gezien en gevoeld kunnen worden. Zo zal het werk van de Geest op de ziel openbaar worden in elke handeling van hem die de reddende kracht ervan ervaren heeft. Wanneer de Geest van God bezit neemt van het hart, zal het leven veranderen. Zondige gedachten worden weggedaan, slechte daden worden afgezworen; liefde, nederigheid en vrede nemen de plaats in van woede, jaloezie en strijd. Blijdschap neemt de plaats in van verdriet en het aangezicht weerkaatst het licht van de hemel. Niemand ziet de hand die de last afneemt, of ziet het licht dat vanuit de hemelse Hoven boven nederdaalt. De zegen komt wanneer de ziel zich in het geloof overgeeft aan God. Dan zal de kracht die door geen menselijk oog wordt gezien, een nieuwe schepping naar het beeld van God creëren. - *Wens der Eeuwen, p. 173*

De Heilige Geest dringt iedereen. Het is de stem van God die spreekt tot de ziel. Menselijke redenering van de meest geleerde kan de werking van de Heilige Geest op de gedachten en het karakter van de mens niet definiëren, en toch kunnen de resultaten ervan in het leven en de handelingen gezien worden. Ofschoon wij de Heilige Geest van God niet kunnen zien, kunnen we weten dat mensen die dood waren in hun overtredingen en zonden, overtuigd zijn geraakt en zich hebben bekeerd onder invloed van de Geest. De gedachtenlozen en afgedwaalden werden serieus. De geharden hebben hun zonden beleden en de ongelovigen werden gelovig. De gokker, de dronkaard, de wetteloze, werden standvastig en sober en rein. De belerende en tegendraadse werden zachtmoedig en christelijk.

Wanneer we deze verandering in het karakter zien mogen we er zeker van zijn dat de veranderende kracht van God de gehele mens heeft veranderd. We zien niet alleen de Heilige Geest, maar we zien ook het bewijs van het werk dat Hij doet op het veranderd karakter van hen die gehard waren en die verstokte zondaars waren.

Zoals de wind haar kracht uitgeoefend op de bladerrijke bomen en hen doet omvallen, zo kan de Heilige Geest werken op de harten van mensen. De eindige mens kan het werk van God niet omschrijven. U kunt de kracht die aan het werk is niet zien, maar u kunt de verandering en de resultaten ervan wel zien.

Zij die de woorden van Christus niet alleen horen, maar ook doen, maken in hun karakter openbaar dat de Heilige Geest in hen werkt. Het resultaat van de innerlijke werking van de Heilige Geest wordt aan de buitenkant gedemonstreerd in het handelen. Het leven van de christen is met Christus verborgen in God en God erkent hen die van Hem zijn als Hij verklaart: "Gij zijt mijn getuigen." Zij getuigen dat de goddelijke kracht invloed uitoefent op hun harten en hun handelen definieert. Hun werken geven blijk dat de Geest werkt in de inwendige mens. Mensen die met hen omgaan, raken overtuigd dat zij Christus weerspiegelen. Zij die in verbinding staan met God, zijn kanalen voor de kracht van de Heilige Geest. Het innerlijke leven van de ziel zal zichzelf openbaren in uiterlijke handelingen. - *In Heavenly Places, p. 22*

Dinsdag 5 augustus: In Christus blijven

Hebt u, heb ik de genade oproep: "komt allen tot mij" ten volle begrepen? Hij zegt "Blijf in Mij," niet "Blijf met Mij." "Begrijpt u Mijn oproep. Komt tot Mij, om bij Mij te blijven." Hij zal vrijelijk alle zegeningen die verbonden zijn met hemzelf aan allen geven die tot hem komen voor leven. Hij heeft iets beters voor u dan een kortdurende zegen die gevoeld wordt wanneer u de Heer in oprecht gebed zoekt. Een gesprek hebben met God, is slechts een druppel in de emmer. U hebt het voorrecht om in Zijn aanwezigheid te blijven in plaats van een kortdurend voorrecht dat niet lang duurt, omdat u betrokken bent bij de plichten van het leven... Zullen angst, verwarring en zorgen u bij Jezus vandaan houden? Zijn wij minder afhankelijk van God wanneer we aan het werk zijn, op het veld of de op de markt?. Punt. De heer Jezus zal met u blijven en u in Hem in elke plaats.

De vezels in de takken zijn bijna identiek aan die in de wijnstok. De bedeling van leven, sterkte, en vruchtbaarheid uit de stam naar de takken is voortdurend en zonder belemmering. De wortels zenden hun voeding door de takken. Zo is de ware relatie van de gelovige met Christus. Hij blijft in Christus en trekt zijn voeding van Hem.

Deze geestelijke relatie kan alleen ontstaan door de uitoefening van persoonlijk geloof. Dit geloof moet van onze kant een uitdrukking zijn eerste voorkeur, volmaakt vertrouwen, en volledige toewijding. Onze wil moet volledig overgegeven zijn aan de goddelijke wil, onze gevoelens verlangens, interesses en eer moeten zich identificeren met de rijkdom van het koninkrijk van Christus en de eer voor Zijn zaak, dan zullen we voortdurend genade van Hem ontvangen en Christus zal dankbaarheid van ons ontvangen.

Als de afgesneden tak, zonder bladeren, en schijnbaar dood, wordt ingeënt op de levende stam, en vezel bij vezel, een nerf bij een nerf, drinkt van het leven en de kracht van de stam door totdat het knoppen krijgt en bloeit en vrucht draagt, zo mag de zondaar, door berouw en geloof, zichzelf vast enten aan Christus, en deelhebben aan de goddelijke natuur, en in woord en daad vrucht dragen tot een heilig leven.

Neem het besluit dat u vrucht dragende leden van de levende wijnstok zult zijn. De ent kan alleen maar groeien als het leven en kracht krijgt uit de stam. Verbeter uzelf dan, bij elke gelegenheid, door steeds nauwer met Christus verbonden te zijn. Het is door in Hem te geloven, Hem lief te hebben, Hem te weerspiegelen en volledig

op Hem te vertrouwen, dat u meer en meer een wordt met Hem. En door u zal u Zijn leven en karakter openbaren aan de wereld. --*Review and Herald*, September 11, 1883.

Woensdag 6 augustus: Gebed

Christus is ons voorbeeld. Zijn leven was een leven van gebed. Ja, Christus, de Zoon van God, gelijk aan de vader, in Zichzelf al voorzienend, de schuur van alle zegeningen; Hij wiens stem een ziekte kon bestraffen, een storm kon bedwingen en een dode weer tot leven kon wekken, bad met huilen en vele tranen. Hij bracht vaak hele nachten door in gebed. Terwijl de geluiden in de steden gestild waren door de slaap, luisterden engelen naar het pleiten van de Verlosser. Zie de heiland neergebogen in gebed, Zijn ziel verwrongen in zielenstrijd. Hij bidt niet voor Zichzelf, maar voor hen die Hij is komen redden. Op de bergen van Galilea, in de boomgaarden van de Olijfberg, bad de geliefde van God voor de zondaars. Daarna kwam Hij tevoorschijn om hen te dienen, Zijn woorden raakten hun levens aan met levend vuur. —*Signs of the Times*, September 5, 1900.

Omdat Hij menselijke was, voelde Hij de noodzaak voor kracht van Zijn Vader. Hij had speciale plaatsen voor gebed. Hij hield ervan contact met Zijn Vader op te maken in de eenzaamheid van de bergen. Hierdoor werd de menselijke ziel door de Heilige Geest gesterkt voor de taken en beproevingen van de dag. Onze Heiland identificeert Zich met onze noden en zwakheden, en werd een pleitbezorger, een nachtelijke

Smekeling, die de Vader opzocht voor een frisse voorraad kracht, om daaruit gesterkt en verkwikt uit te voorschijn te komen, beschermd tegen plicht en verzoeking. Hij is ons voorbeeld in alle dingen. Hij is een broer in onze zwakheden, maar niet in het bezitten van dezelfde hartstochten. Als de Zondeloze, was Zijn natuur vrij van het kwade. Hij verdroeg strijd en marteling van ziel in een wereld van zonde. Zijn menselijkheid maakte gebed tot een noodzaak en een voorrecht. Hij verkreeg zo al de sterke, goddelijke ondersteuning en troost welke de Vader Hem wilde schenken, Hij, die ten gunste van de mens de vreugde van de hemel had verlaten en een thuis had gekozen in een koude en ondankbare wereld. Christus vond troost en vreugde in de gemeenschap met Zijn Vader. Hierdoor kon Hij Zijn ziel ontlasten van het verdriet dat op Hem drukte. Hij was een man van smarten, bekend met verdriet ...

Als de Heiland der mensen, ondanks Zijn goddelijke kracht de noodzaak van gebed inzag, hoe meer zouden de zwakke en zondige stervelingen gebed nodig hebben – ernstig, voortdurend gebed! —*Testimonies*, vol. 2, pp. 201, 202.

De weg naar de troon van God is altijd open. U kunt niet altijd op uw knieën zijn in gebed, maar uw stille smekingen voor sterkte en leiding mogen voortdurend opgezonden worden naar God. Wanneer u verzocht wordt, en dat zult u, mag u vluchten naar de geheime plaats van de Allerhoogste. Zijn eeuwige armen zullen u dragen.

We komen tot God op speciale uitnodiging en Hij staat klaar om ons welkom te heten in Zijn ontvangstkamer We mogen toegelaten worden tot de meest intieme gemeenschap met God.

Bid met nederige harten. Zoek de Heer vaak op in gebeden. Alleen in de geheime plaats ziet het oog Jezus en hoort het oor Jezus. U komt uit de geheime plaats van gebed tevoorschijn om te blijven in de schaduw van de Almachtige. Verzoeken komen, maar u drukt u dichter en dichter naar de zijde van Jezus en plaatst uw hand in Zijn hand. Dan ontvangt u een rijke ervaring en u verheugt u in Jezus Christus. De ziel zal snel gehoorgeven aan de stem van de Vader en u zal gemeenschap hebben met God. Alle kritiek is verdreven, al het veroordelen van anderen wordt uit uw hart verwijderd. — *In Heavenly Places*, p. 86.

Er zijn weinigen die het kostbare voorrecht van het gebed op waarde schatten en daarin toenemen. We moeten naar Jezus gaan en Hem onze noden vertellen. We mogen Hem onze kleine zorgen verwarringen alsook onze grote problemen voorleggen. Wat er ook opkomt om onze rust te verstoren en ons te verwarren, we moeten het naar Jezus toebrengen in gebed...

We kunnen Jezus niet moe maken door oprechte verzoeken. We leunen niet op God als we zouden moeten doen. — *Our Father Cares*, p. 148.

Donderdag 7 augustus: Sterven, elke dag

Het fundament van het plan van verlossing was gelegd in een offer. Jezus heeft de Koninklijke hoven verlaten en is arm geworden opdat door Zijn armoede wij rijk zouden worden. Allen die delen in deze verlossing, gekocht tegen zo een hoge prijs door de Zoon van God, zullen het voorbeeld van het ware Patroon volgen. Christus was de hoeksteen en wij moeten gebouwd worden op dit Fundament. Elk van ons moet een geest van zelfverloochening en zelfopoffering hebben. Het leven van Christus op aarde was onzelfzuchtig. Het werd gekenmerkt door nederigheid en opoffering. En zullen mensen, die deel willen hebben aan de verlossing die Jezus hen vanuit de hemel is komen brengen, weigeren hun Heer te volgen en te delen in Zijn zelfverloochening en opoffering? ... Is de dienstknecht groter dan de zijn Heer? ...

Zelfverloochening en het kruis liggen direct op het pad van elke volgeling van Christus. Het kruis is wat de natuurlijke neigingen en de wil kruisigt ...

Laat ons de Heiland volgen in Zijn eenvoud en zelfverloochening. Laat ons de Man van Golgotha verheffen door woord en heilige wandel.

En voor allen die hun kruis opnemen en dragen en achter Christus volgen, is het kruis een eed van de kroon van onsterfelijkheid die zij zullen ontvangen. — *The Faith I Live By*, p. 151.

Zij die uiteindelijk in de hemel ontvangen zullen worden als leden van de Koninklijke familie moeten hier zichzelf geven – lichaam, ziel en geest – aan de dienst van Hem, die de prijs voor hun verlossing heeft betaald. Alles wat we hebben en zijn behoort de Heer toe. "Gij zijt niet van uzelf," verklaart de apostel; 'want gij zijt gekocht en betaald; daarom verheerlijkt God in uw lichaam en in uw geest welke van God zijn."

[Lukas 9:23-26 aangehaald]. Door het werpen van de graankorrel in de grond, stelt de Heiland Zijn offer voor. "Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort" (Joh. 12:24). Alleen door de ware opoffering van Christus, het Zaad, kon vrucht voortgebracht worden voor de dienst aan God.

Zo is het met allen die vrucht voortbrengen als werkers samen met Christus: eigen liefde, eigen belangen moeten sterven, het leven moet in de voor van de noden van de wereld geworpen worden. Maar de wet van zelfopoffering is de wet van zelfbehoud. De landman behoudt het graan door het uit te werpen. Zo zal het leven dat vrij en ruim wordt uitgestrooid in de diens aan God en mensen behouden worden

De vervulling van de belofte dat we mede-erfgenamen van Christus zullen zijn, berust op onze wil om onszelf te verloochenen. Wanneer Christus bezit neemt van Zijn koninkrijk, zal het van hen zijn die op deze aarde Hem zijn gevolgd in zelfverloochening en zelfopoffering en zij zullen de beloning van eeuwig leven ontvangen.

Christus' oproep tot opoffering en volledige overgave betekent de kruisiging van de eigen-ik. Om te kunnen gehoorzamen moeten we een onvoorwaardelijk geloof hebben in Hem als het perfecte voorbeeld en een helder besef dat we Hem in de wereld moeten vertegenwoordigen. De karakters van hen die werken voor Christus moeten gevormd zijn naar Zijn karakter. Zij moeten werken op Zijn manier; zij moeten Zijn leven leven. Zijn oproep aan hen die zich volledig overgeven, is voor hen het voornaamste. Zij laten geen aardse banden of belangen toe om hen ervan te weerhouden om aan Hem de eer van hun hart en de dienst van hun leven te geven. Oprecht en onvermoeibaar werken zij samen met God om verloren zielen te redden uit de macht van de verleider. —*Signs of the Times*, June 10, 1908.

Vrijdag 8 augustus: Voor verdere studie

De Wens der eeuwen, hoofdstuk Nicodemus; Schreden naar Christus, hoofdstuk Toewijding.

7. Leven als Christus

Sabbatddag, 9 augustus

Het is de heerlijkheid van het evangelie dat het is gegrondvest op het principe van herstel van het beeld van een voortdurende manifestatie van goedgunstigheid aan het gevallen ras. Dit werk begon in de hemelse hoven. Daar heeft God besloten dat Hij aan de mensheid een niet mis te verstane bewijs van de liefde zou geven waarmee Hij hen aanschouwt. Hij die "de wereld zo liefhad dat hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat al wie in Hem geloven niet verloren gaan, maar eeuwig leven zouden hebben."

De geest van vrijheid, is de geest van de hemel. Gods zelfopofferende liefde wordt geopenbaard aan het kruis. Hij gaf alles wat Hij had en gaf toen Zichzelf, opdat de mens gered zou kunnen worden. Het kruis van Christus roept elke volgeling van de gezegende Heiland op tot goedheid. Het principe dat hier aan ons gedemonstreerd wordt, is te geven. Dit is, uitgevoerd in een handeling van goedheid en goede werken, de ware vrucht van het christelijk leven. Het principe van de wereldsgezinden, is te ontvangen, en daarin verwachten ze hun geluk te verzekeren; maar uitgevoerd in al haar voegen, is het de vrucht van ellende en dood.

Het licht van het evangelie dat schijnt van het kruis van Christus, bestraft zelfzucht en moedigt vrijheid en goedheid aan. Er mag geen klacht gehoord worden dat er in toenemende mate een oproep gedaan moet worden om te geven. God

heeft in Zijn voorzienigheid Zijn volk uit hun bekrompen sferen geroepen om grote dingen te ondernemen. Onbepaalde inspanningen worden in deze tijd, waarin morele duisternis de wereld bedekt, gevraagd. Velen van Gods volk zijn in gevaar om ingepakt te worden door wereldsgezindheid en begeerte. Zij moeten begrijpen dat het Zijn genade is die hun middelen vermeerdert. Doelen die hen in staat stellen te handelen in goedheid, moeten aan hen gepresenteerd worden, anders kunnen ze het karakter van het Grote Voorbeeld niet imiteren. —*Review and Herald*, October 3, 1907.

Zondag 10 augustus: Hoe Jezus leefde

Jezus, de heerlijke Heiland, leek nooit moe te worden van de opdringerigheid van de zonde-zieke zielen en de zieken met hun verschillende aandoeningen. "En toen Hij uit het schip ging, zag hij een grote schare en werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen, die geen herder hebben" (Marcus 6:34). Dit betekent heel veel voor de lijdenden. Hij identificeerde Zijn belangen met de hunne. Hij droeg hun lasten samen met hen. Hij voelde hun angsten. Hij had zoveel medelijden met hen dat het Zijn hart pijn deed.

O, wat een liefde, wat een onvergelykbare liefde! Hij is een met ons geworden opdat Hij kon delen met de mensheid in al hun ervaringen. Hij was op alle punten verzocht als wij, maar toch zonder te zondigen. De mensheid mag niet verlaagd worden tot iets goedkoops en gewoons. Christus heeft Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid opdat de mens bekleed zou worden met de gerechtigheid van Christus. De mens is het onderwerp van Zijn bezorgdheid en grote liefde.

Verlossing – O, hoe veel zit vervat in dit woord! Allen die zich willen overgeven om verlost te worden, worden verheven en geheiligd, verlost door Jezus Christus van alle gewoonheid en aardsheid, en worden in staat gesteld om met God samen te werken in het grote werk van verlossing. Jezus heeft de menselijkheid aanvaard en in Zijn eigen leven en karakter geopenbaard wat de mens kan zijn wanneer hij door de voorzienigheid van God geplaatst wordt in de armste omstandigheden van het leven. Hij had niet eens een stuiver om de hoofdbelasting te betalen en moest een wonder doen om het kleine bedrag bijeen te krijgen.

Jezus, heerlijke Heiland, was dakloos en had vaak honger. Hij had geen plaats om zijn hoofd te ruste te leggen. Hij was vermoeid. De mensheid wordt geëerd omdat Jezus de menselijkheid heeft aangenomen om aan de wereld te openbaren wat de mens kan zijn. Hij kwam om leven en onsterfelijkheid aan het licht te brengen, om de gewoonste en huiselijkste omstandigheden van het leven met licht te vullen. Jezus buigt Zich over ons heen, zoekt in onze karakters om te zien of Zijn karakter in ons wordt weerkaatst. —*That I May Know Him*, p. 47.

Het is de heerlijkheid van het evangelie dat het is gegrondvest op het principe van herstel van het beeld van een voortdurende manifestatie van goedgunstigheid aan het gevallen ras. Dit werk begon in de hemelse hoven. Daar heeft God besloten dat Hij aan de mensheid een niet mis te verstane bewijs van de liefde zou geven waarmee Hij hen aanschouwt. Hij die "de wereld zo liefhad dat hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat al wie in Hem geloven niet verloren gaan, maar eeuwig leven zouden hebben."

De geest van vrijheid, is de geest van de hemel. Gods zelfopofferende liefde wordt geopenbaard aan het kruis. Hij gaf alles wat Hij had en gaf toen Zichzelf,

opdat de mens gered zou kunnen worden. Het kruis van Christus roept elke volgeling van de gezegende Heiland op tot goedheid. Het principe dat hier aan ons gedemonstreerd wordt, is te geven. Dit is, uitgevoerd in een handeling van goedheid en goede werken, de ware vrucht van het christelijk leven. Het principe van de wereldsgezinden, is te ontvangen, en daarin verwachten ze hun geluk te verzekeren; maar uitgevoerd in al haar voegen, is het de vrucht van ellende en dood.

Het licht van het evangelie dat schijnt van het kruis van Christus, bestraft zelfzucht en moedigt vrijheid en goedheid aan. Er mag geen klacht gehoord worden dat er in toenemende mate een oproep gedaan moet worden om te geven. God heeft in Zijn voorzienigheid Zijn volk uit hun bekrompen sferen geroepen om grote dingen te ondernemen. Onbepaalde inspanningen worden in deze tijd, waarin morele duisternis de wereld bedekt, gevraagd. Velen van Gods volk zijn in gevaar om ingepakt te worden door wereldsgezindheid en begeerte. Zij moeten begrijpen dat het Zijn genade is die hun middelen vermeerdert. Doelen die hen in staat stellen te handelen in goedheid, moeten aan hen gepresenteerd worden, anders kunnen ze het karakter van het Grote Voorbeeld niet imiteren. —*Review and Herald*, October 3, 1907.

Maandag 11 augustus, Heb uw naaste lief

De Samaritaan vervulde zijn plicht aan de medemens. De priester en de Leviet, in wiens harten zelfzucht regeerde, hebben bewezen dat zij onvriendelijk en onbarmhartig waren. De eigen-ik is een wrede tiran en wanneer deze kracht regeert in het leven, kunnen we niet aan anderen doen wat wij zouden willen dat ze aan ons deden. Om de gulden regel te vervullen, moet het leven veranderd worden, de menselijke natuur moet deel hebben aan de goddelijke

De gelijkenis van de goede Samaritaan schetst een beeld van ware zendingswerk en in dit werk moet elk lid van Gods volk aandeel hebben. Niemand heeft een excuus de plicht die hij aan de medemens moet bewijzen te negeren. De Heer heeft een eed bij Zichzelf gesloten dat Hij degenen die Zijn gebod van liefde om Hem als eerst lief te hebben en de naaste als zichzelf, te zegenen.

Het is niet gepraat, belijdenis of aanspraken op vroomheid of goddelijkheid die waardevol zijn in Gods oog, maar het is het werk van gerechtigheid dat het karakter van Christus openbaart. De wet van God gehoorzamen betekent snel te zijn in het zien van de noden van de medemens en snel te zijn om hem te helpen en niet om eerst navraag te doen: Geloven zij in dezelfde geloofspunten als ik? De wet van God gehoorzamen betekent te handelen zoals Gods helpende hand uitgestrekt is naar de noden van de lijdende mensheid, ongeacht welke godsdienst zij ook belijden. Zij die dit werk doen, en die loyaal zijn aan de principes van Gods waarheid, leven het evangelie uit.

De Heer merkt nauwkeurig de daden van medelijden en barmhartigheid op die bewezen worden aan de medemens. In Zijn boek van herinnering wordt elke daad van barmhartigheid opgetekend. "Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HERE der heerscharen, op de dag die Ik bereiden zal. En Ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die hem dient. Dan zult gij tot inkeer komen en het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze; tussen wie God dient, en wie Hem niet dient" (Mal. 3:17,18). De Heiland spendeerde meer tijd en energie aan het genezen van de zieken dan aan preken. Zijn laatste advies aan Zijn apostelen, zijn vertegenwoordigers op aarde, was dat zij de zieken de handen zouden opleggen,

opdat die genezing zouden vinden. Wanneer de Meester terugkomt, zal Hij hen die de zieken hebben bezocht en de noden van de lijdenden hebben gelenigd, een compliment maken. "Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven." Hij zal aan hen aan Zijn rechterhand zeggen: "Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen... In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan" (Mat. 25:35,36,40). —*Review and Herald*, April 9, 1908.

In de gelijkenis van de goede Samaritaan, geeft Jezus een beeld van Zichzelf en van Zijn missie. De mens is misleid, gewond en door satan kapotgemaakt en achterlaten om te sterven, maar Christus had medelijden over onze hulpeloze toestand. Hij verliet de heerlijkheid om ons te hulp te komen. Hij vond ons op het punt van sterven en Hij nam onze zaak op zich. Hij genas onze wonden en Hij gaf ons een veilig onderdak, en trof op Zijn kosten maatregelen voor onze noden. Hij stief om ons te vrij te kopen. We moeten naar het leven van Christus kijken, en we moeten de Geest aan het werk zien, opdat we naar ons eigen leven kunnen kijken en werken in het licht dat weerkaatst wordt van het leven van Christus. We mogen zien hoever wij tekort schieten in het liefhebben van onze naaste als onszelf. —*Signs of the Times*, July 7, 1890.

Dinsdag 12 augustus, Dienst van liefde

De hemel is voor hen die werkers zijn geweest, die zichzelf hebben verloochend voor de zaak van Christus. Geen voorziening is getroffen voor hen die altijd speciale zorg hebben besteed aan zichzelf. De verschrikkelijke straf waarmee de Koning degenen aan Zijn linkerhand bedreigt, is in dit geval, niet vanwege grote misdaden die zij hebben begaan. Zij worden niet veroordeeld voor dingen die zij hebben gedaan, maar voor dingen die zij niet hebben gedaan. Zij hebben zichzelf pleziert en kunnen nu hun deel in ontvangst nemen samen met hen die hetzelfde hebben gedaan.

Christus is voor ons arm geworden, opdat we door Zijn armoede rijk gemaakt zouden worden. Hij heeft een offer gebracht dat zou voorzien in een thuis voor de pelgrims en vreemdelingen van deze wereld, die op zoek waren naar een beter land, een hemelse. Zullen deze onderdanen van Zijn genade, die verwachten erfgenamen van onsterfelijkheid te zijn, weigeren, of zelfs ongewillig zijn om hun huizen te delen met de daklozen en de behoeftigen? Zullen wij, die discipelen van Jezus zijn, weigeren vreemdelingen toegang te geven, omdat ze geen kennissen van de bewoners zijn?

Heeft de vermaning van de apostel geen vat op ons in deze tijd: "Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd" (Heb. 13:2). Ik lijd dagelijks pijn vanwege de uitingen van zelfzucht onder ons volk. Er is een alarmerend gebrek aan liefde en zorg voor hen die er recht op hebben. Onze hemelse Vader legt bedekte zegeningen op ons pad, maar sommigen willen deze niet aanraken omdat ze bang zijn dat het hen zal afleiden van hun pleziertjes. Engelen wachten om te zien of we de gelegenheden die binnen ons bereik zijn om goed te doen, omarmen— wachten om te zien of we anderen zullen zegenen, zodat zij op hun beurt ons kunnen zegenen. De Heer zelf

heeft ons verschillend gemaakt – sommigen arm, sommigen rijk, sommigen in lijden – opdat allen een gelegenheid mogen hebben om hun karakters te ontwikkelen. De armen zijn dat omdat God dat wil, opdat zij getoetst en beproefd worden dat zij ontwikkelen wat in hun harten leeft. —*The Home Missionary*, November 1, 1889.

Sommigen die het maatschappelijk gemaakt hebben, zijn zo opgesloten in hun zelfzucht dat zij de principes van vrijgevigheid van het christelijk geloof niet kunnen waarderen. Hun hele leven hebben ze alleen voor zichzelf geleefd. Om een waardig offer te brengen, om goed te doen aan anderen, zichzelf te benadelen met het doel anderen te bevoordelen, komt niet in hen op. Zij hebben niet het minste idee van wat God van hen vraagt. Kostbare weken, maanden en jaren verdwijnen in de eeuwigheid, maar er wordt geen aantekening in de hemel gemaakt van vriendelijke daden van zelfopoffering, van het voeden van de hongerigen, van het kleden van de naakten of het binnenhalen van een vreemdeling. Vreemdelingen huisvesten is een onderneming die niet acceptabel is. Als zij zouden weten dat allen die hun rantsoen hebben gedeeld waardig zijn, zouden ze misschien geneigd zijn geweest om iets in die richting te doen. Maar er is een deugd in het goeddoen.

Wanneer de Koning onderzoek zal plegen, zullen de nietsdoeners, de bekrompen, zelfzuchtige zielen leren dat de hemel voor hen is die werkers zijn geweest, zij die zichzelf hebben verloochend voor de zaak van Christus. Geen voorziening is getroffen voor hen die altijd speciale zorg hebben besteed aan zichzelf. De verschrikkelijke straf waarmee de Koning degenen aan Zijn linkerhand bedreigt, is in dit geval, niet vanwege grote misdaden die zij hebben begaan. Zij worden niet veroordeeld voor dingen die zij hebben gedaan, maar voor dingen die zij die de hemel hen toegewezen heeft. Zij hebben zichzelf pleziert en kunnen nu hun deel in ontvangst nemen samen met hen die hetzelfde hebben gedaan. —*Signs of the Times*, February 17, 1887.

Woensdag 13 augustus, Heb uw vijanden lief

[Matteüs 5:43-47 aangehaald]. Uitdrukking geven aan haat heeft nog nooit de kwaadwillendheid van onze vijanden afgebroken. Maar liefde en vriendelijkheid wekt in gelijke mate liefde en vriendelijkheid op. Hoewel God trouw deugd beloont en schuld bestraft, onthoudt Hij Zijn zegen niet aan de slechte mensen, hoewel zij dagelijks Zijn naam oneer aandoen. Hij laat de zon schijnen en de regen vallen op goeden en slechten, en schenkt voorspoed aan beiden. Als een heilige God zulk een geduld en goedheid kan opbrengen voor de rebellerenden en afgodendienaars, hoe noodzakelijk is het dat de zondige mens eenzelfde geest toont aan zijn medemens. In plaats van te vervloeken, wie hem kwaad heeft aangedaan, is het zijn plicht om te zoeken hem te winnen van zijn kwade wegen door dezelfde vriendelijkheid te tonen waarmee Christus hen heeft benaderd die Hem hebben vervolgd. Jezus leerde Zijn volgelingen dat zij een christelijke vriendelijkheid moeten tonen aan allen die binnen hun invloedssfeer komen, dat zij niet vergeetachtig moeten zijn in het tonen van daden van barmhartigheid, en dat wanneer men hen om een gunst vraagt, zij een goedgunstigheid betonen, die meer is dan de wereld die heeft. De kinderen van God moeten de geest hebben die in de hemel heerst. Hun principe van handelen moet niet van hetzelfde karakter zijn als de bekrompen, zelfzuchtige geest van de wereld. Volmaaktheid alleen komt tegemoet aan de standaard van de hemel. Zoals God zelf volmaakt is in Zijn verheven sfeer, zo zullen de kinderen volmaakt zijn in de nederige

sfeer die zij innemen. Op deze manier worden zij geschikt gemaakt om eens in de kameraadschap van de zondeloze wezens in het koninkrijk van de hemel te vertoeven. Christus heeft Zijn volgelingen met deze woorden opgeroepen om een christelijk karakter te ontwikkelen: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Mat. 5:48). —Pamphlet: *Redemption: or the Teachings of Christ, the Anointed One*, pp. 75–77.

Toen wij nog liefdeloos en niet liefdevol van karakter waren, "haatdragend en elkaar hatend." Heeft onze hemelse Vader ons barmhartigheid betoond. "Maar toen de goedertierenheid en mensenliefde van onze Heiland (en) God verscheen, heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered" (Titus 3:3-5). Als we Zijn liefde ontvangen hebben, zal dat ons in gelijke mate vriendelijk en teder maken, niet alleen tegenover hen die we mogen, maar ook tegenover de meest verkeerde, zondige zondaars.

De kinderen van God zijn zij die deelhebben aan Zijn natuur. Het is geen aardse rang, geen geboorte, geen nationaliteit, geen godsdienstig voorrecht, die bewijst dat we leden Zijn van het gezin van God; het is liefde, een liefde die de gehele mensheid omarmt. Zelfs zondaars wiens harten niet volledig gesloten zijn voor Gods Geest, zullen zulk een vriendelijkheid beantwoorden, terwijl zij misschien haat vergelden met haat, zullen zij ook liefde geven voor liefde. Maar het is alleen de Geest van God die liefde geeft voor haat. Om vriendelijk te zijn tegen de ondankbaren en zij die kwaad doen, om goed te doen en niets terug te verwachten, is het insigne van het koninkrijk van de hemel, een zeker teken waarmee de kinderen van de Allerhoogste hun hoge roeping bevestigen. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 75.

Donderdag 14 augustus, Hoe te leven als Jezus

Bewerk uw eigen verlossing met vrezen en beven. Hoe kan dit? Wees bevreesd dat u in de stof uw eigen draden van zelfzucht weeft. Wees bevreesd dat u de fout maakt zelf het hout te kiezen voor het bouwen aan uw karakter. God alleen kan u van het hardhout voorzien. De sterfelijke mens mag er bang voor zijn om in zijn karakter de miserabele draden van zijn eigen overgeërfde en gecultiveerde neigingen te weven. Hij mag beven dat hij alles overgeeft aan hem die alle dingen doet medewerken hem ten goede, dat Gods wil gedaan mag worden in hem. God verwelkomt allen die tot Hem komen zoals ze zijn, die niet zichzelf bouwen in eigengerechtigheid, niet zoeken naar het verdedigen van zichzelf, geen aanspraak maken op een verdienste voor wat zij zien als een goede daad, niet zichzelf op de borst slaan vanwege hun kennis van wat gerechtigheid inhoudt. Doe het bruiloftskleed dat Christus heeft voorbereid aan en doe dat oude stadskleed uit: dan kunt u met Christus Jezus in de hemelse plaatsen verkeren.

Terwijl u hebt gewandeld in vriendelijkheid en nederigheid van hart, is er een werk ten gunste van u gedaan, een werk dat alleen God kan doen. Want het is God die in u werkt, zowel het willen als het doen van Zijn welgevallen. En dat welgevallen is om u in Christus te laten blijven, te blijven in Zijn liefde. U moet uw ziel niet laten beroven van vrede, van rust, van de zekerheid dat u nu aanvaard bent. Houd vast aan elke belofte. Allen zijn ze van u op voorwaarde dan u akkoord gaat met de door de Heer voorgestelde voorwaarden. Volledige overgave van uw wegen, welke heel wijs lijken te zijn, en het aannemen van de wegen van Christus, zijn het geheim van volmaakt in Zijn liefde te blijven. Uw leven opgeven voor Hem betekent veel meer

dan wij denken. We moeten Zijn zachtmoedigheid en nederigheid leren voordat we kunnen beseffen wat de vervulling van de belofte is: "U zult rust vinden voor uw zielen." Het is door de gewoonten van Christus te leren, Zijn zachtmoedigheid, Zijn nederigheid, dat het eigen-ik veranderd wordt – door het juk van Christus op ons te nemen en ons over te geven om te leren van Hem. Alleen moeten komen onder de training van Jezus Christus. Wanneer zij op Christus vallen, worden hun eigen overgeërfde en gecultiveerde karaktertrekken weggenomen als een hindernis om deel te kunnen hebben aan de goddelijke natuur. Wanneer het eigen-ik sterft, leeft Christus in de mens. Hij blijft in Christus en Christus leeft in hem.

Christus verlangt ernaar dat allen Zijn leerlingen worden. Hij zegt: Geef uzelf over in Mijn training, onderwerp uw zielen aan Mij. Ik zal u niet uitdelgen, maar zal zulk een karakter voor u uitwerken dat u overgaat van de lagere school naar een hogere klas. Onderwerp alle dingen aan Mij. Laat Mijn leven, Mijn geduld, Mijn verdraagzaamheid, Mijn zachtmoedigheid, Mijn nederigheid in uw karakter tot uiting komen, als een die in Mij blijft en Ik in hem. Dan zult u de belofte hebben dat Ik u niet alleen rust zal geven, maar "gij zult rust vinden voor uw zielen" (Mat. 11:29).

God roept tot een volledige overgave. U kunt de Heilige Geest niet ontvangen totdat u elk juk van slavernij verbreekt, alles wat u gebonden houdt aan uw oude, verwerpelijke karaktertrekken. Deze zijn een grote hindernis voor u om het juk van Christus op u te nemen en van Hem te leren. De blijvende rust – wie heeft die? Die rust wordt gevonden wanneer alle zelfrechtvaardiging, alle redeneringen vanuit een zelfzuchtig standpunt, weggedaan worden. Kennismaken met Christus maakt dat u in Hem wil blijven en wil dat Hij in u blijft. Volledige overgave van de eigen-ik is de vereiste. —*Bible Training School*, August 1, 1903.

Zij die deelhebben aan de goddelijke natuur zijn een met God in Christus en een met elkaar om de werken van God te doen, die zijn de werken van barmhartigheid en teder medelijden. Het is barmhartigheid wat ons heeft gered en wanneer we barmhartigheid betonen aan onze medemens, werken we op de manier van Christus. Barmhartigheid is voortdurend actief in het uitgestrekte universum. Barmhartigheid is overvloedig in het hart van God en het is uit die bron waar onze vreugde vandaan komt. Gods gezin op aarde is groot en Zijn kinderen lijden door het lijden van de stervelingen om hen heen. En elke ziel dat begiftigd is met de Heilige Geest, zal de werken van barmhartigheid doen en aan anderen tedere liefde en medelijden tonen. Uit het waarachtige christelijke hart zal elke vezel van zelfzucht uitgerukt worden, omdat het tegengesteld is aan de praktijk van Christus. Jezus zei: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij" (Luc. 9:23). —*Signs of the Times*, September 19, 1895.

Vrijdag 15 augustus, Voor verdere studie

De Wens der Eeuwen, hoofdstukken "De goede Samaritaan," en "De minste van Mijn broeders."

8. De Gemeente

Sabbatmiddag 16 augustus

De gelovige ziel blijft in Christus en wordt een met Hem. Wanneer personen nauwe relaties met elkaar onderhouden in dit leven, ontwikkelen ze eenzelfde smaak, houden ze van dezelfde dingen. Zo ook zal wie in Christus blijft van de dingen houden waar Hij van houdt. Zij zullen heilig Zijn geboden koesteren en gehoorzamen, want Hij heeft zelf deze voorwaarde gegeven voor het delen in Zijn liefde: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven" (Joh 15:10).

De eenheid van de ziel met Christus is een relatie van afhankelijkheid. De mindere steunt op de wijsheid en de kracht van de meerdere. "Zonder mij, zegt Jezus, "kunt gij niets doen" (Joh 15:5). Christus is onze wijsheid, gerechtigheid en heiliging. "Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft" (Joh 15:4).

"Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht" (Joh 15:5). De rank aan de wijnstok, wordt gevoed door de stam, en bloeit en draagt vrucht. Haar rijke en geurige trossen getuigen van de eenheid met de levende wijnstok. Zo zal de christen die in Christus blijft, vrucht dragen. Karakter en leven zullen getuigen, net als de rijke druiventros, van de kostbare genadegaven van de Geest – liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Niet een van deze vruchten zal gemist worden in het leven van iemand in wiens ziel de Geest van Christus aanwezig is.

Waar er eenheid is met Christus, is er liefde. Welke andere vruchten we ook mogen voortbrengen, als liefde mist, zullen de anderen niets uitmaken. Liefde tot God en onze naaste is de kern van het geloof. Niet een kan van Christus houden en niet van Zijn kinderen. Wanneer we verenigd zijn met Christus, worden Zijn gedachten aan ons overgedragen. Reinheid en liefde schijnt uit het karakter; zachtmoedigheid en waarheid beheerst het leven. Zelfs de uitdrukking van het gelaat verandert. Als Christus aanwezig is in de ziel heeft dat een veranderende uitwerking en de kenmerken van de buitenkant getuigen van de vrede en de vreugde die van binnen heersen. —*Review and Herald*, September 11, 1883.

Zondag 17 augustus, Het fundament van de Gemeente

Christus heeft Petrus niet boven zijn broeders verheven, noch heeft Hij hem superioriteit over zijn mede-apostelen gegeven. Hij heeft niet alleen Petrus aangesproken, maar de gehele gevestigde christelijke kerk. Tegen Petrus zie Hij: "Ik zeg u, dat gij Petrus zijt" – naar de interpretatie van het woord, een steen – daarna, zich kerend tot Zijn discipelen, zei Hij: "Op deze petra" – naar de interpretatie van het woord, een rots - verwijzend naar Zichzelf, "zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen" (Mat. 16:18).

Het was niet het doel van Christus om een boven de ander te verheffen. In al Zijn onderwijzingen heeft Hij juist ernaar gestreefd Zijn discipelen nederigheid van hart te leren. "Leer van Mij," zei Hij, "want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Mat 11:29). Had Petrus de noodzaak gevoeld om de lessen van Christus ter harte te nemen, had hij de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus geleerd, dan had hij zichzelf veel verdriet bespaard die zijn sporen op hem nagelaten heeft zijn leven lang. —*Signs of the Times*, August 11, 1898.

Het woord Petrus duidt op een rollende steen. Christus heeft niet naar Petrus verwezen als de rots waarop Hij Zijn kerk zou bouwen. Zijn uitdrukking "de rots" duidde op Hemzelf als het fundament van de christelijke kerk. In Jesaja 28:16 wordt dezelfde verwijzing gegeven: "Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen van een vaste grondslag." Het is dezelfde steen waarnaar verwezen wordt in Lukas 20:17,18: "Maar Hij zag hen aan en zeide: Wat betekent dan dit, dat er geschreven is: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden? En ieder, die op die steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen." Alzo in Markus 12:10,11: "Hebt gij ook dit schriftwoord niet gelezen: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen."

Deze teksten bewijzen onweerlegbaar dat Christus de rots is waarop de gemeente is gebouwd en in het aanspreken van Petrus, verwees Hij naar Zichzelf als de rots, die het fundament van de kerk is. Hij vervolgde: "Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen" (Mat 16:19). De Roomse kerk geeft een verkeerde toepassing van deze woorden van Christus. Zij beweren dat Hij ze speciaal tot Petrus heeft uitgesproken. Daarom wordt hij in kunstwerken afgebeeld als de drager van een bundel sleutels, welke het symbool is van de macht en de autoriteit die gegeven is aan de ambassadeurs en anderen in hoge posities. De woorden van Christus: "Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen" waren niet allen tot Petrus gericht, maar tot de discipelen, inclusief hen die door de eeuwen heen deel zouden uitmaken van de christelijke kerk. Aan Petrus wordt voorkeur noch macht boven de andere discipelen gegeven. Had Jezus een speciale autoriteit aan een van hen gegeven, dan zouden we niet gezien hebben dat ze zo vaak met elkaar in discussie waren over wie de grootste was. Zij zouden zich hebben onderworpen aan de wens van de Meester en eer hebben betoond aan de ene die als hun hoofd was aangesteld. —Pamphlet: *Redemption: or the Miracles of Christ, the Mighty One*, pp. 66, 67.

Maandag 18 augustus, Het gebed van Christus voor eenheid

De eerste discipelen onderscheidden zich in verscheidenheid. Zij zouden de leraren van de wereld worden en zij vertegenwoordigden de verschillende soorten karakters. Daar was Levi Matteüs, de belastinginner, die geroepen was uit een leven van zaken doen en onderdanigheid aan Rome; de fanatieke Simon, de compromisloze luis in pels van de keizerlijke macht; de impulsieve en zelfgenoegzame, warmhartige Petrus en zijn broer Andreas; Judas, de Judeer, sluw en capabel, maar met een gemene geest; Filippus en Tomas, trouw en oprecht, maar langzaam van hart om te geloven; Jacobus, de mindere en Judas, de minst prominente onder de broederen, maar mannen van kracht, positief zowel in hun fouten als in hun deugden; Nathanael, een kind in eerlijkheid en vertrouwen; en ambitieuze, liefhebbende zonen van Zebedeus.

Om het werk waartoe zij geroepen waren met succes te volbrengen, moesten deze discipelen, die zoveel van elkaar verschilden qua natuur en karakter, in training en in de gewoonten des levens, tot een eenheid van gevoelens, gedachten en handelen worden gebracht. Deze eenheid was wat Christus op het oog had en welke Hij in hen wilde verzekeren. Hiertoe wilde Hij hen tot eenheid met Zichzelf brengen.

De last van Zijn arbeid voor hen is uitgedrukt in Zijn gebed tot Zijn Vader. [Johannes 17:21-23 aangehaald].

Voor deze discipelen heeft de missie van Christus uiteindelijk zijn doel bereikt. Beetje bij beetje hebben Zijn voorbeeld en lessen van zelfverloochening hun karakters gevormd. Zijn dood vernietigde hun hoop in wereldse grootsheid. De val van Petrus, de afvalligheid van Judas, hun eigen falen door het in de steek laten van Christus in Zijn angstige momenten en nood, heeft hun zelfgenoegzaamheid weggevaagd. Zij zagen hun eigen zwakheid, zij zagen iets van de grootsheid van het werk dat aan hen was toevertrouwd, zij voelden hun nood voor de leiding van de Meester bij elke stap.

Zij wisten dat Zijn persoonlijke aanwezigheid niet langer bij hen zou zijn en zij erkenden als nooit tevoren, de waarde van de gelegenheden die de hunne waren om de gezondene des Heren te zijn in wandel en spreken. Velen van Zijn lessen, hadden zij niet begrepen en aanvaard toen Hij ze uitgesproken had. Nu verlangden ze ernaar die lessen terug in hun herinnering te brengen, om Zijn woorden weer te horen. Met welk een vreugde kwam Zijn verzekering nu tot hen: [Johannes 16:7; 15:15; 14:26; 16:15; 16:13 aangehaald].

De discipelen hebben Christus van hen zien opstijgen vanaf de Olijfberg. En terwijl de hemel Hem opnam, kwam Zijn afscheidsbelofte naar hen toe: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Mat. 28:20). Zij wisten dat Hij nog steeds om hen gaf. Zij wisten dat zij een vertegenwoordiger hadden, een Advocaat bij de troon van God. In de naam van Jezus boden zij hun verzoeken aan, onder herhaling van Zijn belofte: "Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam" (Joh. 16:23). Hoger en hoger reikte de hand van het geloof, met het machtig argument: "Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit" (Rom. 8:34).

Trouw aan Zijn belofte, heeft de Goddelijke de hemelse hoven verheerlijkt en Zijn volgelingen op aarde Zijn volheid toebedeeld. Zijn troning aan Gods rechterhand werd bevestigd door de uitstorting van de Geest. Onder leiding van de Geest ontvingen zij hun laatste voorbereiding en gingen erop uit om hun levenswerk aan te vangen.

Niet langer waren zij onwetend en onontwikkeld. Niet langer waren zij een samenraapsel van onafhankelijke eenheden, of van zich tegenwerkende en strijdende elementen. Niet langer was hun hoop gevestigd op aardse grootsheid. Zij waren "een van zin" en "een van gedachten en ziel." Christus vulde hun gedachten. De vooruitgang van Zijn koninkrijk was hun doel. In gedachten en karakter waren zij geworden als hun Meester en de mensen "herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren" (Hand. 4:13). —*Review and Herald*, November 12, 1908.

Dinsdag 19 augustus, Christus' voorziening voor eenheid

Er mag geen strijd en verdeeldheid zijn ... in iemand die verbonden is met Christus. Niet een zal handelen uit de koppige onafhankelijkheid van het eigenzinnig, impulsieve kind, die de hand loslaat die hem leidt en ervoor kiest al struikelend alleen verder te gaan...

"Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt" (Joh. 13:34). Satan begrijpt de kracht van zulk een getuigenis als een getuige aan de wereld van wat de genade kan doen in het hervormen van het karakter. Hij is niet blij dat zulk een licht zal schijnen van hen die

beweren in Jezus Christus te geloven en hij zal elk denkbaar middel gebruiken om de gouden band welke de harten van hen die de waarheid geloven met elkaar verbindt en die samen in nauwe relatie met de Vader en de Zoon zijn, te verbreken ...

We geloven in Jezus Christus. We verenigen onze zielen met Christus. Hij zegt: "Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt" (Joh. 15:16,17). — *That I May Know Him*, p. 173.

De liefde van Christus is een gouden ketting die de eindige menselijke wezens die in Jezus Christus geloven, verbindt met de Oneindige God. De liefde die de Heer heeft voor Zijn kinderen is gaat alle kennis te boven. Geen wetenschap kan het omschrijven of verklaren. Geen menselijke wijsheid kan het zich voorstellen.

Zelfzucht en trots hinderen de pure liefde die ons in de geest verenigd met Jezus Christus. Als deze liefde waarlijk gecultiveerd wordt, zal het eindige zich verenigen met het oneindige en alles zal gecentreerd zijn in de Oneindige. Menselijkheid zal zich verenigen met menselijkheid en allen zullen verbonden worden met het hart van de Oneindige Liefde. Geheiligde liefde voor elkaar – zich hoger uitstrekkend, constanter, respectvoller, onzelfzuchtiger dan het ooit is geweest – bewaart de christelijke tederheid, christelijke goedheid en vriendelijkheid, en omvat de menselijke broederschap in de omarming van God, de waardigheid erkennend die God in de rechten van de mensen heeft geïnvesteerd.

De gouden ketting van liefde, die de harten van de gelovigen in eenheid verbindt, in banden van broederschap en liefde en in eenheid met Christus en de Vader, maakt de verbintenis volmaakt en draagt naar de wereld toe een getuigenis uit van de kracht van het christendom dat niet te weerleggen is... dan zal zelfzucht ontworteld worden en ontrouw zal niet langer bestaan. Er mag geen strijd en verdeeldheid zijn. Er mag geen koppigheid zijn bij niemand die verbonden is met Christus. Niet een zal handelen uit de koppige onafhankelijkheid van het eigennuttig, impulsieve kind, die de hand loslaat die hem leidt en ervoor kiest al struikelend alleen verder te wandelen in zijn eigen wegen.

Liefde is een tedere plant en het moet gecultiveerd en gekoesterd worden en de wortels van bitterheid rondom moeten allemaal uitgetrokken worden, en dan zal het onder allen haar invloed van kracht uitoefenen in de gedachten, in alle harten, zodat we God op de eerste plaats zullen liefhebben en onze naasten als onszelf. — *Our High Calling*, p. 173.

Christenen moeten verenigd zijn, niet in het vinden van fouten bij en kritiek hebben op elkaar, maar in broederschap, in afhankelijk zijn van elkaar, verbonden door de gouden schakels van de ketting van liefde. Als zij zich zullen verenigen in het deelhebben aan de goddelijke natuur, zullen zij verbonden zijn met de troon van God. Dit moet het geval zijn als we ooit de Heer Jezus willen ontmoeten. Er moet een ontvangen van de eigenschappen van pure, heilige, geheiligde karakters zijn, zulk een karakter als de mens, die loyaal en trouw blijft aan God, altijd heeft gehad. Door een intelligent begrip van het woord der waarheid, mogen we het karakter van Christus begrijpen. — *Manuscript Releases*, vol. 5, p. 373.

Woensdag 20 augustus, Een groot obstakel voor eenheid

Om het woord van God in getrouwheid te spreken is een werk van groot belang. Maar dit is een totaal ander werk dan het voortdurend censureren, kwaad denken, en het afdrijven van elkaar. Oordeel vellen en vermanen zijn twee verschillende dingen. God heeft op Zijn dienstknechten het werk van vermaning in liefde van hen die in de fout gaan gelegd, maar Hij heeft het gedachteloze oordelen dat zo normaal is onder belijdende gelovigen verboden en afgekeurd....

Zij die werken voor God moeten alle onvriendelijke kritiek nalaten en naar elkaar toekomen in eenheid. God verlangt ernaar dat Zijn soldaten schouder aan schouder staan, verenigd in het werk van het vechten van de strijd van het kruis. Hij verlangt ernaar de eenheid tussen hen die voor Hem werken te zien, dat zij net zo dichtbij elkaar staan als Hij en Zijn Vader. Zij die de heiligmakende kracht van de Heilige Geest hebben gevoeld, zullen de lessen van de goddelijke Instructeur ter harte nemen en zullen hun oprechtheid tonen door alle te doen wat in hun macht ligt om in harmonie met de broeders te werken. —*The Review and Herald*, October 29, 1901.

De praktijk van het velen van oordeel over anderen komt algemeen voor, en is inderdaad universeel, zelfs onder hen die beweren christenen te zijn. Velen beschouwen het als een kenmerk van superieur onderscheidingsvermogen om de motieven van anderen te bekritisieren. Maar in het licht van de woorden van de Heiland is het een erg serieus ding om zich neer te zetten in het oordelen van anderen. De wijsheid die getoond wordt in het ontdekken van de vlekken in het karakter van anderen is wat de apostel Jacobus beschrijft als "die niet van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels" (Jacobus 3:15).

Wanneer iemand door zijn woorden en daden reden geeft voor een slechte beoordeling, zullen de gevolgen daarvan op zijn eigen ziel terechtkomen. "Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten" (Gal. 6:7). Maar het is niet veilig voor de eindige mens om de verantwoordelijkheid op zich te nemen om anderen te oordelen, want we kunnen het hart niet lezen. Zelfzuchtige menselijke wezens zijn geneigd te oordelen naar wat ze zien, en daardoor maken ze grote fouten. Meer dan dit, zij zijn zelf ook onvolmaakt en daardoor zijn ze niet gekwalificeerd om anderen te oordelen. De Heiland zegt: "Hoe zult gij dan tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog wegdoen, terwijl, zie, de balk in uw oog is? Huichelaar, doe eerst de balk uit uw oog weg, dan zult gij scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen" (Mat. 7:4,5). Wanneer iemand snel is in het bekritisieren en het corrigeren van anderen, is het maar al te vaak dat hij zelf fouten heeft waar hij zich niet bewust van is en die vaak erger zijn dan die hij verfoeit en daardoor zullen zijn inspanningen, hoewel hij anderen tracht te corrigeren, veel meer kwaad doen dan goed. Des te meer als hij zich neerzet om anderen te oordelen!

Als mensen zichzelf zouden zien zoals God hen ziet, dan zouden zij zo een gevoel hebben van hun eigen zwakheid en onvolkomenheden en zouden zij zien welk een werk voor hen gedaan wordt en een gevoel hebben van hun eigen nood voor de lankmoedigheid van de God en het geduld voor hun medemens, dat zij geen neiging zullen hebben om anderen te oordelen of te verfoeien. —*Signs of the Times*, March 14, 1892.

Donderdag 21 augustus, Het herstel van de eenheid

De grootste vernietiging die vervat was in de beschrijving van Christus over de vernietiging van Jeruzalem – de vernietiging van de wereld – is nabij. Spoedig zal de geschiedenis van deze aarde verzwoegen worden in een eindeloze eeuwigheid. Met dit in het vooruitzicht, hoe kunnen leden van de kerk van God hun tijd doorbrengen in onenigheid en wedijver, kritiek leveren en elkaar veroordelen? We zijn niet geroepen om oordelen over elkaar te vellen. Aan geen enkel mens is het werk gegeven om een oordeel uit te spreken over zijn medemens. Dit werk zal Christus alleen doen.

De Heiland heeft de regels gegeven die wij moeten volgen in het omgaan met elkaar. In Zijn Bergrede heeft Hij gezegd: "Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, vóór het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave" (Mat. 5:23,24).

Als er een verschil van mening is tussen u en een broeder in de gemeente, ga naar hem toe en probeer de reden van het verschil van mening uit te praten, opdat er broederschap tussen u beiden kan zijn. Dit is de plicht die u verplicht moet doen voordat u uw gave aan de Heer offert. De gave zal niet aanvaard worden totdat u deze plicht hebt gedaan. Verzoen u met uw broeder. Als de fout aan uw kant ligt, verwijder het struikelblok dat u voor zijn voeten hebt gelegd.

Een trouwe inspanning om het misverstand uit de wereld te helpen, zal u beiden in zulk een relatie tot elkaar brengen en tot God, dat Hij u beiden kan zegenen. Maar u kunt Zijn zegen niet ontvangen terwijl u ongewillig bent om te doen wat u moet doen om dingen in orde te maken, omdat dit de vernedering van uw trotse hart eist. O, dat de kleine misverstanden die opkomen, snel uit de weg geruimd worden en totdat dit gedaan is, zijn we niet gereed om deel te nemen aan de heilige eredienst van de Heer.

Bent u bereid om uw deel te doen om de verschillen die er zijn op te lossen? Als u dat bent dan zal een grote hoeveelheid kwaadsprekerij en bittere gevoelens uit de weg geruimd zijn.

Deze woorden heb ik ontvangen om tot u te spreken als een boodschap van God. Laat er in de morgen en in de avond een persoonlijk nauwkeurig onderzoek plaatsvinden. Onderzoek het hart nauwkeurig en u zult vele verkeerdheden vinden die u goed kunt en moet maken. Doe alles weg wat de communicatie met God in de weg staat.

Christus zegt: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Joh. 1:9). Een belijdenis te doen, vereist een grote kracht van de wil. Het is als een kruisiging te zeggen: "Ik heb dit kwaad gedaan en gezondigd tegen God."

Ik heb instructie ontvangen om te zeggen dat er zonden zijn tussen de mens en zijn God die geen ander mens hoeft te weten. Als degene die zulke zonden heeft, vrede maakt met God, dan zal de Heer hem vergeven en de last zal van zijn ziel afrollen. Hij zal dan belijdenis doen tegenover zijn medemens, als hij hem kwaad bejegend heeft, en als hij die belijdt, zal God barmhartig zijn en hem zijn zonden vergeven.

Zulk een belijdenis is een bewijs van de aanwezigheid van de wonderwerkende kracht van God en het leidt naar andere schuldbelijdenissen, geen algemene belijdenissen, maar specifieke belijdenissen die hebben bestaan tussen broeders.

God waardeert degene die zulke een belijdenis doet meer dan goud of zilver. "Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud," zegt Hij, "en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jes. 13:12). —*Pacific Union Recorder*, December 1, 1904.

Vrijdag, 22 augustus, Voor verdere studie

Testimonies, vol. 5, "Christian Unity," pp. 236–248; *Testimonies*, vol. 8, "One With Christ in God," pp. 239–243.

9. Onze zending

Sabbatmiddag, 23 augustus

Het licht dat van degenen schijnt die Jezus Christus ontvangen, komt niet uit henzelf. Het komt alles van het Licht des Levens van de wereld. Hij ontsteekt dit licht, evenals het vuur dat Hij ontsteekt, iets is wat we moeten gebruiken in Zijn dienst. Christus is het licht, het leven, de heiligheid, de heiligmaking van allen die geloven, en Zijn licht moet aanvaard worden en toegevoegd worden aan alle goede werken. — *Review and Herald*, 22 Aug. 1899

Mij werd getoond dat de discipelen van Christus zijn vertegenwoordigers zijn op aarde; en het is Gods plan dat ze lichten zullen zijn in de geestelijke duisternis van deze wereld, verspreid over al de landen, in de gemeenten, de dorpen en de steden, "een schouwspel voor de wereld, en voor engelen en mensen." Als ze aan de leringen van Christus in zijn Lering op de Berg gehoorzaam zijn, zullen ze voortdurend ernaar zoeken hun karakters te hervormen naar een volkomen christelijk karakter. Ze zullen het ware licht van de wereld zijn, kanalen waardoor God zijn goddelijke wil en de waarheid van hemelse oorsprong kan overbrengen aan hen die in duisternis zitten en die geen kennis hebben van de weg des levens en van redding. — *Testimonies*, vol. 2 p.631.

Wij moeten te midden van de zedelijke duisternis ons licht laten schijnen. Velen die nu in duisternis zijn, zullen, als ze een weerkaatsing zien van het Licht der wereld, gaan beseffen dat ze een hoop op zaligheid hebben. Mogelijk zal uw licht klein zijn, maar bedenk dat het is wat God u heeft gegeven en dat Hij u verantwoordelijk houdt om dit licht te laten schijnen. Iemand kan misschien zijn kaars aan de uwe aansteken en zijn licht kan het middel zijn om anderen uit de duisternis te leiden. — *Uit de Schatkamer*, deel 3. p. 382.

Zondag 24 augustus: Het licht van de wereld zijn

Geen ander licht heeft ooit op de gevallen mens geschinen of zal ooit op hem schijnen, dan het licht dat van Christus afstraalt. Jezus, de Heiland, is het enige licht dat de duisternis van een wereld die geboeid ligt in de zonde kan verlichten. Van Christus staat geschreven: "in het Woord was levens, en het leven was het licht der mensen." Joh. 1:4. Door het ontvangen van Zijn leven konden de discipelen lichtdragers worden. Het leven van Christus in hun ziel, Zijn liefde geopenbaard in hun karakter, zou hen tot het licht der wereld maken.

De mensheid heeft in zichzelf geen licht. Zonder Christus zijn wij als een kaars die niet is aangestoken, als de maan wanneer haar gelaat is afgewend van de zon;

wij hebben geen enkele straal van licht om die in de duisternis van de wereld te doen schijnen. Maar wanneer we ons keren naar de Zon der Gerechtigheid, wanneer we in contact komen met Christus, straalt de gehele ziel van het licht van de goddelijke tegenwoordigheid.

De volgelingen van Christus moeten meer zijn dan een licht te midden der mensen. Zij zijn *het* licht der wereld. Jezus, zegt tot allen die Zijn naam aangeroepen hebben: Gij hebt uzelf aan Mij gegeven, en Ik heb u aan de wereld gegeven als Mijn vertegenwoordigers. Zoals de Vader Hem in de wereld gezonden had, zo, verklaart Hij: "heb ook Ik hen gezonden in de wereld" (Joh. 17:18). Zoals Christus het kanaal is voor de openbaring van de Vader, zo moeten wij het kanaal zijn voor de openbaring van Christus. Vergeet niet, christen, dat, hoewel onze Heiland de grote lichtbron is, Hij geopenbaard wordt door de mensen. Gods zegeningen worden door menselijke werktuigen uitgestort. Christus zelf kwam naar deze wereld als de Zoon des mensen. De mensheid moet, verbonden met de goddelijke natuur, met de mensheid in contact komen. De gemeente van Christus, iedere discipel van de Meester persoonlijk, is het door de hemel verkoren instrument waardoor God zich openbaart aan de mensheid. Engelen der heerlijkheid wachten om doormiddel van u het licht en de kracht des hemels mee te delen aan zielen, die op het punt staan om verloren te gaan. Zal de menselijke vertegenwoordiger falen in het volbrengen van het hem toebedeelde werk? O, dan wordt de wereld in dat opzicht beroofd van de beloofde invloed van de Heilige Geest!....

Door alle eeuwen heen leeft "de Geest van Christus in hen" (1Petr. 1:11) Gods ware kinderen tot het licht voor de mensen van hun geslacht gemaakt. Jozef was de lichtdrager in Egypte. In zijn reinheid, welwillendheid en kinderlijke liefde was hij een vertegenwoordiger van Christus te midden van een volk van afgodendienaars. Terwijl de Israëlieten op weg waren van Egypte naar het beloofde land, waren de oprechten onder hen een licht voor de volken die hen omgaven. Door hen werd God geopenbaard aan de wereld. Van Daniël en zijn vrienden in Babylon, en van Mordechai in Perzië, straalde het licht te midden van de duisternis aan de koningshoven. Op dezelfde wijze zijn de discipelen van Christus gesteld als lichtdragers op de weg naar de hemel. Door hen worden de barmhartigheid en goedheid van de Vader geopenbaard aan een wereld die gehuld is in de duisternis van een verkeerd begrip aangaande God. Doordat zij hun goede werken zien, worden anderen ertoe geleid de Vader, Die in de hemelen is, te verheerlijken, want het wordt duidelijk gemaakt, dat er een God is op de troon van het heelal, Wiens karakter lof en navolging waard is. De goddelijke liefde die brandt in het hart, de christelijke harmonie die geopenbaard wordt in het leven, zijn een glimp van de hemel, gegeven aan de mensen op aarde, opdat zij de heerlijkheid daarvan op de juiste waarde zullen schatten. – *Gedachten van de berg der Zaligsprekingen*, pp. 40 – 42.

Maandag, 25 augustus: Getuigen te Zijn

Na de uitstorting van de Heilige Geest, bekleed met de goddelijke wapenrusting, getuigden de discipelen van de wonderlijke geschiedenis van de kribbe en het kruis. Het waren eenvoudige mensen, maar ze gingen voorwaarts met de waarheid. Na de dood van de Heer, waren ze een hulpeloze, teleurgestelde, ontmoedigde groep – als schapen zonder herder - maar nu gingen ze voorwaarts als getuigen van de waarheid, met geen andere wapens dan het woord en de Geest van God, om te

triumferen over de gehele oppositie. De joodse priesters en Schriftgeleerden hadden met spot verklaard: "Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven." Maar dat kruis, dat instrument van schaamte en marteling, bracht hoop en redding aan de wereld. De gelovigen kwamen bijeen, hun hopeloosheid en bewuste hulpeloosheid hadden hen verlaten. Hun karakter was veranderd, het had hen verenigd in de band van christelijke liefde. Ofschoon zonder rijkdom, werden ze door de wereld toch als meer dan onontwikkelde vissers gezien, zij waren door de Heilige Geest tot getuigen voor Christus gemaakt. Zonder aardse eer of erkenning, waren ze geloofshelden. Van hun lippen kwamen woorden van goddelijk getuigen en macht dat de wereld schokte. - *The Ellen G. White 1888 Materials*, p.1543.

De Heilige Geest zou nederdalen op hen die Christus liefhebben. Hierdoor zouden ze geschikt zijn, in en door de verheerlijking van hun Hoofd, om iedere gave noodzakelijk voor de vervulling van hun zending te ontvangen. De Levengever hield in Zijn hand, niet alleen de sleutels van de dood, maar een hele hemel van rijke zegeningen. Alle macht in hemel en op aarde was Hem gegeven, en toen Hij Zijn plaats innam aan het hemelse hof, kon Hij deze zegeningen uitdelen aan allen die Hem aanvaarden. De kerk was gedoopt met de kracht van de Geest. De discipelen waren bekwaam om voorwaarts te gaan om Christus te verkondigen, eerst in Jeruzalem, waar het schaamteloze werk van ontoring van de rechtvaardige Koning plaats had gevonden, en daarna tot de uiteinden van de aarde. Het bewijs dat Christus op de troon plaatsgenomen had voor Zijn bemiddelende taak in het koninkrijk, was gegeven.

God wenst dat de ontvangers van Zijn genade getuigen zullen zijn van Zijn macht. Degenen wiens weg het meest aanvallend tegen Hem was geweest, nam Hij openlijk aan; toen ze berouw toonden, schonk hij hen Zijn goddelijke Geest, plaatste ze op de hoogste vertrouwensposities en zond hen uit in het kamp van de ontrouwen om Zijn eindeloze genade te verkondigen.

Voor iedere ziel die zich tot Hem bekeert, heeft God Zelf voorzieningen gemaakt, om Zijn bemiddelende medewerking te ontvangen. De Heilige Geest wordt Zijn kracht.

Het is de kracht van de Geest, die we nodig hebben. Deze kan meer voor ons doen in één minuut dan wij ooit tot stand kunnen brengen door te spreken. Alleen zij die nederig op God wachten, die waken voor Zijn leiding en genade, is de Geest gegeven. De kracht van God wacht op hun vraag en aanvaarding. Deze beloofde zegen, geclaimd door geloof, brengt alle andere zegeningen met zich mee. —*My Life Today*, p. 47.

Dinsdag, 26 augustus: Zo zend Ik u

Van de apostelen staat geschreven: "zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here meewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die er op volgden" (Marcus 16:20). Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zendt Hij nu de leden van de gemeente uit. Dezelfde macht die beschikbaar was voor de apostelen, is ook voor hen beschikbaar. Als ze God tot hun sterkte willen maken, zal Hij met hen samenwerken, en hun werk zal niet tevergeefs zijn....

Christus heeft de gemeente een heilige taak gegeven. Elk lid moet een kanaal zijn waardoor God aan de wereld de schatten van Zijn genade en de onnaspeurlijke

rijkdom van Christus kan meedelen. De Heiland verlangt niets liever dan vertegenwoordigers te vinden die Zijn Geest en Zijn karakter aan de wereld willen bekendmaken. Er is niets dat de wereld meer nodig heeft dan de openbaring van de liefde van de Heiland door de mens. Heel de hemel wacht op mannen en vrouwen waardoor God de macht van het ware christendom kan bekendmaken.

De gemeente is Gods middel voor de verkondiging van de waarheid, door Hem bekrachtigt om een bijzonder werk te doen. Als ze trouw is aan Hem, gehoorzaam aan al Zijn geboden, zal de volheid van Gods genade in haar wonen. Als ze werkelijk trouw is en de God van Israël de eer geeft die Hem toekomt, zal geen macht ter wereld tegen haar kunnen bestaan.

IJver voor God en Zijn zaak motiveerde de discipelen om met grote kracht van het evangelie te getuigen. Behoort niet eenzelfde ijver onze harten in vuur en vlam te zetten om met krachtige overtuiging het verhaal van de reddende liefde te vertellen en te spreken van Christus, Die is gekruisigd? Het is het voorrecht van elke christen om niet alleen uit te zien naar de komst van de Heiland, maar deze te verhaasten. —*Maranatha*, (Ned.) p. 128.

Een kerk mag dan misschien een samenstelling zijn van eenvoudige, ongeletterde en onbekende personen, nochtans als ze, gelovige, biddende leden zijn, zal hun invloed gevoeld worden voor tijd en eeuwigheid. Als ze eenvoudig in het geloof voorwaarts gaan, vertrouwend op de beloften van Gods woord, zullen ze goede werken voortbrengen. Als ze hun licht laten schijnen, is Christus in hen verhoogd, en de belangen van Zijn koninkrijk zullen voorgaan. Wanneer ze een besef hebben van hun persoonlijke verantwoording tot God, zullen ze mogelijkheden zoeken om te werken en te schijnen als lichten in de wereld. Ze zullen voorbeelden zijn van oprechtheid en van vurige geestdrift in het uitwerken van Gods plan voor de redding van zielen. De eenvoudige, ongeleerde kunnen, als ze ervoor kiezen, studenten in de school van Christus worden, en Hij zal hun de werkelijke wijsheid leren. Een leven van deemoed, kinderlijk vertrouwen, van werkelijk medeleven en ware godsdienst, zal een effectieve invloed hebben op anderen. Personen die hoog opgeleid zijn vertrouwen vaak meer op hun kennis uit de boeken dan op God. Vaak zoeken ze niet naar een kennis van Gods wegen door ernstig met Hem te worstelen in vertrouwelijke gebeden, of door in het geloof beslagleggen op de beloften van God. Zij die de hemelse zalving hebben ontvangen, zullen voorwaarts gaan met een christelijke geest. Naar een mogelijkheid zoeken om met anderen in gesprek te komen, om aan hen de kennis van God en van Jezus Christus die Hij gezonden heeft, te openbaren. Hem te kennen is eeuwig leven. Zij worden levende brieven, het Licht van de wereld, geopenbaard aan het mensdom.

Christus heeft "aan ieder mens zijn werk" gegeven. Hij verwacht dat ieder mens zijn werk met getrouwheid zal doen. Hoog en laag, rijk of arm, allen hebben een werk te doen voor de Meester. Iedereen is geroepen tot handelen. Maar als u niet gehoorzaamd aan de stem van de Heer, als u niet in vast vertrouwen op Christus als uw toeverlaat, het door Hem bepaald werk doet, als u niet Zijn voorbeeld volgt, zal "ontrouwe luie dienstknecht" achter uw naam geschreven worden.

Tenzij het licht dat aan u geschonken is meegedeeld wordt aan anderen, tenzij u uw licht laat schijnen, zal het uitgaan in duisternis, en uw ziel zal verschrikkelijk in gevaarkomen. God spreekt tot een ieder die de waarheid kent: "Laat uw licht schijnen voor de mensen, dat ze uw goede werken mogen zien, en verheerlijk uw

Vader die in de hemel is." Deel de kennis van de waarheid met anderen. Dit is Gods plan om de wereld te verlichten. Als u niet in de uw aangewezen plaats staat, als u uw licht niet laat schijnen, zal u in duisternis worden gehuld. God roept al de zonen en dochters van de hemelse familie op om volledig toegerust te zijn, zodat ze ieder ogenblik in staat zijn om hun plaats in te nemen, klaar voor actie. Het hart dat teder en sympathiek gemaakt is door de liefde van Christus, zal kostbare parels vinden, bedoeld voor de juwelenkist van de Here Jezus Christus. —*Review and Herald*, 25 juni, 1895.

Woensdag, 27 augustus: Het maken van discipelen

We moeten toegewijde kanalen zijn, waardoor het hemelse leven naar anderen kan stromen. De Heilige Geest moet de gehele gemeente bezielen en doortrekken en de harten reinigen en samenvoegen. Wie met Christus begraven zijn in de doop, moeten verrijzen tot nieuwhed des levens, om van het leven van Christus een levende uitbeelding te geven. Een heilige taak is op ons gelegd. Het bevel is ons gegeven: "Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb. En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld" (Math.28:19,20). Gij zijt tot het werk gewijd om het evangelie der zaligheid bekend te maken. De volmaaktheid des hemels zal daarbij uw kracht zijn.

Het is niet alleen door het verkondigen van de waarheid, niet alleen door de verspreiding van geschriften dat we van God moeten getuigen. Laten we bedenken dat een leven gelijk aan dat van Christus het machtigste argument is dat naar voren gebracht kan worden ten gunste van het christendom, en dat een zwak christelijk karakter meer schade in de wereld doet dan het karakter van een wereldling. Niet al de geschreven boeken kunnen het doel van een heilig leven dienen. De mensen zullen geloven, niet wat de prediker predikt, maar wat de gemeente uitleeft. Maar al te vaak wordt de invloed van de preek vanaf kansel verkondigd, teniet gedaan door de prediking van het leven van degenen die beweren verdedigers van de waarheid te zijn.

Het is Gods bedoeling Zichzelf en Zijn volk te verheerlijken voor de wereld. Hij verwacht van hen die de Naam van Christus dragen, dat ze Hem in gedachten, woord en daad vertegenwoordigen. Hun gedachten moeten zuiver zijn en hun woorden nobel en verheffend opdat mensen in hun omgeving dichter tot de Heiland worden gebracht. De godsdienst van Christus moet doorweven zijn met alles wat ze doen en zeggen. Van elke zakelijke transactie die zij doen, moet de geur uitgaan van Gods tegenwoordigheid. — *Uit de schatkamer*, deel 3. pp. 298,299.

De boodschappers van God hebben de opdracht, precies hetzelfde werk op te nemen dat Christus deed toen Hij op deze aarde was. Zij moeten zich geven aan elk onderdeel van het dienstwerk dat ook door Hem is gedaan. In alle ernst en oprechtheid moeten ze de mensen vertellen van de onnaspeurlijke rijkdommen en de onvergankelijke schat des hemels. — *Uit de Schatkamer*, deel 3 p. 360.

Met intense belangstelling ziet God naar deze wereld. Hij heeft de bekwaamheid gezien van de menselijke wezens voor dienstbetoon. Neerziende op de eeuwen, heeft Hij zijn werkers geteld, zowel mannen als vrouwen, en heeft Hij de weg voor hun bereid, zeggende: "Ik zal mijn boodschappers tot hen zenden, en ze zullen een

groot licht zien schijnen te midden van de duisternis. Gewonnen voor de dienst van Christus, zullen ze de talenten die hen zijn toevertrouwd, gebruiken voor de glorie van Mijn naam. Ze zullen voorwaarts gaan om voor Mij met hart en ziel te werken. Door hun inspanning zal de waarheid op een zeer krachtige manier spreken tot duizenden, en mensen die geestelijk blind zijn, zullen licht ontvangen en zullen Mijn zaligheid zien. Waarheid zal zo toonaangevend worden gemaakt dat hij die loopt het begrijpen kan. Plannen zullen gemaakt worden om het hart te raken.

Sommige methoden die gebruikt worden in dit werk zullen verschillend zijn van de methoden die in het verleden gebruikt zijn, maar laat niemand hierdoor, de weg blokkeren door kritiek. – *Pacific Union Recorder*, 24 April, 1902.

Donderdag, 28 augustus: Predik het evangelie

De woorden van de Heiland, "Gij zijt het licht der wereld" wijst ons op de feiten dat Hij aan Zijn volgelingen een wereldwijde zending heeft gegeven. Zoals de stralen van de zon doordringen tot de uiterste hoeken van de aardbol, zo is het Gods bedoeling dat het licht van het evangelie zich zal uitstrekken tot iedere ziel op de aarde. Als de kerk van Christus het plan van onze Heer vervuld had, zou licht hebben geschienen op ieder die in duisternis zit, in de sfeer en schaduw van de dood. In plaats van samen komen en verantwoordelijkheid en kruis dragen te mijden, zullen de leden van de kerk in alle landen hoop verspreiden, het licht van Christus zal van hen afstralen, dan zullen zij werken ze zoals Hij deed voor het redden van zielen, en dit "evangelie van het koninkrijk" zou snel in de hele wereld gebracht worden.

Van alle landen klinkt de Macedonische roep, "kom over en help ons." God heeft velden voor ons geopend. Hemelse wezens hebben samengewerkt met mensen. De Voorzienigheid gaat voor ons uit, en de goddelijke kracht werkt samen met menselijke inspanning. De ogen die de werking van de Heer niet zien, moeten wel blind zijn en de oren doof die de roepstem van de trouwe Herder tot zijn schapen niet horen. Sommigen hebben de stem van God gehoord, en hebben gereageerd. Laat ieder geheiligd hart nu reageren, door te zoeken hoe de levengevende boodschap te verkondigen. Als mannen en vrouwen in nederigheid en getrouwheid de hun door God gegeven, bestemde taak opnemen, zal goddelijke kracht tot de waarheid geopenbaard worden in de gesprekken van velen. Wonderlijk zullen de resultaten van hun inspanningen zijn.

De Heer vraagt Zijn volk in iedere plaats Zijn brood uit te werpen op het water. Het betekent gehoorzamen aan Zijn opdracht. Het betekent een voortdurend uitdelen van de gaven die wij van de hemel hebben ontvangen. De zaak van God heeft toegewijde werkers nodig, en behoefte aan geld. Zullen we voortdurend ons inkomen spenderen aan zaken die onnodig zijn, terwijl een noodzakelijk werk ongedaan blijft? Zullen we niet eerder berouw hebben over onze onverschilligheid ten opzichte van dit werk en bidden voor geestelijk onderscheidingsvermogen om te zien en te begrijpen, zoals het zou moeten, voor de urgente noden?

De geest van vrijgevigheid is de geest van de hemel. Christus zijn zelfopofferende liefde is geopenbaard op het kruis. Opdat de mens gered kan worden, gaf hij alles wat hij had en dan gaf hij zichzelf. Het kruis van Christus smeekt om de vrijgevigheid van iedere volgeling van de gezegende Redder. De geest hier geïllustreerd is om te geven. Dit uitgedrukt in juiste vrijgevigheid en goede werken, zijn de ware vruchten van een christelijk leven.

Het werk van God heeft behoefte aan mannen en vrouwen die van Christus hebben geleerd. Op het moment dat Gods werkers Hem zien zoals Hij is, op dat moment zien ze zichzelf zoals ze zijn, en zullen Hem vragen, hen te maken zoals ze behoren te zijn. Zelfzucht maakt de mens tot een belemmering, in plaats van een helper. In Gods licht kunnen we onze gebreken zien en Zijn sterkte kan ons tot hulp zijn.

Op de laatste dag, als de aarde zal vergaan, zal hij die een schat in de hemel opgelegd heeft datgene zien wat zijn leven heeft bereikt. Als we acht geslagen hebben op de woorden van Christus, dan zullen we, als we staan rond de grote witte troon, de zielen zien die door ons toedoen gered zijn, en zullen we weten dat door hun toedoen weer anderen zijn gered, en door deze weer anderen – een grote schare in de haven van rust, gebracht als het resultaat van ons gelovige arbeid, ze zullen hun kroon aan Jezus voeten leggen en Hem prijzen door de oneindige jaren van de eeuwigheid. Met welk een vreugde zullen de werkers voor Christus deze verlost zien, die delen in de glorie van de verlosser! Hoe dierbaar zal de hemel zijn voor hen die getrouw waren in het werk om zielen te redden! — *Review and Herald*, 14 November, 1912.

Vrijdag, 29 augustus: Voor verder studie

Van Jeruzalem tot Rome, "De grote opdracht" pp.19 – 24; De wens der Eeuwen, "Gaaf heen, onderwijst alle volken," pp. 680 –690. *Review and Herald*, 14 nov.1912.

10. De wet van God

Sabbatmiddag, 30 augustus

God herhaalde Zijn heilige wet op de Sinaï, regel voor regel, zodat Zijn volk niet aan zichzelf overgelaten zou worden om Hem te ontfermen door ongehoorzaam te zijn aan Zijn voorschriften, en Hij verklaart dat we zullen leven als we ze gehoorzamen. Maar de christelijke wereld beweert dat Christus op het kruis van Golgotha stierf om de wet van God af te schaffen. We hebben de types en de schaduwen in de ceremoniële wet, deze zouden gelden totdat de werkelijkheid zou komen. De heilige offeranden wezen voortdurend op het feit dat Christus naar onze wereld zou komen en toen type, anti-type ontmoette in de dood van Christus, hadden de offeranden die Christus voorstelden als offer, geen waarde meer, maar de wet van God zou niet veranderd worden. Jezus, richtte zich tot Zijn discipelen en de Farizeeën met deze woorden: "Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één titel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen." (Math.5:17-19 HSV). De woorden van Christus zullen in de dag van Gods vergeldende oordeel voldoende zijn om de overtreder schuldig te verklaren als er geen ander bewijs was ten aanzien van de eeuwige geldigheid van de wet van God. Er is geen schaduw in de regels van de decaloog. De tien geboden zijn niet een zinnebeeld. God gaf Zijn wet, en in het vierde gebod van de decaloog is Zijn Sabbat, de ware dag waarop we de wereldse zaken opzij moeten zetten, met als opdracht deze in acht te nemen als een herdenking aan de schepping van hemel en

aarde; en net zo lang als hemel en aarde zullen bestaan, net zo lang zal deze wet bindend zijn voor hen die op deze aarde leven. De instructies die Mozes gaf aan de kinderen van Israël aangaande de wetten en de regels van God, hadden hun oorsprong niet bij Mozes, maar bij de God des hemels. Ons wordt verteld dat Christus des daags in de wolkkolom was, en in de vuurkolom des nachts. De mensen zijn omgeven door duisternis, en als ze Christus in het Nieuwe Testament tegenover Christus in het Oude Testament opstellen, is er zeker geen wijsheid in hen. De Israëlieten van ouds werden door Christus gered evenals wij in deze dagen gered worden door Christus. —*Review and Herald*, July 15, 1890.

Zondag, 31 augustus: Jezus veranderde de wet niet

“Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen maar, om te vervullen.” (Math.5:17. HSV)

Er is een wet die afgeschaft was, die Christus “uit de weg heeft geruimd, deze aan Zijn kruis heeft genageld.”

Paulus noemt het “de wet van de geboden die uit bepalingen bestond” (Ef. 2:15.HSV) Deze ceremoniële wet, door God gegeven via Mozes, met zijn offers en riten, was bindend voor de Hebreëen totdat type en anti-type bij elkaar kwamen in de dood van Christus als het Lam van God, dat de zonden der wereld zou wegnemen. Toen zijn alle slachtoffers, offeranden en diensten afgeschaft. Paulus en de andere apostelen werkten eraan om dit aan te tonen, hierdoor boden ze resoluut tegenstand tegen de leraars die zich als joden gedroegen en verklaarden dat Christenen zich ook aan de ceremoniële wet moesten houden.

Maar Christus zelf verklaarde dat Hij niet gekomen was om de wet van de tien regels, gesproken van de Sinai, af te schaffen. “Voorwaar Ik zeg u” – de verklaring werd zo duidelijk mogelijk – “Totdat de hemel en de aarde voorbij gaan, zal er niet één jota of één titel van de wet voorbij gaan, totdat het alles geschied is.” Hier leert Hij niet alleen wat de eis van Gods Wet vroeger is geweest, maar dat deze eis stand zou houden zolang de hemel en de aarde blijven bestaan. Dit getuigenis moet voor altijd deze kwestie regelen. De Wet van God staat even vast als Zijn troon. Het zal zijn aanspraken op de mensheid, in alle eeuwen, onveranderd door tijd, plaats of omstandigheden, handhaven. Het rituele systeem was van een geheel ander karakter, en was een type van de dood van Christus, als een offerande voor het breken van de zedelijke wet.

“Ik ben niet gekomen om af te schaffen,” zegt Christus, “maar om te vervullen.” – “Om de wet groot en heerlijk te maken,” zoals Jesaja, honderden jaren tevoren met over het werk van de Messias had voorspeld “Om de wet te vervullen.” In Zijn eigen leven gaf de verlosser van de mensheid een voorbeeld van volkomen gehoorzaamheid. In Zijn onderwijs maakte Hij ieder voorschrift van de goddelijke wet stuk voor stuk duidelijk. Hij ruimde het puin van onjuiste tradities, die de joden opgeworpen hadden, op; Hij illustreerde en handhaafde de principes van de wet, en toonde in al zijn facetten de lengte en de breedte en de hoogte en de diepte van de gerechtigheid die Gods Wet vereist.

De Farizeeën waren ontevreden met de leringen van Christus. De praktische godsvrucht die Hij voorschreef, veroordeelde hen. Ze wensten dat Hij bij de uiterlijke naleving van de ceremoniële wet zou blijven, en bij de gebruiken en tradities van de voorvaders. Maar Jezus leerde over de geestelijke natuur van de wet, en maakte zijn

verreikende eisen duidelijk. Liefde tot God en tot de mensen moeten in het hart leven, en het leven controleren, als de bron van iedere gedachte en iedere daad.

Er is een volkomen harmonie tussen de wet van God en het evangelie van Jezus Christus. "Ik en de Vader zijn één," zegt de Leraar. Het evangelie is het goede nieuws van genade, of gunst, door welke de mens bevrijd wordt van de veroordeling van de zonde, en waarbij hij in staat wordt gesteld de gehoorzaamheid aan de wet weer te aanvaarden. Het evangelie wijst op de morele code als leefregel. Die wet wijst, door zijn eis van volkomen gehoorzaamheid, de zondaar voortdurend naar het evangelie voor genade en vrede.

De grote apostel zegt: "Doen wij dan door het geloof de wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de wet." (Rom. 3:31. HSV) En opnieuw verklaart hij, "zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed." We moeten de grootste liefde hebben voor God, en een gelijke liefde naar onze medemens; dat is onmisbaar voor het menselijke geluk en de glorie van God. – *The Bible Echo*, 16 april 1894.

Maandag, 1 september: Jezus verbreedt de bedoeling van de wet

De rabbijnen, de priesters en de regeerders, keken niet langer achter het symbool voor de waarheid, die werd uitgebeeld door hun uiterlijke ceremonieën. Het evangelie van Christus was van tevoren uitgebeeld in de heilige offeranden, en de Levitische zinnebeelden. De profeten hadden hoge, heilige, en verheven voorstellingen, en ze hadden gehoopt dat ze de geestelijkheid van de leerstellingen gereflecteerd zouden zien onder het volk in hun dagen; maar de ene na de andere eeuw ging voorbij, en de profeten stierven zonder iets van hun verwachtingen gerealiseerd te zien. De morele waarheid die ze brachten, die zo betekenisvol was voor de joodse natie, de heiligheid hiervan ging in hun ogen voor een groot deel verloren. Toen ze het zicht op de geestelijke leer verloren, vermeerderden ze hun ceremonieën. Zij openbaarden geen geestelijke zuiverheid, in goedheid, in liefde voor God en liefde voor hun medemens. Ze onderhielden niet de eerste vier of de laatste zes geboden, nochtans versterkten ze hun uiterlijke eisen. Ze wisten niet dat Een onder hen was, die een voorafschaduwing was van de dienst in de tempel. Ze kenden niet het verschil tussen de Weg, de Waarheid, en het Leven. Ze waren tot afgodendienst vervallen en dienden uiterlijke vormen. Ze voegden voortdurend toe aan het doodse systeem van de werken, waarin zij voor de redding hun vertrouwen hadden gesteld.

In zijn rede op de berg, verwijderde Christus het vele puin dat zich tegen de wet van God had verzameld, en eerde hun menselijke tradities niet. Hij verkondigde het ware karakter van de wet, en openbaarde deze, zoals Hij het in Eden en vanaf de Berg Sinai had gegeven. Hij bracht het in zijn verheven karakter als bindend voor alle eeuwen en situaties van mensen, als een Wet die nooit zijn kracht verliest in tijd of eeuwigheid. Christus leefde de Wet uit, en zijn leven van zuiverheid en heiligheid was een voortdurende aanklacht tegen de geestelijke leraars van zijn tijd. Zijn voorbeeld veroordeelde hun goddeloze leven. Sprekende tot Zijn discipelen zei Hij: "Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de Schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het koninkrijk der Hemelen beslist niet binnengaan." Niet alleen braken de Schriftgeleerden en Farizeeën zelf Gods wet, maar ze leidden de mensen ertoe om hun woorden te accepteren, en menselijke tussenkomst te aanvaarden, om zo hun bevelen en voorbeelden op te volgen. Ze leerden leringen die geboden van

mensen zijn. Ze wensten de kleinste verplichting van de wet tot in details te definiëren, en dit leidde tot een opeenstapeling van vele menselijke gezegden. Deze stelregels leerden ze aan het volk als de principes van de wet, en aldus brachten ze het geloof in verwarring en verdierven ze de moraal van hen die ze in afgodendienst leiden door hun verdorven waarheid.

De Wetgever had grote behoefte om zelf de ware betekenis van de wet te verklaren; en in Zijn rede op de berg, vertolkte Christus zijn principes. De geestelijke leraren van die dagen hadden de eeuwige waarden behandeld alsof ze onbeduidend waren, en hadden hun eigen gezegden en verzinsels, die geen plaats hadden in Gods wet, verhoogd, als de enige religie. Door het brengen van hun offeranden in hun tempeldienst, waren ze als acteurs in een spel. Christus veroordeelde deze verdorvenheid, die ze godsdienst noemden, en verklaarde van hen dat ze de Schriften niet kenden noch de kracht van God.

Christus presenteerde de heiligheid van de wet aan het volk. Hij somde het op in de volgende woorden: "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart,...en uw naaste als uzelf." Dit verklaart de hele plicht van de mens tegenover God en de medemens. Deze zelfde wet bestond in Eden voordat er een volk was die bekend stond als de joden, en het is verkondigd op de berg Sinaï aan de Israëlieten door de Here Jezus Christus. Het was er niet in het leven geroepen simpelweg voor hun gehoorzaamheid, maar was opnieuw aan hen bekendgemaakt als een levend wonder van God. De wet van God is de uitdrukking van Zijn goedheid en liefde, een kopie van Zijn karakter. Er is geen kracht in de wet om de overtreder genade te schenken; maar de boodschap van redding door de Middelaar was de enige hoop voor de overtreder. "Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft." —*Review and Herald, May 23, 1899.*

Dinsdag, 2 september: Jezus en het zevende gebod

Terwijl Jezus leert, zijn er plezierboten op het water, en het is voor allen duidelijk dat de rijke nietsnutten die ze bezitten slechte karakters hebben. De luisterende mensen verwachten van Jezus dat hij deze klasse scherp zal veroordelen, maar zijn verrast als Hij verklaart: " U hebt gehoord dat tegen het voorgelacht gezegd is, u zult geen overspel plegen. Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel gepleegd heeft." (Math. 5:28. HSV) Zij die zagen op de schuldige karakters leden zelf een leven van wellustige losbandigheid als zondaren boven alle andere, ze waren verbaasd om Jezus te horen verklaren dat dezen die wellustige gedachten koesteren, in hun hart schuldig zijn als schaamteloze overtreders van het zevende gebod. Jezus, veroordeelde de toen heersende gewoonte dat een man zijn vrouw verstootte voor nietige ergernissen. Deze praktijk leidde tot grote ellende en criminaliteit. Jezus onderstreept de eerste oorzaak van de lakse houding waaruit een huwelijkse relatie bestond, toen Hij de onheilige passies veroordeelde van hen, die in het huwelijk een obstakel vinden voor de bevrediging van hun lusten. Christus wilde dat de huwelijksrelatie beschermd zou worden door gerechtelijke beperkingen, zodat er geen legale scheiding zou zijn tussen man en vrouw, dan vanwege overspel.

Velen die de geboden gezien hadden als een verbod tegen actuele criminaliteit maar niet verder reikend dan dat, merkten nu dat de Wet van God gehoorzaamd

moest worden in de geest zowel als in de letter. – Pamphlet: *Redemption: or the Teachings of Christ, the Anointed One*, pp. 73,74.

Om te voorkomen dat de ziekte zich verbreidt door het lichaam en het leven verwoest, zou een man zich er zelfs in schikken zijn rechterhand te moeten missen. Zoveel te meer behoort hij gewillig te zijn om datgene, wat het leven van de ziel in gevaar brengt op te geven.

Door het evangelie zullen zielen, die verlaagd en tot slaaf gemaakt zijn door Satan, verlost worden, om de heerlijke vrijheid te delen van de kinderen Gods. Het is Gods bedoeling niet alleen de mens te bevrijden van het lijden, dat het onvermijdelijk gevolg is van de zonde, maar om te redden van de zonde zelf. De ziel die verdorven en misvormd is, zal gereinigd en hervormd worden om te worden gekleed in "de lieflijkheid van de Here onze God," "om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn." "Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben." Ps. 90:17; Rom. 8:29; 1 Cor.2:19. Slechts de eeuwigheid kan de heerlijke bestemming openbaren die de mens, vernieuwd naar het beeld van God, kan bereiken.

Opdat wij dit hoge ideaal zullen bereiken moet datgene, wat de ziel doet struikelen, opgeofferd worden. Door de wil houdt de zonde ons in zijn greep. De overgave van de wil wordt voorgesteld als het uittrekken van het oog, of het afhouden van de hand. Dikwijls schijnt het ons toe, dat het overgeven van onze wil aan God inhoudt dat wij verminkt of kreupel door het leven moeten gaan. Maar het is beter zegt Christus, dat het eigen-ik verminkt, gewond of kreupel gemaakt word, indien u op deze wijze ten leven kunt ingaan. Dat wat u beschouwd als een ramp is de deur naar de grootste weldaad. —*Gedachten berg der Zaligsprekingen*. pp.57,58.

Woensdag, 3 september: Jezus en het vijfde gebod

Veel van de joodse tradities waren zo onbeduidend en waardeloos van karakter, dat het de hele godsdienst goedkoop maakte, en deze tradities werden overgeleverd van generatie op generatie, en werden door velen beschouwd als het woord van God. Menselijke verzinsels, steeds dwazer en onlogischer, werden op gelijke hoogte geplaatst met de morele wet, totdat in de tijd van Christus, ware leerstellingen plaats hadden geruimd voor valse ideeën. Egoïsme, hebzucht, en zelfverheffing, kwamen in iedere valse praktijk tot uitdrukking. Totdat de joodse natie hun hoge geestelijke integriteit had verloren, en hun dagelijkse praktijk bestond uit acties van beroving van God en hun medemens.

Ze beroofden God van de ware dienst die Hij van hen eiste, en beroofden hun medemens van geestelijke leiding en een heilig voorbeeld. Het woord van God was verdwenen in hun raadgevingen, en ze leidden deze zielen als geboeide slachtoffers op het altaar van de mammon.

Christus slaat geen acht op deze menselijke verzinsels, maar Hij wenst door Zijn voorbeeld een scheidslijn te trekken tussen de menselijke theorieën en de heilige eisen van God. —*Signs of the Times*, 3 januari, 1900.

Pas er voor op het woord van God te lezen in het licht van verkeerde leer. Het is op grond hiervan dat de joden hun fatale fout maakten. Ze verklaarden dat er geen andere uitleg gegeven moest worden op de Schrift, dan wat de rabbi's in voorgaande

jaren gegeven hadden; en toen ze hun tradities en stelregels vermeerderden, en met heiligheid omkleden, werd het woord van God zonder effect door hun tradities; En als Jezus Christus, het Woord van God, niet in de wereld was gekomen, zou de mensheid alle kennis van de ware God kwijtgeraakt zijn. Christus is het licht der wereld. Al de mededelingen van het Oude Testament waren van Jezus Christus; maar de rabbi's, de Schriftgeleerden, en de Farizeeën hadden de bedoeling van de Schrift verdraaid, en terwijl ze voorgaven aanbidders van God te zijn, hielden ze zich aan hun eigen tradities. Christus zei van hen: "Maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn." (Math 15:9) "Maar wee, u Farizeeën, want u geeft tienden van de munt en de wijnruit en van alle kruiden, maar u gaat voorbij aan het recht en aan de liefde van God. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten. Wee u, Farizeeën, want u hebt de voorste plaatsen in de synagogen en de begroetingen op de markt lief. Wee u Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent net als de graven die niet zichtbaar zijn; de mensen die er over lopen, weten het niet." Maar Hij zei: "Wee ook u Wetgeleerden, want u legt de mensen lasten op die moeilijk zijn om te dragen, en zelf raakt u die lasten niet met één van uw vingers aan. Wee u want u bouwt de grafmonumenten voor de profeten, maar uw vaders hebben hen gedood." (Luc. 11:42-44, 46,47. HSV)

Hij zei hen, dat ze de geboden van God door hun tradities waardeloos maakten. De vereisten van de mens stonden op de plaatst waar de vereisten van God zouden moeten staan, en Jezus beschuldigt hen van het negeren van zowel de Schrift als de kracht van God, en ze brengen de mensen ertoe een valse verklaring van het woord van God aan te nemen. – *Review and Herald*, 25 maart, 1902.

Donderdag, 4 september: Jezus en de kern van de wet

De hoogste liefde tot God zal getoond worden door iedere man of vrouw die een trouwe volgeling van Jezus Christus is. "Geef de Here de glorie die Hij verdient aan zijn naam," de Psalmist schrijft: "Want groot is de Heer en grotelijks zeer te prijzen; Hij is te vrezen boven alle goden." Zij die zijn troon omringen, de zondeloze engelen, buigen zich in aanbidding voor hem, prijzende zijn naam, roepende: "Heilig, heilig, heilig, Heer God Almachtig, die was, en die is, en die komen zal." Wij zijn, zijn schepselen, het werk zijner handen, en Hij maakt met recht aanspraak op eerbied, hulde en liefde.

Alleen door gehoorzaamheid aan Hem kunnen we onze liefde bewijzen. Als wij Hem vrezen, zullen we zoeken Hem te eren en te verheerlijken, en het zal ons hoogste geluk zijn om Zijn wil te doen. Ieder falen om Hem gewillig gehoorzaam te zijn, toont aan dat onze liefde voor Hem vals is.

In liefde, met de wens om ons te verhogen en te veredelen, voorziet God voor ons in een standaard van gehoorzaamheid. In ontzagwekkende majesteit, te midden van donder en bliksemflitsen, verkondigde Hij vanaf de berg Sinai zijn tien heilige voorschriften. Deze wet openbaart de hele plicht van de menselijke familie; de eerste vier geboden bepalen onze plicht aan God, en de laatste zes onze plicht tegenover de medemens. Een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: "Meester, wat is het grote gebod in de wet?" Jezus zei tegen hem: "U zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult

uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.”(Math. 22:35-40. HSV)

God eist volkomenheid van karakter van Zijn kinderen. Hij verlangt dat Zijn wet herdacht en overpeinsd wordt, dat onwankelbare gehoorzaamheid geschonken zal worden aan haar eisen. “En nu, Israël” vraagt Hij, “wat eist de Here van u, om de Here uw God te vrezen, te wandelen in al zijn wegen, en Hem lief te hebben en de Here uw God te dienen met geheel uw hart en heel uw ziel, de geboden van de Heer te houden, en zijn verordeningen.” Maar de zonde kwam in deze wereld, en door toe te geven aan de verzoeken van de vijand, onttaarde de mens en werd hij zondig. Zijn vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad is verloren gegaan; zijn kracht om te gehoorzamen is verzwakt. Vol van zonde, is hij uit zichzelf onbekwaam om Gods standaard van gerechtigheid te bereiken.

De joden hadden de wet van God verkeerd uitgelegd, beroofd van zijn geestelijke aard, werd ze drukkend door de vele vorderingen. Christus kwam om deze te corrigeren. De ware Ene die eeuwen eerder de Wet uitgesproken had vanaf de berg Sinaï, kwam nu om deze te verheerlijken en eervol te maken. In zijn Bergrede verklaarde Hij de Wet, aantonend wat iedere regel betekende.

Hij toonde aan dat hebzucht tot afgoderij voerde, en dat lust tot echtbreuk leidde, en boosheid tot moord. Hij bewees de geestelijkheid van de wet, en benadrukte dat het tot iedere fase van het leven behoorde.

Voor het universum van de hemel, voor de gevallen engelen, en voor degenen die Hij was komen redden, leefde Christus de wet van God voor. Door Zijn hoge mate van gehoorzaamheid aan zijn eisen verhoogde en bevestigde Hij de wet. Door Zijn reinheid, goedheid, weldadigheid, eerbied, en ijver voor de eer van God, en door Zijn onovertroffen liefde voor Zijn medemens, maakte Hij de volmaaktheid van de wet bekend. Door Zijn onberispelijke leven illustreerde Hij de grootheid ervan.

Christus was de vertegenwoordiger van de liefde van de oneindige God, en al Zijn woorden en daden waren de uitstorting van Gods liefde voor de mensheid. En in woorden in daad was Hij alles wat God van Hem verlangde dat Hij zou zijn. De wet was een controlerende kracht in Zijn leven. De taal van Zijn hart was altijd: “Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste.” (Ps.40:9.HSV) – *Signs of the Times*, 4 maart, 1897.

Vrijdag, 5 september: Voor verdere studie:

Wens der Eeuwen, “De Bergrede,” pp.241 – 255 en *Grote Strijd*, pp.497 – 504; *Berg der Zaligsprekingen*, “De geestelijke strekking van de wet, pp.11 – 44.

11. De sabbat

Sabbatmiddag, 6 september

Jezus kwam niet in de wereld om de waarde van de wet te verminderen, maar om de wet te verhogen. De joden hadden deze verdraaid door tradities en dwaling. Ze hadden er een drukkend juk van gemaakt. Hun zinloze nauwgezette eisen waren een spreekwoord geworden onder al de andere volken. Speciaal de sabbat was een belemmering door alle soorten zinloze beperkingen, die maakten dat de heilige dag bijna niet uit te houden was. Een jood mocht geen vuur op sabbat, of zelfs maar een licht van een kandelaar aansteken op die dag. Het gezichtspunt van het volk was zo

eng dat ze slaven waren van hun eigen zinloze voorschriften. Met als gevolg dat ze afhankelijk waren van de heidenen om de dienst te verrichten die voor hen zelf verboden waren om te doen.

Ze dachten er niet aan dat als deze noodzakelijke plichten van het leven zonde waren, ze door anderen die te laten doen net zo schuldig waren alof ze het zelf deden. Ze dachten dat de zaligheid alleen bestemd was voor de joden, en dat de toestand van al de anderen, volkomen hopeloos was en deze niet verbeterd noch slechter kon worden. Maar een rechtvaardige God heeft geen geboden gegeven die niet op een juiste wijze door een ieder gehouden kunnen worden. Zijn wetten ondersteunen geen zinloze gewoonten noch onhandige bepalingen. – Pamphlet: *Redemption: or de Meracles of Christ, the Mighty One*, pp. 23,24.

Christus kwam niet om de sabbat van het vierde gebod te veranderen. Hij kwam niet om de wet van God op de één of andere manier te verlagen. Hij kwam om de liefde van God in eigen persoon tot uiting te brengen. Hij kwam om ieder voorschrift van de heilige wet te handhaven. —*Manuscript Releases*, vol. 21, p. 195.

Zondag, 7 september: Christus, de Schepper van de sabbat

Door het houden van de sabbat waren de Israëlieten te onderscheiden van al de naties als de aanbidders van de ware God, de Schepper van de hemel en de aarde. De sabbat was de goddelijk vastgestelde herdenking van het scheppingswerk, en de dag waarop dit gevierd moest worden was niet onbepaald gebleven. Het was niet een of andere dag die zelf gekozen kan worden en geen speciale dag [van het jaar], maar dezelfde dag waarop de Schepper rustte, en die gezegend en geheiligd was. Op deze dag wilde God zeer dicht bij Zijn gehoorzame geboden minnende volk zijn. – *Signs of the Times*, 17 januari, 1884.

God maakte de wereld in zes letterlijke dagen, en op de zevende letterlijke dag rustte Hij van al Zijn werk welke Hij gemaakt had, en verfrist was. Zo heeft Hij de mens zes dagen gegeven in welke hij kan werken. Maar Hij zegende de dag van Zijn rust, en gaf die aan de mens om die te houden, vrij van alle wereldse werk. Door zo de sabbat apart te zetten, gaf God een herinnering aan de wereld. Hij zette niet een willekeurige dag van de zeven apart, maar één speciale dag, de zevende dag. En door de sabbat in acht te nemen, tonen we dat we God zien als een levende God, de Schepper van hemel en aarde.

Er is niets in de sabbat dat het beperkt tot een enkele speciale klasse of volk. Het was gegeven aan het hele mensdom. Het moet niet worden doorgebracht, in ledigheid, maar in het overdenken van Gods werken. Mensen die dit doen, doen wat ze weten, "dat Ik de Here ben die hen heiligt."

De Heer komt zeer dicht bij Zijn volk op de dag die Hij gezegend en geheiligd heeft. "De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. De ene dag spreekt overvloedig tot de andere, de ene nacht geeft kennis door aan de andere. De sabbat is Gods herinnering, de mens wijzend naar zijn schepper, die de wereld en al de dingen die erin zijn heeft gemaakt. In de eeuwige heuvelen, in de hoge bomen, in iedere openspringende knop en bloeiende bloem zien we het werk van een Meesterkunstenaar. Alles spreekt tot ons van Gods glorie. —Pamphlet: *Special Testimony to Battle Creek Church*, pp. 34, 35.

Vanuit de wolkkolom sprak Jezus tegen Mozes, "U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door, zodat men weet dat Ik de Here ben, Die u heiligt. (Ex. 31:12, 13. HSV). De sabbat is een eed van God aan de mens gegeven – een teken van het bestaan van een relatie tussen de Schepper en Zijn geschapen wezens. Door het gedenken van het monument van de schepping van de wereld in zes dagen en de rust van de Schepper op de zevende dag, door de sabbat te heiligen, in overeenstemming met de instructie, verklaarden de Israëlieten aan de wereld, hun loyaliteit aan de enige ware en levende God, de heerser van het universum.

Door het waarnemen van de ware Sabbat zullen Christenen altijd aan de wereld uitdragen dat ze getrouwe getuigen van de ware en levende God zijn, als apart gezet van alle valse goden, want de Heer van de sabbat is de Schepper van hemel en aarde, de Ene verheven boven alle goden. – *Manuscript releases*, Vol. 8, pp.99,100.

Maandag, 8 september: Christus, de Heer van de sabbat

Het graan was klaar om geoogst te worden toen Jezus en de discipelen door de korenvelden liepen op de sabbat. De discipelen waren hongerig, want hun Meester had Zijn werk van leren en genezen tot een laat uur voortgezet, en ze hadden een lange tijd geen eten gehad. Daarom begonnen ze de aren van het graan te plukken en te eten, ze wreven ze in de handen zoals in de wet van Mozes geschreven staat dat: "Wanneer u in het staande koren van uw naaste komt, mag u met uw hand aren plukken; maar u mag niet de sikkel slaan in het staande koren." (Deut. 23:25)

Maar de spionnen waren voortdurend op het pad van Jezus, om Hem te bespieden en om oorzaak te hebben om Hem aan te vallen en te veroordelen. Toen ze deze daad van de discipelen zagen, begonnen ze meteen tegen Hem te klagen, zeggende: "Zie Uw discipelen doen iets wat niet gewettigd is om op de Sabbatdag te doen." Hierin kwam hun eigen nauwe kijk op de wet tot uitdrukking. Maar Jezus verdedigde zijn volgelingen aldus: "Hebben jullie nooit gelezen wat David deed, toen hij in nood zat en hongerig was? Hoe hij in het huis van God ging in de dagen van Achimelech, de hoge priester, en dat hij van de toonbroden gegeten heeft, wat niet gewettigd was, het was alleen voor de priesters, en gaf dit aan allen die bij hem waren? Verder zei hij tegen hen, de sabbat is gemaakt voor de mens, en niet de mens voor de Sabbat. Daarom is de Zoon des mensen Heer, óók van de sabbat.

Als erge honger een excuus was voor David voor het breken van de heiligheid van het heiligdom, en zijn daad schuldeloos maakte, hoe veel te meer was de simpele daad van het plukken van graan op de sabbat door de discipelen en dit op te eten, te verontschuldigen. Jezus wilde Zijn discipelen en vijanden leren dat de dienst van God boven alles gaat; en als vermoeidheid en honger bij het werk toeslaan, is het juist om aan de behoefte van het mens-zijn te voldoen, zelfs op de sabbatdag. Deze heilige instelling was niet gegeven als last voor de noden van ons wezen, om pijn en ongemak te brengen in plaats van zegen. "De sabbat is gemaakt voor de mens," om hem rust en vrede te geven, en hem te herinneren aan het werk van zijn Schepper, niet om een zware last te zijn.

Het werk dat op sabbat verricht werd in de tempel was in overeenstemming met de wet; terwijl hetzelfde werk, gedaan als een wereldse daad, overtreding van de wet betekende. De daad van het plukken en eten van het graan om lichamelijke sterkte te ondersteunen, die gebruikt werd in de dienst van God, was correct en

wettig. Jezus bekroonde Zijn argument met Zichzelf te verklaren als de: "Heer van de Sabbat." – Eén boven alle vraagstukken en boven elke wet. De Oneindige Rechter ontsloeg de discipelen van blaam, deed een beroep op de ware grond van de aanklacht op het breken van de wet.

Maar Jezus liet de zaak niet vallen zonder het geven van een berisping aan Zijn vijanden. Hij verklaarde dat ze in hun blindheid het onderwerp van de Sabbat onjuist begrepen. Hij zei: "Maar als u geweten had wat het betekend: Ik wil barmhartigheid geen offer, dan zou u de onschuldigen niet veroordeeld hebben." Daarna sprak Hij over hun harteloze rituelen, in tegenstelling met de waarheid getrouwe integriteit, en de tedere liefde die de ware aanbidders van God moet karakteriseren: "Ik wil barmhartigheid en geen offer; en de kennis van God meer dan brand – offers. Maar ze zijn als mensen die het verbond overtreden hebben; daar hebben ze zich verraderlijk tegen Mij gekeerd." – *Signs of the Times*, 30 november, 1876.

Dinsdag, 9 september: Het voorbeeld van Jezus

Christus begon Zijn publieke optreden eerst bij Zijn eigen volk. Hij ging naar de synagoge in Nazareth op de sabbat, zoals Zijn gewoonte was. De ouderlingen lazen uit de profeten, en vermaanden het volk om voortdurend te hopen en te geloven in de Komende Ene, die een glorierijke regering zou brengen, en de oppositie zou onderwerpen. Hij zou proberen het geloof en de moed van de joden te bezielen, door opnieuw de spoedige komst van de Messias te bewijzen, en door speciaal stil te staan bij de Koninklijke kracht en de glorieuze Majesteit die gepaard zou gaan met Zijn komst. Hij houdt het volk het valse idee voor dat de regering van Christus op een aardse troon in Jeruzalem zou zijn, en dat Zijn koninkrijk een wereldrijk zal zijn. Hij leerde hen dat de Messias zou komen aan het hoofd van het leger, om de heidenen te bestrijden, en Israël te bevrijden van ieder onderdrukkend juk, zijn vijanden in toorn verstrooiende. Bij het slot van de dienst van de ouderling, stond Jezus eerbiedig op, en verzocht hem, om het boek van de profeet Jesaja bij hem te brengen.

[Lukas 4:16-30, HSV, aangehaald: En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen. En aan Hem werd het boek van de profeet Jesaja gegeven, en toen Hij het boek open gedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: De Geest des Heren is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan de gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Here te prediken. Toen Hij het boek dichtgedaan en aan de dienaar terug gegeven had, ging Hij zitten, en de ogen van allen waren op Hem gevestigd. Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan. En zij betuigden Hem allen hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen, en zij zeiden is dit niet de Zoon van Jozef? Maar Hij zei tegen hen: U zult Mij ongetwijfeld dit spreekwoord voorhouden: Dokter, genees uzelf; alles waarvan wij gehoord hebben dat het in Kapernaüm gebeurd is, doe dat ook hier in Uw vaderstad. Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u dat geen profeet welgevallig is in zijn vaderstad. Maar Ik zeg u naar waarheid: Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten was, zodat er grote hongersnood kwam over heel het land, en

naar geen van hen werd Elia gezonden, maar wel naar Zarfath bij Sidon, naar een vrouw, een weduwe. Ook waren er veel melaatsen in Israël in de tijd van de profeet Elisa, en geen van hen werd gereinigd, maar wel Naäman de Syriër. En allen in de synagoge werden met woede vervuld toen zij dit hoorden, en zij stonden op, dreven Hem de stad uit en brachten Hem op de top van de berg waarop de stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te werpen. Maar hij liep midden tussen hen door en ging weg.]

De aandacht van het volk was op Christus gericht. De ogen van de gemeente waren op Hem gevestigd toen Hij zei, dat deze profetie in Hem vervuld was. De autoriteit, de waardigheid en de macht, waarmee Hij sprak hielden hen sprakeloos. De wijsheid die tot uitdrukking kwam, de energie, en de indrukwekkende manier van Zijn toespraak, boeide de gemeenschap en hun harten werden aangeraakt door een kracht die ze nooit tevoren hadden ervaren. Zij betuigden bijval aan zijn woorden door hun uitroepen van vreugde en vurig respons. Jezus zelf stond daar, de levende en goddelijke vertegenwoordiger van de woorden van de profeet over Hemzelf. Hij deed daar deze verklaring en maakte daar aanspraak op het Messiasschap, waarop de profeten gewacht en gehoopt hadden om te horen en te zien, maar deze waren al onder de heerschappij van de dood gekomen, zonder dat hun verwachting werkelijkheid geworden was. De verbazing van het volk was groot. Ze voelden een overtuigende kracht toen zijn woorden op in oren vielen. Hun harten waren geroerd, hun interesse gewekt. Maar Satan sliep niet. Hij was aanwezig en opperde twijfel en ongelooft. Velen hadden Jezus in Zijn nederige, bescheiden leven gezien. Zijn huis was tussen de armen en minderen van de aarde. Hij was de zoon van een timmerman, werkend in het vak met Zijn vader Jozef. Hij had geen waardigheid of grootheid opgeëist. De joden verwachten iemand met kracht, met eer, en glorie. De taal van hun harten was, Dit kan niet de man zijn die de Verlosser van Israël is. Ze fluisterden de een naar de ander, "Is dit niet de zoon van Jozef? En zijn, zijn moeder en broers niet onder ons?" Heeft hij niet jaren gewerkt in het vak van timmerman? – Pamphlet: *Redemption: or the First Advent of Christ With His Life and Ministry*, pp. 53 – 56.

Woensdag, 19 september: Wonderen op de sabbat

Jezus had de sabbat dag uitgekozen met een bedoeling; op deze dag wilde Hij een wonder verrichten bij het badwater Bethesda. Hij had de zieke man even goed op een andere dag van de week kunnen genezen; ook had hij hem simpelweg kunnen genezen, om zo de opkomende verontwaardiging van de joden, door hem te vragen zijn bed op te nemen, en te wandelen te vermijden. Maar een wijs doel ondersteunt iedere actie van het leven van Christus op aarde; alles wat Hij deed was belangrijk op zichzelf ook Zijn lessen. Hij kwam om de wet van Zijn Vader te rechtvaardigen en Hem te huldigen. De sabbat was, in plaats van een zegen te zijn, zoals het bedoeld was, het een vloek geworden door de toegevoegde vereisten van de joden. Jezus wenste het te ontdoen van deze plichten en het in zijn eigen heilige waarde te laten.

Daarom koos Hij de sabbat uit voor dit speciale geval. Hij zocht de zwaarste zaak uit tussen de gekwelden bij het badwater van Bethesda, waarop Hij zijn wonderlijke genezing kon verrichten, en hem kon vragen om zijn bed op te nemen en door de stad te dragen met als doel, om de aandacht van het volk te vestigen op deze zaak, tot de omstandigheden van deze genezing, en tot Hem die dit verricht

heeft. Dit zou de vraag doen oprijzen wat wettig geoorloofd was om te doen op de sabbatdag, en dit zou Hem de mogelijkheid geven om de enge vooroordelen en bepalingen van de joden, met betrekking tot de dag des Heren aan de kaak te stellen en hun vroom doen en tradities nietig te verklaren.

Jezus legde hen uit dat het werk van verlichting van het lijden van de gekwelden in overeenstemming was met sabbatwet, of het nu meewerkte tot de redding van zielen of het verlichten van lichamelijke pijn. Dit werk was in harmonie met dat van Gods engelen, die altijd neerdaalden en opstegen tussen hemel en aarde om het lijden van de mensheid te dienen. Jezus beantwoorde hun beschuldiging met de verklaring, "Mijn Vader werkt tot hier toe en Ik werk." Alle dagen zijn van God, in welke Zijn grote plan voor de mensheid uitgewerkt wordt. Als de uitleg van de wet door de joden de juiste was, dan was die van Jehova fout, wiens werk werd gesteund en de schepping verkwikt sinds Hij het eerste fundament van de aarde legde, toen de Morgensterren tezamen zongen, en de Zonen van God jubelden van vreugde. Hij die Zijn werk goed verklaarde, en het instituut sabbat vestigde om de voltooiing te herdenken, moest dan een periode zetten voor Zijn werk, en de nooit – eindigende routine van het universum stoppen.

In dit geval zou de mensheid de vruchten van de aarde missen en de zegeningen die het leven wenselijk maken. De natuur zou voortdurend haar eentonige loop gaan; God kon Zijn hand geen enkel moment laten gaan, of de mens zou verzwakken en sterven. En in gelijke mate moet de mens werken om deze dag te vullen. De noodzakelijkheden van het leven moeten ook gebeuren, er moet zorg zijn voor de zieken, in de noden van de behoeftigen moet worden voorzien. God houdt hem niet onschuldig die zijn hand terug trekt om de lijder te steunen op de sabbatdag. De heilige sabbat was gemaakt voor de mens, en werken van barmhartigheid en weldaad zijn altijd verplicht op deze dag. God wenst niet dat Zijn schepsel lijdt en uren pijn heeft, die verlicht kunnen worden op de sabbat of enige andere dag.

Jezus zocht de nauwe geest van de joden te doordringen van de nutteloosheid van hun kijk op de Sabbat. Hij toonde hen dat Gods werk nooit ophoud. Het is zelfs groter op de sabbat dan op gewone gelegenheden, want op deze dag verlaat het volk hun gebruikelijke zaken en besteed tijd aan gebedsmeditatie en aanbidding. Ze vragen meer gunsten van Hem op de sabbat dan op andere dagen, ze verlangen Zijn speciale aandacht, ze smeken om Zijn rijkste zegeningen, ze offeren dringende gebeden voor speciale gunsten. God wacht niet tot de sabbat voorbij is voordat Hij deze verzoeken beantwoordt, maar Hij schenkt aan de vragers, met verstandige wijsheid wat voor hen het beste is om te hebben.

Het werk van de Hemel stopt nooit voor een ogenblik, en de mens zou nimmer moeten rusten om goed te doen. De sabbat wet verbiedt werk op de geheiligde rust – dag van de Heer. De inspanning die voordeel geeft aan levensonderhoud moet stoppen; geen werk voor wereldlijk plezier of profijt is wettig op de dag van de Heer; maar de werken van Christus, het genezen van zieken deed eer aan de heilige sabbat. Jezus maakte aanspraak op dezelfde rechten als de Vader door een werk te doen in overeenstemming met de heiligheid en van hetzelfde karakter waarmee Zijn Vader in de hemel verbonden is. Maar de Farizeeën waren nog altijd woedend, omdat Hij, volgens hun opvattingen, niet alleen de wet had gebroken, maar voegde tot deze verdediging de afschuwelijke zonde dat Hij zich gelijk aan God verklaarde. Niets anders dan de tussenkomst van het volk weerhield de joodse autoriteiten ervan

om Hem te bespotten. Toen antwoordde Jezus en zei tot hen: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert. Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil." (Joh. 5:19-21. HSV)

Hier verhoogde Jezus zichzelf voor de joden tot Zijn werkelijke plaats, en verklaarde Hij zichzelf de Zoon van God te zijn. Daarna gaf Hij hen in milde en waardige taal, instructies aangaande de sabbat. Hij vertelde hen dat de rust – dag welke Jehova geheiligd en apart gezet had voor een speciaal doel, nadat Hij het scheppingswerk voltooid had, niet een periode was van nutteloos nietsdoen. Zoals God stopte met Zijn scheppingswerk, en rustte op die dag en deze zegende, zo zal de mens zijn dagelijkse bezigheden verlaten, en heilige uren wijden aan heilzame rust, tot aanbidding, en tot heilige daden. – Pamphlet: *Redemption: or the Miracles of Christ, the Mighty One*, pp. 24 – 28.

Donderdag, 11 september: De sabbat na de opstanding

"Bidt dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat," zei Christus. Hij die de sabbat had gemaakt, heeft deze niet afgeschaft en aan het kruis genageld. De sabbat is door Zijn dood niet teniet gedaan. Veertig jaar na Zijn kruisdood zou Hij nog geheiligd worden. Veertig jaar lang moesten de discipelen bidden dat zij niet op een sabbat hoefden te vluchten. – *Wens der Eeuwen*, p. 523.

De sabbat, die God in het paradijs had ingesteld, was voor Johannes op het eenzame eiland even kostbaar als toen hij zich met zijn metgezellen in steden en dorpen bevond. De kostbare beloften, die Christus aangaande deze dag had gegeven, herhaalde hij en daarop maakte hij aanspraak als voor hem gegeven. Het was het teken voor hem dat God zijn God was.... Op de sabbatdag maakte de opgestane Heiland zijn tegenwoordigheid aan Johannes bekend. (Ik was in de geest op de dag des Heren en ik hoorde achter mij een luide stem, als een bazuin, die zei: Ik ben de Alva en de Omega de Eerste en de Laatste, en: Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea. En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik Iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel. En toen ik hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en hij legde Zijn rechterhand op mij en zei: wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf. (Opb. 1:10 – 13, 17,18.HSV) —Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 955.

Gedurende drie achtereenvolgende sabbatdagen predikte Paulus tot de Thessalonicenzen, en ging met hen uit van de Schriftgedeelten over het leven, de dood, de opstanding, het dienstwerk, en de toekomstige heerlijkheid van Christus, het "Lam dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld" Hij verheerlijkte Christus, daar het juiste begrip van Zijn ambt de sleutel is die de oud testamentische

geschriften ontsluit en toegang verleent tot de rijke schatten. – Van *Jeruzalem naar Rome*, p.170.

In de eerste eeuwen is de ware sabbat gehouden door alle Christenen. Ze waren waakzaam voor de eer van God, en geloofden dat Zijn wet onveranderlijk is, bewaakten ze vurig de heiligheid van Zijn voorschriften. – *The Story of Redemption*, P. 328.

Wanneer er "een wederoprichting van alle dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten van oudsher" zal zijn, dan zal de Sabbat van de schepping, de dag waarop Jezus rustte in het graf van Jozef, nog steeds een dag van rust en blijdschap zijn. Hemel en aarde zullen zich verenigen in lofgezing wanneer de volken der verlostten zich van sabbat tot sabbat zullen buigen om God en het Lam vol vreugde te aanbidden. – *Wens der Eeuwen*, p.641

De kinderen van Israël hebben door alle generaties de sabbat waargenomen, "Als een eeuwig verbond." De sabbat heeft niets van zijn betekenis verloren. Het is nog steeds een teken tussen God en zijn volk, en dat zal het voor altijd zijn. – *Review and Herald*, 4, augustus 1904.

De sabbat is aan alle mensen gegeven als herinnering aan het scheppingswerk. De grote Jehovah stelde, toen Hij de fundamenten van de aarde gelegd had, toen Hij de hele wereld met zijn prachtige gewaad bekleed had, en al de wonderen op de aarde en de zee had geschapen, de sabbat in en heiligde die. Toen de Morgensterren tezamen zongen, en al de zonen van God jubelden van blijdschap, is de sabbat apart gezet, als Gods gedenkteken. God heiligde en zegende de dag waar op Hij gerust heeft van al Zijn wonderlijke werk. Deze sabbat, geheiligd door God, zou gehouden worden als een eeuwig verbond. Het is een gedenkteken dat van eeuw tot eeuw zou staan, tot het einde van de aardse geschiedenis. – *Review and Herald*, 30 augustus, 1898.

Vrijdag, 12 september: Voor verdere studie

Wens der Eeuwen, "De Sabbat," pp.226 – 232.

12. Dood en Opstanding

Sabbatmiddag, 13 september

Christus werd begiftigd met het recht om onsterfelijkheid te geven. Het leven dat Hij in de mensheid had gelegd, nam Hij opnieuw en gaf het aan de mensheid terug. "Ik ben gekomen," zegt Hij, "opdat zij leven hebben en overvloed." (Johannes 10:10) "Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongste dage." (Johannes 6:54) "maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven." (Johannes 4:14)

Iedereen die één met Christus is door geloof in Hem, wint een ervaring die leven tot het eeuwige leven is. "Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik

leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij"(Johannes 6:57) Hij "blijft in Mij en Ik in hem" (Johannes 6:56) "en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage" (Johannes 6:54) "want Ik leef en gij zult leven."(Johannes 14:19)

Christus werd één met de mensheid, opdat de mensheid één in Geest en het leven met Hem zou kunnen worden. Op grond van deze eenheid in gehoorzaamheid aan het woord van God, wordt Zijn leven hun leven. Hij zegt aan de boetvaardige: "Ik ben de opstanding en het leven" (Johannes 11:25). Christus ziet de dood als slaap — stilte, duisternis, slapen. Hij spreekt over de dood alsof het maar een klein moment is. "En een ieder, die leeft en in Mij gelooft," zegt Hij, "zal in eeuwigheid niet sterven" (Johannes 11:26). "Als een mens Mijn woorden bewaart, zal hij nooit de smaak van de dood proeven." "Hij zal de dood nooit zien." En aan de gelovige, dood is maar een kleinigheid. Om met Hem te sterven, is slechts om te gaan slapen. "Ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem" (1 Tessalonicenzen 4:14). — *The Youth Instructor*, 4 augustus, 1898

Zondag 14 september: De staat van de dode

Christus vergelijkt de dood als een slaap voor Zijn gelovige kinderen. Hun leven is verborgen met Christus in God; en totdat de laatste bazuin zal schallen, zullen allen die in Hem gestorven zijn, slapen. — *The Youth Instructor*, 6 april 1899.

De leerstelling dat de mens bewust is na de dood, is gebaseerd op de fundamentele dwaling van de natuurlijke onsterfelijkheid. Deze leer is net zoals die van de eeuwige pijniging in strijd met de Bijbel, met de rede en met onze gevoelens van menselijkheid. Volgens de populaire opvatting zijn de verlost en in de hemel op de hoogte van alles wat er hier op aarde gebeurt, en meer in het bijzonder, van het leven van hun vrienden die ze hebben achtergelaten.

Wat zegt de Bijbel over al deze onderwerpen? David zegt dat de mens in de dood geen bewustzijn heeft. "Gaaf zijn adem uit, dan keert hij weder tot de aarde, te dien dage vergaan zijn plannen" (Psalm 146:4). Salomo zegt hetzelfde: "De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets". "Zowel hun liefde als hun haat en hun na-ijver zijn reeds lang vergaan; en zij hebben nimmer deel aan iets, dat onder de zon geschiedt". "Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat" (Prediker 9:5,6,10). Wanneer, in antwoord op zijn gebed, Hizkia's leven met vijftien jaar was verlengd, gaf de dankbare koning een eerbetoon van lof aan God voor Zijn grote barmhartigheid. In dit lied vertelt hij de reden waarom hij zich zo verheugt: " Want het dodenrijk looft U niet, de dood prijst U niet; wie in de groeve zijn neergedaald, hopen niet op uw trouw. De levende, de levende, hij looft U, zoals ik heden doe; de vader maakt zijn zonen uw trouw bekend. " (Jesaja 38:18, 19)De populaire theologen beweren dat de doden in de hemel zijn. Ze zouden de eeuwige zaligheid zijn ingegaan en God met een onsterfelijke tong loven. De Psalm dichter zegt echter: "Want in de dood is Uwer geen gedachtenis; wie zou U loven in het dodenrijk?" "Niet de doden zullen de HERE loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald" (Psalm 6:6; 115:17). — *De Grote strijd*, p. 345

Maandag 15 september: De hoop van de Opstanding

Christus komt met de wolken en met grote heerlijkheid. Een schare stralende engelen zal met Hem komen. Hij zal komen om de doden op te wekken en de levende heiligen te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hij zal komen om hen te eren die Hem hebben liefgehad en Zijn geboden hebben bewaard, en om hen tot Zich te nemen. Hij heeft noch hen noch Zijn belofte vergeten. Daar zal het gezinsverband weer worden gesmeed. — *De Wens der Eeuwen*, p. 428

Voor de gelovige is Christus de opstanding en het leven. In onze Heiland is het leven dat verloren was gegaan door de zonde, hersteld; immers Hij heeft leven in Zichzelf om levend te maken wie Hij wil. Hij is bekleed met het recht onsterfelijkheid te geven. Het leven dat Hij als mens heeft afgelegd, neemt Hij weer op en geeft het aan de mensheid. "Ik ben gekomen", zei Hij, "opdat zij leven en overvloed hebben." (Joh.10:10) "Die gedronken heeft van het water dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water dat springt ten eeuwigen leven." (Joh.4:14) "Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage." (Joh.6:54)

Voor de gelovige is de dood slechts van geringe betekenis. Christus spreekt daarover alsof het een kort ogenblik is. "Indien iemand Mijn woord bewaard heeft, hij zal de dood in eeuwigheid niet aanschouwen" (Joh.8:51), "hij zal de dood in eeuwigheid niet smaken". Voor de christen is de dood slechts een slaap, een ogenblik van stilte en duisternis. Het leven is verborgen met Christus in God, en "wanneer Christus verschijnt, Die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid." (Col.3:4) — *De Wens der Eeuwen*, p. 563

Christus stond op uit de doden, als de Eersteling van hen, die ontslapen zijn. Hij was de vervulling van het beweegoffer en Zijn opstanding geschiedde juist op die dag toen de eerste rijpe schoof voor het aangezicht van de Here zou worden bewogen. Meer dan duizend jaren lang was deze zinnebeeldige plechtigheid ten uitvoer gebracht. Uit de korenvelden had men de eerste rijpe halmen van het graan verzameld want toen het volk zich opmaakte om naar Jeruzalem te gaan voor het Paasfeest, werd ook de schoof van de eerstelingen, als een dankoffer voor de Here bewogen. Zodra dit gebeurd was, mocht de sikkelpas in het graan worden geslagen en in schoven worden verzameld. De schoof, die God werd toegewijd, stelde de oogst voor. Zo stelde Christus, als Eersteling, de grote geestelijke oogst voor, die zal worden vergaard voor het Koninkrijk van God. Zijn opstanding is de voorafschaduwing en het pand van de opstanding van alle rechtvaardige doden.

De opstanding van Jezus was een voorbeeld van de uiteindelijke opstanding van allen, die in Hem slapen. Het opgestane lichaam van de Zaligmaker, Zijn gedrag, de klank van Zijn stem, waren allen vertrouwd voor Zijn navolgers. Op dezelfde wijze zullen zij, die in Jezus slapen, weer opstaan. Wij zullen onze vrienden herkennen evenals de discipelen Jezus herkenden. Al waren zij mismaakt, ziek of verminkt in dit sterfelijke leven, dan toch zal in hun opgestane en verheerlijkte lichaam hun persoonlijkheid volkomen bewaard zijn gebleven. Aan hun gelaat, dat straalt door het licht dat van Jezus' gezicht op hen afschijnt, zal men de trekken herkennen van Hem, die zij liefhebben.

Bij Zijn tweede komst zullen alle dierbare doden Zijn stem vernemen en zij zullen tevoorschijn komen teneinde een verheerlijkt en onsterfelijk lichaam te ontvangen. Dezelfde macht, die Christus opwekte uit de doden, zal Zijn gemeente opwekken en deze met Hem verheerlijken, boven alle overheden en machten, boven alle naam die genoemd wordt; niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige wereld.

Hij zal ons met eer ontvangen. Ons zal een kroon worden gegeven met een glans die nooit zal vergaan. —*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p. 174

Dinsdag 16 september: De opstanding en het oordeel

Door de zonde van Adam is de dood op alle mensen overgegaan. Allen dalen af in het graf. Dankzij het verlossingsplan zullen allen echter ook uit het graf verrijzen. "Er zal een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zijn" (Handelingen 24:15; I Korintiërs 15:22). Maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen de twee groepen die zullen opstaan. "Allen, die in de graven zijn, zullen naar zijn stem horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Johannes 5:28,29). Zij die "waardig geacht" zijn tot de opstanding ten leven worden "zalig en heilig" genoemd. "Over hen heeft de tweede dood geen macht" (Openbaring 20:6). Maar zij die geen vergiffenis hebben gekregen op grond van hun berouw en hun geloof moeten de straf van de overtreding - "het loon der zonde" - dragen. Ze krijgen een straf die in duur en intensiteit verschilt 'naardat hun werken zijn', maar die hoe dan ook uitloopt op de tweede dood. Daar God in zijn barmhartigheid en rechtvaardigheid de zondaren onmogelijk in hun zonden kan redden, maakt Hij een einde aan hun leven, dat ze door hun overtredingen hebben verspeeld en waarvoor zij onwaardig bleken te zijn. Een geïnspireerde schrijver zegt: "'Immers nog een wijle, en de goddeloze is niet meer; als gij let op zijn plaats, dan is hij niet meer. 'Zij zullen worden, als hadden zij nooit bestaan' (Psalm 37:10: Obadja 16). Bedekt met schande, zinken ze in de hopeloze, eeuwige vergetelheid. —*De Grote strijd*, p.344,345

Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken. (Jacobus 2:18)

Het deel, dat de mens voor zijn redding kan doen, is dat hij in Jezus Christus gelooft als zijn volmaakte Verlosser, niet als de Verlosser van een ander, maar van zichzelf.

Christus rekent Zijn volmaaktheid en Zijn gerechtigheid toe aan de gelovige zondaar, als hij niet doorgaat met zondigen, maar zich afwendt van de overtreding, om te gehoorzamen aan de geboden.

Terwijl God rechtvaardig kan zijn en toch de zondaar rechtvaardigen kan door de verdiensten van Christus, kan niemand zijn ziel bedekken met de klederen van Christus' gerechtigheid, terwijl hij doorgaat met het praktiseren van bewuste zonde of de plichten, die hem bekend zijn, nalaat.

De apostel Jacobus zag, dat er gevaren zouden kunnen voortkomen uit de verkondiging van de leer van de rechtvaardiging door het geloof, en hij studeerde om het te kunnen aantonen dat het ware geloof niet kan bestaan zonder de overeenkomstige werken. Dan wordt door hem de ervaring van Abraham aan ons

voorgehouden. "Ziet gij wel," zegt hij, "dat het geloof samengewerkt heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?" (Jacobus 2:22). Zo zien we dat een werkelijk geloof een waarachtig werk in de gelovige voortbrengt. Geloof en gehoorzaamheid brengen een solide, waardevolle ervaring voort.

Geloof en werken zijn twee roeispanten, die wij gelijkmatig moeten gebruiken als wij tegen de stroom van het ongeloof in, onze koers zullen willen doorzetten.

Het zogenaamde geloof, dat niet werkt door liefde en het hart niet reinigt, zal geen één mens rechtvaardig maken. "Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet slechts uit het geloof?" (Jacobus 2:24). Abraham geloofde God. Hoe weten wij, dat hij geloofde? Zijn werken getuigden van de aard van zijn geloof, en zijn geloof wordt hem toegerekend tot rechtvaardiging. In onze tijd hebben wij het geloof van Abraham nodig om de duisternis te verlichten, die zich rondom ons samenpakt en die het heerlijke zonlicht van Gods liefde buiten sluit, en de geestelijke groei vertraagt. Ons geloof moet overvloedig zijn in goede werken, want geloof zonder de werken is dood. —*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p.109

Woensdag 17 september: Wat Jezus zei over hel

In de gelijkenis van de rijke man en Lazarus laat Christus zien dat de mensen in dit leven over hun eeuwige bestemming beslissen. Gedurende de genadetijd wordt Gods genade iedereen aangeboden. Maar als de mensen hun kansen verknoeien door zichzelf te behagen, snijden zij zich af van het eeuwige leven. Later krijgen zij niet opnieuw een proeftijd. Door hun eigen keus hebben zij een niet te overbruggen kloof gemaakt tussen henzelf en God. —*Lessen Uit Het Leven van Alledag*, p.134

Christus wil dat zijn toehoorders begrijpen dat mensen onmogelijk iets aan hun zaligheid kunnen doen nadat zij gestorven zijn. Abraham zegt in deze gelijkenis: "Kind, herinner u hoe gij het goede tijdens uw leven hebt ontvangen en insgelijks Lazarus het kwade; nu wordt hij hier vertroost en gij lijdt pijn. En bij dit alles is er tussen ons en u een onoverkomelijke kloof, opdat zij, die van hier tot u zouden willen gaan, dit niet zouden kunnen, en zij vandaar niet aan onze kant zouden kunnen komen." Op deze wijze laat Christus het hopeloze zien van het uitzien naar een tweede genadetijd. Dit leven is de enige tijd die de mens heeft gekregen om zich op de eeuwigheid voor te bereiden. —*Lessen Uit Het Leven van Alledag*, p.136

Als Gods stem de dode wekt, zal hij uit het graf komen met dezelfde begeerten, hartstochten, en smaak die hij gekoesterd heeft tijdens zijn leven. God doet geen wonder om de mens te herscheppen, als deze zich niet wil laten herscheppen, terwijl hij alle mogelijke gelegenheid daartoe heeft en hem elke kans wordt geboden. Tijdens zijn leven voelde hij niets voor God en vond geen blijdschap in het dienen van Hem. Zijn karakter is niet in harmonie met God en hij zou in de hemel niet gelukkig kunnen zijn.

In deze tijd zijn er mensen op aarde die eigengerechtig zijn. Zij zijn geen veelvraten, geen dronkaards, zij zijn niet ongelovig, maar zij willen hun eigen leven leiden, niet zoals God dit voorschrijft. Hij leeft niet in hun denken. Daarom worden zij tot de ongelovigen gerekend. Als het mogelijk zou zijn dat zij de poorten van Gods stad zouden kunnen binnengaan, zouden zij geen toegang hebben tot de boom des levens, want toen Gods geboden hun werden voorgehouden met hun bindende verplichtingen, hebben zij 'nee' gezegd. Zij hebben God hier niet gediend. Daarom

zouden zij Hem later ook niet dienen. Zij zouden niet in zijn tegenwoordigheid kunnen leven en zouden het gevoel hebben dat elke andere plaats verkieslijker zou zijn dan de hemel.

Van Christus leren betekent zijn genade, dat wil zeggen: zijn karakter, ontvangen. Maar zij die de kostbare gelegenheden en geheiligde invloeden die hun op aarde worden geboden, niet benutten, zijn niet geschikt om deel te hebben aan de zuivere toewijding van de hemel. Hun karakter is niet gevormd naar Gods beeld. Zij hebben door hun eigen nalatigheid een diepte geschapen die door niets overbrugd kan worden. Tussen hen en de rechtvaardigen bestaat een onoverkomelijke kloof. —*Lessen Uit Het Leven van Alledag*, p.140

Donderdag 18 september: Jezus heeft de dood overwonnen

De dood van Lazarus was toegestaan opdat, door zijn opstanding, de laatste en bekroonde bewijs kan worden geleverd aan de joden dat Jezus de Zoon van God was.

Christus was sterk om de hele wereld te redden. Hij wilde allen. Hij kon niet de gedachte doorstaan dat iemand verloren zou gaan. Hij huilde bij het graf van Lazarus, dat Hij niet een ieder die door Satans macht in de dood was gelegd, kon redden. Hij had zichzelf als losgeld gegeven voor velen, zelfs allen die gebruik zouden maken van het voorrecht om terug te komen tot hun trouw aan God. Johannes had, wijzend naar Hem, gezegd: "Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." (Johannes 1:29)

En in dit conflict met de machten van het kwaad, was er altijd vóór Christus ogen de donkere schaduw die Hij zelf moest ingaan. Altijd was Hij Zich bewust van de prijs die Hij voor het redden van deze zielen moest betalen.

Terwijl Hij getuige was van het lijden van de mensheid, wist Hij dat Hij een grotere pijn moest dragen, vermengd met spot; dat Hij de grootste vernedering moest lijden. Toen Hij Lazarus uit de doden wekte, wist Hij dat Hij voor dat leven het losgeld aan het Kruis van Golgotha moest betalen. Elke redding zou de oorzaak zijn van de diepste vernedering voor Hem. Hij moest de dood voor ieder mens smaken. —*The Youth's Instructor*, 29 december 1898

Christus maakte geen haast, opdat Hij door het opwekken van Lazarus uit de dood, aan Zijn koppige, ongelovige volk een bewijs kon geven dat Hij inderdaad "de opstanding en het leven" was. Hij was nog niet bereid om alle hoop op het joodse volk op te geven. Ze waren voor Hem als de arme, zwervende schapen van het huis van Israël. Zijn hart brak vanwege hun onboetvaardigheid. Hij wist dat door hun koers van handelen ze een snelle vernietiging over zich zouden brengen.

God zou de verschrikkelijke vergelding die moest komen over de joodse natie vanwege de behandeling van Zijn Zoon niet afwenden. Ze waren de wolk van verontwaardiging aan het laden die al snel met onbeheersbare woede over hen zou losbarsten, waardoor ze een verstrooid volk, en een vloek in de gehele aarde zouden zijn.

Maar in Zijn genade, heeft Christus besloten om Zijn misleide, ontgoochelde landgenoten nog één bewijs te geven dat Hij de Hersteller was, de Enige die alleen leven en onsterfelijkheid aan het licht zou kunnen brengen door het evangelie. Dit moest een bewijs zijn die de priesters niet verkeerd zouden kunnen interpreteren om het geloof te vernietigen van iedereen die zij kunnen beïnvloeden. Dit was de reden

waarom Christus Zijn reis naar Bethanie uitstelde. — *The Youth's Instructor*, 13 april, 1899

De opstanding van Christus uit de doden was de zegel van de Vader op de missie van Christus. Het was een openbare uiting van Zijn volledige tevredenheid over het verzoenende werk. Hij accepteerde het offer dat Jezus had gebracht namens ons. Het was alles wat God eiste, perfect en volledig. Geen mens kan door zijn eigen werk van het werk van Christus kunnen overtreffen. Toen Jezus op het Kruis uitriep, "Het is volbracht!" bracht dat glorie en vreugdevolle verrukking in de hemel en brak er commotie uit in de confederatie van het kwaad. Na die triomfantelijke roep, boog 'werelds Verlosser Zijn hoofd en stierf en het leek alsof de kapitein van onze zaligheid werd veroverd; maar door Zijn dood was Hij een overwinnaar, en heeft Hij de poorten van eeuwige heerlijkheid geopend, zodat iedereen die in Hem gelooft, niet verloren kan gaan, maar eeuwig leven heeft. — *Preview and Herald*, 29 januari, 1895

"Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven. (Johannes 14:18,19) De opstanding van Christus uit de doden maakt het zeker dat allen die in Christus geloven als hun persoonlijke Heiland, omdat Hij leeft, ook zullen leven. Zijn voortdurende levende aanwezigheid in den hoge zorgt voor het feit dat Zijn dood en opstanding hun leven en onsterfelijkheid brengt. — *Manuscript Releases*, vol.7, pp 76,77

De opstanding en hemelvaart van onze Heer is een zeker bewijs van de triomf van de heiligen van God over de dood en het graf, en een belofte dat de hemel openstaat voor diegenen die hun gewaden van karakter wassen en het wit maken in het bloed van het Lam. Jezus is opgevaren naar de Vader als vertegenwoordiger van de mensheid, en God zal hen die Zijn beeld weerspiegelen, brengen om Zijn heerlijkheid te aanschouwen en te delen. — *Manuscript Releases*, vol. 7, pp. 76, 77.

Vrijdag 19 september: Verder leesmateriaal

De Wens der Eeuwen: "Lazarus, kom uit" pp. 347-356 en "De Here is Opgestaan," pp 548-553.

13. De Wederkomst van Jezus

Sabbatmiddag, 20 september

De Here zal spoedig komen, en wij moeten voorbereid zijn om Hem in vrede te ontmoeten. Laten we met vastbesloten overtuiging al onze krachten inzetten om het licht door te geven aan de mensen om ons heen. We moeten niet terneergeslagen maar opgewekt zijn en steeds moeten we de Here Jezus voor ogen houden. Hij komt binnenkort en wij moeten klaar staan en op Zijn verschijning wachten. O, hoe heerlijk zal het zijn Hem te zien en te worden verwelkomd als Zijn verlostent! We wachten al lang, maar onze hoop moet niet minder worden. Wanneer we de Koning in Zijn schoonheid kunnen zien, zal dat een eeuwige zegen voor ons inhouden. Ik heb het gevoel alsof ik luidkeels moet uitroepen: "We zijn bijna thuis!" Wij naderen

de tijd dat Christus zal komen in kracht en grote heerlijkheid om Zijn verlostten mee te nemen naar hun eeuwig tehuis...

Lang hebben we op de terugkeer van onze Zaligmaker gewacht. Toch is de belofte nog even zeker. Binnenkort zullen wij in het beloofde 'thuis' zijn. Daar zal Jezus ons langs de levende stroom leiden, die uit de troon van God vloeit. Hij zal ons de duistere voorzieningen uitleggen, waardoorheen Hij ons op deze aarde leidde, om ons karakter te vervolmaken. Daar zullen we met onverduisterde ogen zien, hoe de schoonheid van Eden hersteld is. De kronen die Hij op onze hoofden geplaatst heeft, zullen we aan de voeten van de Verlosser werpen en zullen onze gouden harpen bespelen zodat de hemel geheel met lof voor Hem vervuld wordt, die op de troon zit. 82). — *Maranatha, de Here komt*, p. 303

Zondag, 21 september: De belofte

Het was onze Heer zelf die de belofte deed aan Zijn discipelen: "Wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen"(Johannes 14:3) Het was de medelevende Redder zelf, die de eenzaamheid en verdriet van Zijn volgelingen voorzag, die de engelen opdracht gaf om hen te troosten met de zekerheid dat Hij persoonlijk terug zou komen, op dezelfde manier zoals Hij naar de hemel was gegaan. Terwijl de discipelen naar boven stonden te staren om de laatste glimp op te vangen Hem, van wie zij zoveel hielden, werd hun aandacht getrokken door de woorden: "Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen." (Handelingen 1:11) Hoop was opnieuw ontstoken door de boodschap van de engel. De discipelen "keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap en zij waren voortdurend in de tempel, lovende God."(Lukas 24:52,53) Ze verheugden zich niet omdat Jezus van hen was gescheiden, en zij achtergelaten waren om te worstelen met de beproevingen en de verleidingen van de wereld, maar vanwege de zekerheid die de engel hen gaf dat Hij terug zou komen.

De aankondiging van Christus' wederkomst zou nu goed nieuws van grote vreugde moeten zijn, zoals het werd gebracht door de engelen aan de herders van Bethlehem. Degenen die de Verlosser echt liefhebben, kunnen niets anders dan met blijdschap de aankondiging, gebaseerd op het woord van God, begroeten, dat Hij in wie hun hoop op het eeuwige leven gevestigd is, wederkomt, niet om te worden beledigd, veracht en verworpen, net als bij Zijn eerste komst, maar in macht en heerlijkheid, om Zijn volk te verlossen.

Het evangelie moet tot bloei komen van verovering tot verovering, van overwinning tot overwinning. De grootsheid van het Koninkrijk onder de hele hemel zal worden gegeven aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste, en zij zullen het Koninkrijk beërven en het Koninkrijk voor altijd en eeuwig bezitten. —*Sons and Daughters of God*, p.366

Ons burgerschap is niet van deze wereld. Wij zijn pelgrims en vreemdelingen op de aarde, en we kijken uit naar een stad die fundamenten heeft, waarvan God de bouwer en de maker is. [Johannes 14:1-3 geciteerd]

De vertroosting van deze woorden is doorgegeven aan onze tijd om in onze dagen de harten van de gelovigen in Jezus te vertroosten. Ons hele wezen moet

verrukt worden met vurige dankbaarheid dat zo een hoop aan ons is gegeven. — *Signs of the Times*, 10 juni 1889

De duivel had de kracht van de dood in bezit; maar Jezus had haar stekende wanhoop verwijderd, door de vijand op zijn eigen grondgebied te ontmoeten en hem daar te verslaan. Voortaan zou de dood niet meer iets verschrikkelijks zijn voor de christen, omdat Christus, die zelf haar prikkel had gevoeld, is opgestaan uit het graf om aan de rechterhand van de Vader in de Hemel te zitten, bezittend alle macht in de hemel en op aarde. Het conflict tussen Christus en Satan werd beslecht toen de Heer uit de dood opstond, de gevangenis van Zijn vijand op zijn grondvesten deed schudden, en hem van zijn buit beroofde door een groep slapende doden op te wekken als een verse lauwerkrans van overwinning, behaald door de tweede Adam. Deze opstanding was een voorbeeld, en een borg voor de laatste opstanding van de rechtvaardige doden bij de wederkomst van Christus. — *Redemption: or the Resurrection of Christ and His Ascension*, p. 57.

De wederkomst van Christus om het verlossingswerk te voltooien, is één van de meest plechtige en heerlijke openbaringen van de Bijbel. Gods pelgrimsvolk, dat al zó lang zwerft 'in het land en in de schaduw des doods', leeft in 'de zalige hoop' en kijkt vol blijdschap uit naar de verschijning van Christus, die 'de opstanding en het leven' is en Zijn volgelingen naar 'het huis Zijns Vaders' zal brengen. De leer van de wederkomst van Christus is de belangrijkste boodschap van de Bijbel. — *Maranatha p.13*

Maandag 22 september: Het doel van Jezus' wederkomst

De hemel is welbewust van de daden van de mens. De Heer plaatst de geest en de daden van de onrechtvaardige rechter tegenover Zijn eigen Geest en daden, zeggende: "Zal God dan Zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen." (Lukas 18:7,8)

Deze woorden zijn om troost te geven aan allen die worden onderdrukt. God hoort de kreten van Zijn kinderen. Jezus geeft hen de zekerheid dat God hen niet heeft verlaten, dat Hij zal komen om hun zaak te verdedigen. Er is Iemand die namens hen heeft geleden, die met hen hun verdriet en ellende heeft gedragen, en die als hun Verlosser zal verschijnen. Het volk van God, dat vervolgingen lijdt voor hun geloof, die valst beschuldigd zijn, geminacht worden, en bespot, zijn vaak geneigd te denken dat zij door God zijn verlaten. In de ogen van mensen zijn ze in de minderheid, en hebben alle schijn tegen dat hun vijanden triomferen over hen. Maar laat hen hun geweten niet schenden, want de Here zal hen een teken van overwinning geven. God zal de nederige gebeden van Zijn berouwvolle kinderen horen. [Jesaja 57:15 geciteerd]

De vraag wordt gesteld: "Zal God dan Zijn uitverkorenen geen recht verschaffen? De uitverkorenen van God zijn de objecten van Zijn speciale zorg....

Wij zijn geroepen om arbeiders samen met God te zijn. De Heer heeft bijzondere aandacht voor degenen die uitverkoren en trouw zijn, die dag en nacht tot Hem roepen. Het lijkt misschien dat de beproevingen en lijden blijven doorgaan, en dat God het niet ziet. Vertraging lijkt misschien lang; maar hun gebeden zijn niet tevergeefs; want Hij zal hen snel recht verschaffen, dat wil zeggen, eindelijk, en op

een manier die niet door hen wordt verwacht, wanneer het meest beproefde punt is bereikt. Er is geen gevaar dat de Heer de gebeden van Zijn volk over het hoofd zien. Hij zal trouw zijn aan Zijn woord. Het gevaar is dat Zijn beproefde, verzochte mensen ontmoedigd zullen raken en niet zullen volharden in het gebed, daarom God zal wraak uitoefenen over alles wat die goddelozen mensen hen hebben aangedaan. De Heer vraagt: "Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermen zou over het kind van haar schoot? Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet." — *Signs of the Times*, May 21, 1896.

De christen hoeft niet te vechten voor zijn rechten. God zal zich bezighouden met degene die deze rechten schendt. "Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Here. (Romeinen 12:19.) Er wordt een register gehouden van al deze zaken, en voor alles wat de Heer verklaart dat zal Hij wreken. Hij brengt ieders werk in het oordeel. — *Selected Messages*, bk.3 p.300

Dinsdag 23 september: Hoe zal Jezus wederkomen?

Geen menselijke taal kan de scènes omschrijven van de wederkomst van de Zoon van de mens in de wolken des hemels. Hij zal komen met Zijn eigen glorie, en de heerlijkheid van de Vader en de heilige engelen. Hij zal komen gekleed in de mantel van licht, die Hij gedragen heeft vanaf eeuwigheid. Engelen zullen Hem begeleiden. Tien duizend keer tienduizend zullen Hem op Zijn weg begeleiden. Het geluid van de trompet zal worden gehoord, de slapende doden uit het graf roepend. De stem van Christus zal het graf doordringen, en de oren van de doden doorboren, "en allen die in de graven zijn ... zullen tevoorschijn komen." — *Review and Herald*, 5 september 1899

De laatste grote trompetgeschal zal gehoord worden op de dag van Zijn komst, en er zal een verschrikkelijke beving zijn van aarde en hemel. De gehele aarde, van de hemelhoge bergen naar de diepste mijnen, zal het horen. Alles zal worden doordrongen door vuur. De besmette atmosfeer zal gereinigd worden door vuur. Nadat het vuur haar missie heeft voldaan, de doden die in de graven gelegd werden zullen tevoorschijn komen — sommige voor de opstanding van het leven, om hun Heer in de lucht te ontmoeten, en sommige om de komst te zien van Hem wie ze veracht hebben en Die zij nu herkennen als de Rechter van de gehele aarde.

Alle rechtvaardigen zijn onaangetast door de vlammen. Zij kunnen door het vuur lopen, zoals Shadrach, Meshach, en Abednego liepen in het midden van de oven, zeven keer heter verwarmd dan normaal. De Hebreeuwse hoogwaardigheidsbekleders konden niet worden verteerd, omdat de vorm van de vierde, de Zoon van God, met hen was. Aldus zullen op de dag van de komst van de Heer, rook en vlam geen macht hebben om de rechtvaardigen te schaden. Degenen die verenigd zijn met de Heer, zullen zonder kleerscheuren ontsnappen. Aardbevingen, orkanen, vuur en overstromingen kunnen degenen die bereid zijn om hun Redder in vrede te ontmoeten, niet verwonden.

Maar degenen die onze Heiland verworpen en Hem gegeseld en gekruisigd hebben, zullen onder degenen zijn die zullen worden opgewekt uit de dood om Zijn komst in de wolken te aanschouwen, bijgewoond door de hemelse Heerscharen — tien duizend keer tien duizend, en duizenden van duizenden.

Deze scène is mij voorgelegd zo goed als ik het verdragen kon om het te aanschouwen.—*The Upward Look*, p.261

In deze scène van de opstanding van de Zoon van God is een levendig beeld gegeven van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden bij de algemene opstanding der rechtvaardigen bij de tweede verschijning van Christus in de wolken des hemels. Vervolgens zullen de doden die in hun graven zijn, Zijn stem horen en weer tot leven komen; en niet alleen de aarde, maar de hemel zelf, wordt geschud. Een paar graven werden geopend bij de opstanding van Christus; maar bij Zijn wederkomst zullen alle kostbare doden, vanaf de rechtvaardige Abel tot aan de laatste heilige die sterft, ontwaken tot een glorieus, onsterfelijk leven.

Als de soldaten bij de graftombe zo verschrikt waren bij het aanzien van één engel gekleed met hemels licht en kracht, dat ze als dode mannen op de grond neervielen, hoe zullen Zijn vijanden voor de Zoon van God staan, wanneer Hij in macht en grote heerlijkheid komt, vergezeld door tien duizend keer tien duizend, en duizenden van duizenden engelen van het hof van de Hemel? Vervolgens zal de aarde heen en weer bewegen als een dronkaard, en worden geschud worden als een hutje. De elementen zullen in vlammen opgaan, en de hemel zal als een boekrol worden opgerold.—Pamflet: —*Redemption: or the Resurrection of Christ and His Ascension*, p.12

Woensdag 24 september: Wanneer zal Jezus wederkomen?

Deze zelfde Jezus, meelevend, teder, komt weer terug. Op de Olijfberg vertelde Hij Zijn discipelen de tekenen die vooraf zullen gaan aan Zijn komst. Maar de dag en het uur van Zijn komst heeft Hij niet geopenbaard. Het exacte tijdstip van de wederkomst van de Zoon van de mens is een geheim van God. De hele wereld is vol van rellen, vol met goddeloos plezier, is in slaap, in slaap in vleselijke veiligheid. Mensen stellen de komst van de Heer ver uit. Ze lachen om waarschuwingen. Het trotse pochen is: "Alle dingen blijven zoals ze vanaf het begin waren." "Morgen zal als vandaag zijn, en veel meer overvloedig." We gaan dieper in de liefde voor plezier.

Maar Christus zegt: "Zie, ik kom als een dief." (Openbaring 16:15) Op het moment wanneer de wereld met spot vraagt, "Waar blijft de belofte van zijn komst?" (2Peter 3:4) komen de tekenen tot vervulling. Terwijl ze schreeuwen, "Vrede en veiligheid," komt plotselinge vernietiging. Wanneer de spotter, de verwerper van de waarheid, aanmatigend is geworden; Wanneer de routine van werk in de verschillende lijnen van geldzaken doorgaat zonder acht te slaan op principes; Wanneer de student gretig op zoek is naar kennis over alles dan zijn Bijbel, komt Christus als een dief.

De crisis sluipt geleidelijk in op ons. De zon schijnt in de hemelen, doet haar gebruikelijke ronde, en de hemelen verklaren nog steeds de heerlijkheid van God. De mens is nog steeds aan het eten en drinken, planten en bouwen, trouwen en ten huwelijk geven. Handelaren zijn nog steeds aan het kopen en verkopen. Mensen wedijveren met elkaar, vechtend voor de hoogste plaats. Plezierliefhebbers verdringen zich nog steeds in theaters, bij paardrennen, en gokzalen. De hoogste opwindning heerst, maar de genadetijd gaat snel voorbij, en ieders zaak ligt voor om voor eeuwig besloten te worden. Satan ziet dat zijn tijd kort is. Hij heeft zijn agentschappen aan het werk gezet, die mensen zullen bedriegen, misleiden, bezet

raken, in trance brengen tot de dag van de proeftijd wordt opgeheven, en de deur van barmhartigheid voor altijd afgesloten.

Christus komt op de wolken en met grote heerlijkheid. Een menigte van schitterende engelen zullen Hem vergezellen. Hij komt terug om de doden te laten opstaan, en de levende heiligen te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hij zal terugkomen om degenen die van Hem hebben gehouden, en Zijn geboden hebben bewaard te eren, en tot Zichzelf te nemen. Hij heeft hen noch Zijn belofte vergeten. Er zal een verbintenis zijn van de familieketting. Als we op onze doden kijken, kunnen we denken aan de ochtend wanneer het bazuin van God zal klinken, wanneer "de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden." (1 Korintiërs 15:52)." Nog een korte tijd en we zullen de Koning in zijn schoonheid zien, en Hij zal ons presenteren "en onberispelijk doen staan voor Zijn heerlijkheid in grote vreugde," (Judas 1:24) Welnu, toen Hij de tekenen van Zijn komst gaf, zei Hij, "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt." (Lukas 21:28). — *The Watchman*, 3 oktober, 1905.

De exacte dag en uur van Christus' wederkomst is niet geopenbaard. De Heiland zei tegen zijn discipelen dat Hij zelfs het uur van Zijn wederkomst niet bekend kon maken. Maar Hij noemde bepaalde gebeurtenissen waaraan zij zouden weten dat Zijn komst nadert...

De tekens in de zon, de maan en de sterren zijn al vervuld. Sinds die tijd zijn aardbevingen, stormen, vloedgolven, pest en hongersnood vermenigvuldigd. De meest verschrikkelijke vernietigingen, door vuur en overstroming, volgen elkaar snel op. De verschrikkelijke rampen die van week tot week plaatsvinden spreken tot ons in serieuze tonen van waarschuwing, en verklaren dat het einde nabij is, dat iets groots en beslissend binnenkort zal door noodzaak zal plaatsvinden.

De genadetijd blijft niet veel langer duren. God is nu zijn matigende hand terug aan het trekken van de wereld. Lang heeft Hij tot mannen en vrouwen gesproken door middel van het agentschap van Zijn Heilige Geest; maar ze hebben geen rekening gehouden met de oproep. Nu spreekt Hij tot Zijn volk, en tot de wereld, door Zijn oordelen.

De tijd van deze beslissingen is een tijd van genade voor degenen die nog geen kans hebben gehad om te leren wat de waarheid is. Teder ziet de Heer op hen neer. Zijn hart van barmhartigheid is geraakt; Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om op te redden. Grote aantallen zullen worden toegelaten tot de gemeente van veiligheid die in deze laatste dagen de waarheid voor de eerste keer zullen horen. — *Review and Herald*, 22 november 1906

Donderdag 25 september: Waak en sta klaar

Ik zag dat wachten en waken in het verleden lag. Moet er daarom een gebrek aan waakzaamheid zijn? Oh, neen! Er is de grotere noodzaak van voortdurende waakzaamheid, want nu is er minder tijd dan voorheen. Nu is de periode van wachten logischerwijs korter dan aan het begin. Als we toen met onverminderde waakzaamheid wachtten, hoeveel te meer is er nu behoefte aan verdubbelde waakzaamheid. Het voorbijgaan van de tweede periode van wachten, brengt ons naar derde, en nu is het onvergeeflijk om onze waakzaamheid te staken. De derde wake dringt aan op drievoudige oprechtheid. Om nu ongeduldig te worden betekent

al onze serieuze, volhardende waakzaamheid tot nu toe kwijt te raken. De lange nacht van somberheid is beproevend; maar de ochtend is in genade uitgesteld, want als de Meester al gekomen zou zijn, zouden velen niet klaar bevonden worden. God wil Zijn mensen niet zien omkomen en dat is de reden voor zoveel oponthoud. Maar de komst van de ochtend voor de gelovigen, en de nacht voor de ontrouwen, is echt nabij. Door wachten en waken, moet Gods volk hun speciale karakter laten zien, hun afscheiding van de wereld. Door ons wakende positie laten wij zien dat we echt vreemden en pelgrims op aarde zijn. Het verschil tussen de liefhebbers van de wereld en degenen die Christus liefhebben is zo duidelijk, dat er niet aan te twijfelen valt. Terwijl wereldbewoners oprecht en ambitieus zijn om de aardse schat te beveiligen, past Gods volk zich niet aan de wereld aan, maar geven zij door hun oprechtheid, wakende, wachtende positie aan dat ze veranderd zijn; dat hun thuis niet van deze wereld is, maar dat ze op zoek zijn naar een beter land, een hemelse....

De wens van onze Heer is dat we moeten waken, zodat wanneer Hij komt en aanklopt, wij onmiddellijk voor Hem opendoen. Een zegen is uitgesproken op de dienaren die Hij wakende vindt. "Hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen, en bij hen komen om hen te bedienen." (Lukas 12:37) Wie van ons zal in deze laatste dagen zo speciaal worden geëerd door de Meester van de gemeente? Zijn wij bereid zonder dralen onmiddellijk open te doen voor Hem en Hem binnen te verwelkomen? Waak, waak, waak. Bijna allen hebben opgehouden te waken en te wachten; Wij zijn niet bereid om onmiddellijk voor Hem open te doen. De liefde voor de wereld houdt onze gedachten dusdanig bezet dat onze ogen niet naar boven zijn gericht, maar naar beneden naar de aarde. Wij zijn haastig over alles, met ijver en oprechtheid in verschillende ondernemingen betrokken geraakt, maar God is vergeten, en de hemelse schat is niet gewaardeerd. Wij zijn niet in een wachtende en wakende positie. De liefde voor de wereld en de bedrieglijkheid van rijkdom verduistert ons geloof, en we hunkeren niet naar en houden niet van de verschijning van onze Heiland. We doen te hard ons best om voor onszelf te zorgen. Wij zijn ongerust en hebben groot gebrek aan een degelijk vertrouwen in God. Velen maken zich zorgen en werken, spannen samen en maken plannen, bang dat ze nood zouden kunnen lijden. Zij kunnen zich geen tijd veroorloven om te bidden of religieuze bijeenkomsten bij te wonen en, in hun zorg voor zichzelf, laten ze geen kans voor God om voor hen te zorgen. En de Heer doet niet veel voor hen, omdat ze Hem geen kans geven. Ze doen ook teveel voor zichzelf, en geloven en vertrouwen te weinig in God.

De liefde van de wereld heeft een verschrikkelijke greep op de mensen aan wie de Heer de opdracht heeft gegeven om te waken en altijd te bidden, opdat Hij niet plotseling komt en hen slapend vindt. "Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld." En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid." (1 Johannes 2:15-17) — *Testimonies*, vol. 2, pp.193-196

Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen. Matteüs 24:44

Wij zijn niet in staat om in de toekomst te kijken, wat ons vaak rusteloos maakt en ellende bezorgt. Maar een van de grootste bewijzen die we van de goedertierenheid van God hebben, is Zijn geheimhouding van de gebeurtenissen van morgen. Onze onwetendheid van morgen maakt ons vandaag meer waakzaam en serieus. We kunnen niet zien wat voor ons ligt. Onze beste vastgestelde plannen lijken soms onverstandig en ontoereikend. Wij denken, "als we maar wisten wat de toekomst brengt!" Maar God zou graag hebben dat Zijn kinderen in Hem vertrouwen en klaar zijn om te gaan waar Hij hen zou leiden. Wij weten niet de precieze tijd wanneer onze Heer geopenbaard zal worden in de wolken des hemels, maar Hij heeft ons gezegd dat onze enige veiligheid in een voortdurende bereidheid is — een positie van waken en wachten. Of we één jaar vóór ons hebben, of vijf of tien, we moeten trouw blijven aan ons vertrouwen van vandaag. Wij dienen elke dag zo getrouw mogelijk onze taken uitvoeren, alsof die dag onze laatste dag zal zijn.

Wij doen niet de wil van God als we in nietsdoen wachten. Hij heeft Zijn werk gegeven aan iedere man, en hij verwacht dat een ieder met trouw zijn steentje bijdraagt.... Als nooit tevoren, moet weerstand tegen de zonde worden geboden— tegen de krachten van de duisternis. De tijd vereist energieke en vastberaden activiteit van de kant van degenen die deze waarheid geloven. Ze moeten de waarheid leren zowel door gebod als door voorbeeld.

Als de tijd lang lijkt om te wachten dat onze Verlosser komt, als, gebogen door beproeving en uitgeput door het zwoegen, we ons voelen ongeduldig dat onze opdracht ten einde is en wij een eerbare bevrijding van de oorlogvoering ontvangen, laten we niet vergeten- en laat de herinnering elk gemompel verstommen — dat God ons op aarde laat om stormen en conflicten te doorstaan, om het christelijke karakter te perfectioneren en beter bekend te raken met God, onze Vader, en Christus, onze Oudere Broer, en te werken voor de Meester in het winnen van veel zielen voor Christus, opdat wij met een blij hart deze woorden mogen horen: " Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ga in tot het feest van uw heer. " (Matteüs 25:23) — *Review and Herald*, 25 oktober 1881

Vrijdag 26 september: Voor verdere studie

De Wens der Eeuwen, "Op de Olijfberg"; *De Grote Strijd*, "Voorlopers van de morgen."